

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, כ"ו בתמוז תשפ"ב, 25.7.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 10
מיום שני, כ"ו בתמוז תשפ"ב, 25.7.2022

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
איתן אהרון	-	חבר מועצה, עמיעוז
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
אליהו אוזן	-	חבר מועצה, בני נצרים
ספקטור שמואל	-	חבר מועצה, חולית
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה, כיסופים
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
בוקובה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
בן רומנו רונית	-	חברת מועצה, תלמי אליהו
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
דג'אווי בן יעקב רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
בוקסבאום רותם	-	חבר מועצה, גבולות
משה טל	-	חבר מועצה, דקל
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
בורנשטיין טל	-	חבר מועצה, נירים
בלברמן שמואל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
אוקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים

צמח דורון	-	חבר מועצה, בארי
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
כהן מירב	-	חברת מועצה
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
דניאל אריק	-	חבר מועצה, רעים
גל נועם	-	חבר מועצה, שדה ניצן
אדמון דנה	-	חברת מועצה, שדי אברהם

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
יפה בוקובזה	-	הנהלת חשבונות
דנינו אודי	-	מבקר המועצה
מתן שטרית	-	אגף מנכ"ל
יפעת ליפנר	-	דוברת המועצה
ענת	-	קידום האישה
מתן שטרית	-	אגף מנכ"ל
דוד דואני קוטלר	-	מנהל בית ספר נופי הבשור
עירית רוטשטיין	-	סגנית מנהל ומנהלת חטיבת הביניים
הילה קטרי	-	מנהלת האגף לאיכות הסביבה
קרינה	-	האגף לאיכות הסביבה
לילך שמיר	-	ועדת חינוך.

על סדר היום:

1. מידע.
2. שאילתות
3. אישור פרטוקול מליאה #9 2022 מיום 4.7.2022
4. דיון בנושא מפגעי זבובים (אגף איכות הסביבה)
5. דו"ח תקופתי ועדת חינוך
6. דיון על פתיחת כיתה ז' נוספת
7. מימון פרויקט דיה
8. תב"רים למליאה
9. דו"ח תקציב רבעון 1 לשנת 2022
10. תפעול בריכת צוחר
11. הסדר מכינת עוצם
12. הסדר שביל הליכה.
13. הארכת הקצאה לבריכת אבשלום
14. נציג/ת ציבור לוועדת בחינה
15. נציג/ת ציבור לדירקטוריון עמותת התיירות
16. סקר תחבורה ציבורית

מר ניר ים: ברוכים הבאים, ערב טוב. אנחנו הרבה אנשים, יש נוכחות כמעט מלאה של חברי המועצה, במליאה.

גב' דנה אדמון: כל הכבוד להורים על העבודה, הם הביאו את נציגי המליאה.

מר ניר ים: תודה רבה, ערב טוב, ברוכים הבאים הורים, אני מניח, הורים ל... שונים, אחרים שמתעניינים בנושא, ברוכים הבאים. קודם כל הודעה קצרה בעניין הטאבלטים, ולפעמים המגבלות של הטכנולוגיה, שאנחנו לומדים אותה. מה שמופיע בטאבלטים, זה סדר היום, שהיה מתוכנן למליאה הזו, לפני שלקחנו ופיצלנו את הסעיפים לשתי מליאות. אז בבקשה, שימו לב לזה. החומרים נמצאים, הרוב נמצא, אבל כנראה לא בסדר הנכון. בכל מקרה, פה למעלה, ליד החנוכייה בכניסה, יש ניירות מודפסים, אז מי שחושש או מתבלבל, יכול לקחת נייר מודפס.

מר גדי ירקוני: אני מבקש מכולם לא לדבר, אנחנו מלא אנשים פה. אי אפשר שכל פעם... ואחרי זה ידברו. בבקשה, יש פה הרבה אנשים, ואנחנו ננסה, יש לנו גם כמה וכמה סעיפים היום, לא פשוטים, ננסה לצלוח את כולם. הסעיף הראשון, אנחנו אחרי זה ניתן מידע, בשביל לא לעכב את כל ההורים, שיגידו שעשיתי פריימריז בכוונה פה על הסעיף שחילקתי לכם, לא ידעתי שיבואו הורים, אז נעשה אותו אחרי שההורים יצאו. הסעיף הראשון שיתחיל, הוא יתחיל באמת על הכיתה הנוספת. בקשה של הורים, לכיתה נוספת. לי לא הגיעה הבקשה, מה זו בדיוק הבקשה? מי ביקש?

מר אמיר פלג: המלצה.

מר דני ברזילי: המלצה של ועדת חינוך.

מר אמיר פלג: הצעת החלטה.

מר גדי ירקוני: המלצה של ועדת חינוך?

מר אמיר פלג: יש הצעת החלטה, נשלחה כבר.

מר גדי ירקוני: ועדת חינוך ממליצה על פתיחה של, בגלל שזה לא היה בסדר היום של וועדת חינוך, הסעיף הזה.

גב' מזל ערוסי: מה זאת אומרת?

מר גדי ירקוני: מה ששמעתם.

מר תמיר בוקובה: הנהלת המועצה ישבה ודנה והעלתה את זה.

מר גדי ירקוני: לא, זו המלצה של ועדת חינוך, או ש...?

מר אמיר פלג: יש הצעת החלטה ברורה, שנשלחה למנכ"ל,

מר תמיר בוקובה: ונקבעה בסדר היום, בהנהלת המועצה.

מר גדי ירקוני: לא פה, חבר'ה, אומרים ועדת חינוך, אז אני לא יודע שנערך דיון של ועדת חינוך.

גב' דנה אדמון: אם היית כל כך מבולבל, למה לא התקשרת לשאול אותי?

מר ניר יום: נברר את כל העניינים. הסעיף, ככה, הסעיף נולד בישיבת הנהלת

המועצה, ששמה עלה באותה ישיבת הנהלה, התבקש לדון בפתיחת כיתה, להעלות סעיף שבו ידונו על פתיחת כיתה ז' נוספת בנופי הבשור, בשנת הלימודים הקרובה.

ככה הנושא נולד, ומכאן המגרש פתוח לבוא ולהגיד כל אחד את דעתו. מי העלה את זה, מי יזם את זה, מה הרציונאל מאחורי הדברים האלה, לשמוע טיעונים בעד, לשמוע את הטענות נגד, ללמוד את הנושא ולגבש דעה.

כמו שאני רואה את הדברים, הדבר לא צריך להגיע היום לכלל החלטה, יותר נכון, הוא גם לא מובא למליאה בסגנון של סעיף שצריך לקבל עליו החלטה, ולכן צריך לקיים את הדיון, צריך להבין את הנושא, צריך אחר כך לשבת לגבש המלצה, ואותה להביא להחלטה.

מר תמיר בוקובזה: אז אני שנייה, ניר, מכיוון שזו פתיחת הישיבה,

מר ניר יום: כן.

מר תמיר בוקובזה: אני מבקש להעלות לסדר היום את הנושא של הכיתה לקבלת החלטה.

החלטה היום, במליאה הזאת, כן / לא על ידי המליאה, אוקיי? יש פה מספיק חברים, בואו נרים ידיים, מעל שני שלישי, הנושא עולה לדיון ואנחנו נקבל החלטה, או לא, לפי ההצבעה הזאת.

מר אמיר פלג: אנחנו בסוף יולי.

(מחיאות כפיים)

מר תמיר בוקובזה: אנחנו נקבל החלטה פה והיום, אם יהיו פה שני שלישי שאומרים. אם

אתה אומר שפורמאלית, אנחנו לא יכולים, אז בואו נעשה את זה פורמאלי. אוקיי? אני מבקש עכשיו להעלות הצבעה, האם אנחנו נדון ונקבל החלטה על פתיחת כיתה, אנחנו צריכים לקבל 2/3 מחברי המליאה, בבקשה.

מר ניר יום: אוקיי. גם להעלות סעיף לסדר היום, שעליו נצביע, אם נצביע ב-2/3

כדי להרים אותו, גם לזה צריך שישמעו טיעונים בעד או נגד.

מר תמיר בוקבזה: יתקיים דיון מלא. אבל תתקיים גם הצבעה על החלטה.

מר ניר ים: איזי, תמיר, זה בסדר.

מר גדי ירקוני: בואו נקשיב אחד לשני, אי אפשר להיכנס אחד לשני.

גב' מירב ברקאי: המכתב שנשלח מוועדת החינוך, דיבר על החלטה.

מר ניר ים: אוקיי.

גב' מזל ערוסי: חד משמעית.

מר ניר ים: המכתב נשלח, דיבר על החלטה, ייתכן. ייתכן, לא לגמרי יודע.

*** הצעה לסדר – קבלת החלטה על פתיחת כיתה ז' נוספת

מר ניר ים: בואו קודם כל נעלה לדיון את השאלה, האם נכון להעלות את הנושא

הזה להחלטה היום, או שנכון לדון היום, ולדחות את החלטה למועד אחר. זה הנושא הראשון שאנחנו מדברים עליו.

גב' מזל ערוסי: ניר, אבל היית בישיבת הנהלה, היית איתנו. החלטנו איזושהי

החלטה, אתה סתם מסרבל עניינים עכשיו.

מר ניר ים: מאוד יכול להיות, תודה מזל.

- מר תמיר בוקובזה:** מזל, בואו נרים יד עכשיו כולם, שאנחנו מקבלים החלטה, ונגמור.
- גב' מזל ערוסי:** בבקשה, בואו נרים יד.
- מר תמיר בוקובזה:** יאללה.
- מר ניר ים:** אני רוצה, עם כל הכבוד, אני רוצה לשמוע דעות, אם יש דעות בעד קבלת החלטה היום, נגד קבלת החלטה היום, ו...
מר תמיר בוקובזה: לא, אם ביקשתי, סליחה,
- מר ניר ים:** הסעיף, תמיר,
- מר תמיר בוקובזה:** אם ביקשתי להעלות סעיף, הרמת יד.
- מר ניר ים:** העלאת סעיף לסדר היום,
- מר תמיר בוקובזה:** לא, אם ביקשתי להעלות סעיף לסדר היום.
- מר ניר ים:** גם סעיף לסדר היום,
- מר תמיר בוקובזה:** זה משחק.
- מר ניר ים:** זה לא משחק.

מר תמיר בוקובזה: זה כן.

מר ניר ים: ... לשחק, גם סעיף לסדר היום, שבו חברי המליאה ברוב של שני

שליש יכולים לקבל החלטה להביא סעיף להחלטה, ראוי שישמעו הטיעונים, למה כן כדאי או לא כדאי. לכן את הדיון הזה, כרגע, אני פותח. עם כל הכבוד.

אז יגיד מי שירצה להגיד, למה צריך לקבל החלטה היום, יגיד מי שירצה להגיד למה לא כדאי לקבל החלטה היום, ויצביעו חברי המליאה, בכיף גדול.

גב' דנה אדמון: לא לקבל החלטה, בגלל שלא הגיעו חומרים עשרה ימים מראש, זה

מה שהם יגידו. אני אומרת לך.

מר חנניה אווקרט: מה הסיבה שלא מעלים להחלטה היום?

מר ניר ים: אני פה, עם כל הכבוד, גם למי שחושב שאני משחק משחק, אני לא כל

כך צד בעניין. גדי יגיד, יגיד מנהל בית הספר, ייתן לו גם את הכבוד להגיד למה לא נכון לקבל החלטה.

מר תמיר בוקובזה: לא, לא, סליחה, לא. הוא לא מחליט, ואין לו שום סמכות להחליט.

הוא יגיד אחר כך. מנהל בית הספר...

(צעקות – לא ניתן לתמלל)

מר תמיר בוקובזה: אנחנו המליאה! ואנחנו נחליט! ומנהל בית הספר יביע את דעתו אחרי

שנחליט שדנים בזה.

מר גדי ירקוני: חבריה, נגמר.

מר תמיר בוקובזה: לא רגע לפני כן. אם זה לא עולה לדיון, אז לא דנים.

מר גדי ירקוני: תמיר! תמיר! השוק הזה נגמר פה.

מר תמיר בוקובזה: נכון.

מר גדי ירקוני: אם צריך להביא הנה ביטחון, אני אביא ביטחון.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

גב' דנה אדמון: גדי!

מר גדי ירקוני: רגע, חבר'ה,

מר תמיר בוקובזה: אני לא מתרגז ממילים של ביטחון.

מר גדי ירקוני: אנחנו עכשיו מדברים ברשות דיבור, כל אחד יקבל את רשות הדיבור

וידבר בזמן שהוא יבקש. אנחנו לא נכנס אחד לשני לדברים, ובטח לא נרים את הקול.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני רק רוצה להגיד שאני,

מר גדי ירקוני: אני עכשיו מדבר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מתרשמת עמוקות מההקפדה על הנהלים לפתע פתאום.

מר גדי ירקוני: מה? לא הבנתי.

גב' דנה אדמון: נכון, זהו.

מר גדי ירקוני: מה? לא הבנתי. לא שמעתי, אז אני לא...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אולי עדיף.

מר גדי ירקוני: אני אומר שלפי דעתי הסעיף הזה, אם רוצים פה עכשיו מידע ודיווח

למה לא, אנחנו לא צריכים לפתוח כיתה, אנחנו נעשה את זה בשמחה. לא אמורה להיות פה הצבעה על פתיחת כיתה כזאת או אחרת, במועצה אזורית אשכול.

אני לא חושב שפתיחה או סגירה של כיתה, הוא נושא של המליאה. אני חושב שהוא נושא, קשה לי. אני חושב שזה נושא של ההנהלה הפעילה של המועצה. אני חושב שבשביל זה נבחרנו. אני חושב שאת האמון שאנחנו שוקלים את כל חזית הדעות, והאלטרנטיבות והשיקולים, יש לנו. ואני הייתי מצפה מחברי המליאה שיתנו לנו את המנדט לקבלה, גם חיובית וגם שלילית בנושאים כאלה.

וגם שיש, חבריה, נורא קשה כשמדברים. גם כשיש חילוקי דעות ואי הסכמות, בסוף יש פה הנהלה שמנהלת את המועצה, גם כשיש לחץ של הורים, שאני מבין אותם.

זו לא כיתה אחת, יש הרבה כיתות נוספות. זו לא שנה אחת שפותחים כיתה, ובגלל זה, אני חושב שאנחנו ביחד עם בית הספר, שוקלים את זה, נותנים את המענים שצריך, מדברים עם ההורים קודם, מסבירים להם את השיקולים שלנו, מדברים עם נציגי ועדת חינוך שהיו בישיבה, ומסבירים להם גם כן, ומגיעים להחלטה.

אני חושב שהמליאה לא צריכה להתערב בשיקול הדעת שלנו, ואני מבקש מחברי המליאה לערוך את הדיון, ללא החלטה, לשמוע את העמדות, לשמוע גם אותנו, קודם אותנו כמובן, אחרי זה נשמע גם את ההורים, ולהמשיך לסעיף הבא. זאת בקשתי, בגלל זה אני מבקש שהסעיף יעלה לסדר היום, בלי החלטה.

מר ניר ים: משה טל.

מר משה טל: הסיבה העיקרית ש,

מר אמיר פלג: מיקרופון, מיקרופון.

מר משה טל: שומעים אותי, הסיבה העיקרית שאני חושב שצריכים לדון בזה היום, קודם כל, אין זמן. כל החלטה, בייחוד אם היא תהיה חיובית, יש לה עוד חודש עד שפותחים את שנת הלימודים, זה דבר אחד.

עכשיו, באופן אישי, אני אומר את זה בצורה הכי צנועה אני אומר את זה, אין לי אמון מלא במערכת של ההנהלה המקצועית בתחומים, לפעמים, כספיים. מהניסיון האישי שלי אני יודע את זה, ואני לא רוצה עכשיו לפרט, כדי שלא להביך כאן אנשים.

לכן אני חושב, ועכשיו דבר נוסף, המליאה היא הריבון. המליאה, בסופו של דבר, תחליט, לראש המועצה יש הרבה סמכויות, אבל בסופו של דבר, המליאה היא המחליטה. וגם, אני עכשיו הערה למליאה, אם תחליטו בחיוב, אז צריך לדאוג לסייגים שבאמת לא ימרחו את זה.

אני מכיר מניסיון אישי שלי, שהחלטות של המליאה לא תמיד בוצעו, אבל זה כבר נושא אחר. אז אני כן חושב, בגלל הזמן הקצר, אם יוחלט כמו שאני מקווה, אז יש חודש אחד, זה מספיק זמן בשביל להתארגן.

מבחינה כספית אני חושב, נדבר על זה אחר כך, אני לא חושב שההסברים, איך שאני קראתי אותם...

דויד: שלום. קודם כל ממש מרגש להיות פה.

מר תמיר בוקובזה: שנייה, אני מצטער דויד, אתה לא יכול לדבר בשלב הזה, כי אנחנו

צריכים להחליט מה אנחנו דנים, כשתהיה החלטה, אתה תקבל את כל זכות הדיבור.

(צעקות – אי אפשר לתמלל)

מר תמיר בוקובה: צריך לקבל החלטה אם בכלל דנים בזה.

מר ניר ים: חברים,

מר גדי ירקוני: חבריה, לא לא, אני רוצה רגע,

מר ניר ים: מי שרוצה לדבר, בבקשה ירים יד, ואנחנו ניתן את זכות הדיבור, אחד אחד.

מר גדי ירקוני: אני ביקשתי מדויד לא לדבר בנושא הזה.

מר ניר ים: טוב.

מר גדי ירקוני: לא, רק חברי המליאה.

מר ניר ים: חנניה, ואחר כך נעמי.

מר חנניה אוקרט: גדי, אני מבקש מאוד, שאם אתה רוצה שחברי המליאה יכבדו את הבקשות שלך, תכבד את חברי המליאה, ותסביר להם מה הנימוקים שבגללם אתה רוצה שהמליאה תסמוך עליך. מי שישמע את הנימוקים האלה, הוא ידע על מה הוא מדבר.

גב' מזל ערוסי: אני גם רוצה להגיב.

גב' נעמי סלע: אני רק רוצה להוסיף, שאם אנחנו רוצים לעשות דיון באמת משמעותי, עם איזשהו תוכן, ובסוף לצקת לזה אישור, או ביטול של משהו, אז בואו נעשה את זה כמו שצריך. אז לפני שאנחנו שומעים טיעונים בעד או נגד, כמו שאנחנו עושים עם כל נושא במליאה,

קודם כל נרים יד, אם אנחנו בכלל רוצים לקבל איזושהי החלטה על הנושא הזה. כי לבצע דיון שבסופו כולם ידברו, אבל זה יהיה בסוף רק עניין של שית, אין פה שום טעם שאנחנו נקיים אותו, מבחינתי כולם ילכו הביתה עכשיו.

גב' דנה אדמון: נכון.

גב' נעמי סלע: אם אנחנו רוצים לעשות את זה בצורה רצינית, משמעותית, ולקבל החלטה כמו שצריך, בואו נביא את זה לדיון, בואו נקבל החלטה, בואו עכשיו נצביע אם בכלל אנחנו מקבלים החלטה, נסיים עם זה, וזה הכול. לא צריך לעשות מזה יותר מדי עניין.

גב' מזל ערוסי: ניר, אני גם רוצה.

מר ניר ים: יש לנו את מזל, יש לנו את אמיר. עוד לפני זה אני רוצה לתת משפט אינפורמטיבי – בגדול, צריך לזכור, שהסמכות היחידה לפתוח כיתה נוספת, אם בכלל, או בכלל כיתות, נתונה בידי משרד החינוך.

מר אמיר פלג: זה לא נכון, ובשנים הקודמות...

מר ניר ים: אני רק מוסר את זה,

מר אמיר פלג: זה לא נכון, אז אל תגיד דברים לא נכונים.

גב' דנה אדמון: לא נכון.

מר ניר ים: בבקשה, מזל.

גב' דנה אדמון: זה ממש לא נכון.

גב' מזל ערוסי: ניר, אז לידיעתך, מניסיון של שנים קודמות, גם במועצה האזורית

אשכול, פתחנו כיתות גם ללא אישור של משרד החינוך.

(מחיאות כפיים)

גב' מזל ערוסי: בהתארגנות של הורים,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, מי שימחא פה כפיים יצא החוצה.

גב' מזל ערוסי: בהתארגנות,

מר גדי ירקוני: למה? ככה.

גב' מזל ערוסי: גדי, באמת, אנחנו לא ילדים קטנים, להוציא החוצה לא להוציא,

אנחנו לא נמצאים בכיתה. אז מישהו מחא כפיים,

מר גדי ירקוני: לא, אבל אי אפשר ככה לנהל את הדיון.

גב' מזל ערוסי: זה...

מר אמיר פלג: אבל אנחנו נכנסים כבר לדיון.

מר תמיר בוקובזה: מזל, זה דיונים...

מר אמיר פלג: אבל את נכנסת לדיון.

גב' מזל ערוסי: אני רוצה להגיד ולבקש ממך, קודם כל לכבד אותנו, כוועדת חינוך, בדבר הראשון שמונתה בסיוע ובהמלצה גם שלך. ויש איזושהי החלטה של ועדת חינוך, שנשלחה אליכם לדיון, והייתם אמורים להגיע לישיבה הזאת כבר ערוכים לדיון. אין זמן, ואין לפנינו עוד שנה שלמה למצוא את אנשי המקצוע המתאימים, ולהיערך בבתי הספר. ומי שיגיד לי שבחודש ימים אפשר להיערך לפתיחה של כיתה, ו-ז' במיוחד, אז כנראה שהוא קוסם. כן, אני חושבת שזה כך.

וזה הזמן להחליט, שאנחנו עורכים דיון, שמכבד אותנו, מכבד אותך כראש מועצה, שאתה משתף ומערב, וזה לא רק בהצהרות מילוליות, אלא גם במעשה. ועל זה אני רוצה לדבר. אני רוצה לדבר על הפער בין רמת המלל והדיבור שהחינוך הוא בראש מעיינינו, לבין רמת הביצוע. והפער הזה, אחר כך, פוגע בילדים שלנו. ואת זה צריך לקחת בחשבון, ויפה שעה אחת קודם. לכן היום צריך לדון, להחליט ולצאת מהישיבה הזאת כבר עם איזושהי החלטה, כמובן חיובית.

מר גדי ירקוני: זה כבר הדיון.

מר אמיר פלג: יאללה, אפשר להעלות להצבעה?

מר גדי ירקוני: לא, מישהו עוד רוצה להגיד משהו?

מר תמיר בוקובה: אני מבקש.

מר ניר ים: תמיר.

מר תמיר בוקובה: אני מבקש עכשיו מכל חברי המליאה להחליט, להרים, אנחנו נעשה עכשיו הצבעה, מספיק עם הדיון, לא להיכנס עכשיו לפרטים,

מר גדי ירקוני: מי אתה, רגע, תן לנו.

מר תמיר בוקובזה: אני חבר מליאה, ומותר לי לבקש מהחברים מה שאני רוצה. אני אבקש מה שבא לי.

אני מבקש מחברי המליאה עכשיו להפסיק את הדיון, כי אנחנו נכנסים לדיון ענייני, ואנחנו צריכים להחליט שאנחנו מקבלים את ההחלטה היום. בואו בבקשה נעצור, נקבל את ההחלטה, שתהיה החלטה היום, ואז נכנס לדיון עם כל הטיעונים.

מר רותם בוקסבאום: רגע, מה, אתה רוצה לעשות דיון היום?

מר תמיר בוקובזה: לא, אין דיון יותר, עכשיו תהיה הצבעה.

מר ניר ים: חברים,

גב' דנה אדמון: זה היה הדיון האם תהיה הצבעה או לא, ועכשיו צריך להצביע.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אני שואל עכשיו את חברי המליאה, בעיקר אותך דני, כמי שמכיר מה זו דמוקרטיה, ואיך מתקבלות החלטות בדמוקרטיה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רק דני מכיר.

מר ניר ים: כולנו מכירים. אז אני שואל את חברי המליאה, האם יש עוד מישהו שרוצה לדבר, לפני שאנחנו מעלים את ההצעה לסדר להצבעה? בבקשה, תרימו יד, מי שרוצה לדבר.

מר גדי ירקוני: אין אף אחד? רותם.

מר רותם בוקסבאום: אני רוצה לשאול, בעיקר את מי שפה מהתחום המקצועי, אם יש

מספיק נתונים כדי לקיים דיון ולקבל החלטה.

מר גדי ירקוני: כן.

מר רותם בוקסבאום: כן? אוקיי, באופן גורף?

מר גדי ירקוני: אני חושב. אנחנו ניסינו להכין את הדיון, שיהיו את כל הנתונים. ואם לא יהיו נתונים, אנחנו...
יש נתונים, מנהל בית הספר...

גב' מזל ערוסי: אני רוצה להגיד משהו. אני רוצה, משה, אני מדבר אליך -
מר גדי ירקוני: כן?

מר משה טל: אני רוצה להגיד שהמילים בסוף שלך לא היו במקום. אני אגיד לך למה, אני בתור ראש מועצה, אמרתי, אומר וגם עושה, כל החלטה שהמליאה תחליט, אם היא לרוחי או לא לרוחי, זה אחרי שהתקבלה החלטה, אין לי אפשרות להחליט אם לבצע אותה או לא לבצע אותה. ולשמוע פה שראש המועצה יטרפד החלטה שהתקבלה, לא מכובד ולא יפה.

מר משה טל: תב"ר 1117.

מר גדי ירקוני: יש לי שתי אפשרויות, אם התקבלה פה החלטה, או לבצע אותה, או ללכת הביתה. אני אומר את זה כל פעם, ואני מתכוון. אני אתווכח, אגיד את עמדתני, הכול בסדר. אבל אחרי שהמליאה תחליט את ההחלטה, כמו שאמרתי, נשארו לי שתי אפשרויות, ואני מקווה שלפחות את היושר הזה, ישאירו לי ואני לא אשמע פה טיעונים שאני מנסה למסמס את ההחלטה.

- מר משה טל:**
(מדברים ביחד)
למען הפרוטוקול, אתה מקליט אותי? תב"ר 1117.
- מר ניר ים:**
חברים יקרים, זהו,
- מר גדי ירקוני:**
אני הייתי אחרון.
- מר ניר ים:**
יש עוד מישהו שרוצה לדבר? בנושא של ההצעה לסדר?
- גב' דנה אדמון:**
אני מבקשת לדבר.
- מר גדי ירקוני:**
לא, אבל ביקשתי,
- גב' דנה אדמון:**
כן.
- מר ניר ים:**
בבקשה.
- מר גדי ירקוני:**
ביקשתי שאני אחרון וזהו.
- מר ניר ים:**
גדי,
- גב' דנה אדמון:**
אני רוצה להגיד כמה דברים – אחד -
- מר גדי ירקוני:**
אבל למה לא דיברת לפני?
- גב' דנה אדמון:**
כי לא רציתי לדבר לפניך, ואחרי שאתה דיברת, יש לי מה לומר.

מר גדי ירקוני: אז תדברי רק לנושא הזה שאני אמרתי. לא, זה לא בסדר, חבר'ה, יש נהלים, אני מבקש...

גב' דנה אדמון: תעצור אותי כשתרגיש שאני פורצת גבולות. ההתחלה של הישיבה הזאת לא הייתה לי ברורה, גדי. הצגת איזושהו בלבול, שאתה לא יודע על מה בדיוק מדובר. הצעת ההחלטה נשלחה על ידי ועדת חינוך לניר לפני כמה ימים, להפתעתי זה לא הועבר לאף אחד, אז טרחתי לעשות את זה בעצמי, למרות שהיה סיכום בהנהלת המליאה שזה מה שיקרה, אנחנו עוד נדייק את הצעת ההחלטה, נעביר אותה לניר. זה אחד.

2 – אני רוצה להגיד שהפרוטוקול שהונח על השולחן שלנו, הופתעתי מאוד לראות, ההורים חיכו לו זמן רב, הוא לא הגיע, והוא פתאום מופיע פה, מבלי שראינו אותו ומבלי שעברנו עליו. בלי ש... דני זרק לי הערה, שמוזר מאוד שאיך יכול להיות שגם אני וגם אמיר לא אמרנו מילה כל הישיבה.

מר גדי ירקוני: איזה פרוטוקול זה?

גב' דנה אדמון: שום דבר בשם ועדת חינוך. אז אני מציעה לא להתייחס לפרוטוקול הזה, כי אני לא קראתי אותו ואני לא יודעת מה הוא אומר.

מר גדי ירקוני: אז אני אסביר, אני עכשיו הבנתי על מה את מדברת.

גב' דנה אדמון: ואני מבקשת שאנחנו נצביע, נקבל החלטה היום.

מר ניר ים: טוב, חברים, אנחנו הולכים להצביע עכשיו. תראו, הסעיף על קיום הדיון בנושא פתיחת כיתה ז' הוא סעיף בסדר היום. עכשיו אנחנו הולכים להצביע על האם בסופו של הדיון שהתקיים, תקבל המליאה החלטה, אם לפתוח או לא לפתוח כיתה ז' נוספת. זאת מהות ההצבעה שאנחנו רוצים לעשות כרגע.

גב' סילביה גרין: מה המקורות?

גב' דנה אדמון: לפי ההצעה של ועדת חינוך.

מר ניר ים: לא להפריע לי כרגע.

מר אמיר פלג: לפי הצעת ההחלטה של ועדת החינוך.

גב' דנה אדמון: לא אם לפתוח כיתה או לא, אלא האם אנחנו מקבלים החלטה לפי ההצעה.

מר ניר ים: הדיון הוא, אני אומר עוד פעם, הדיון הוא דיון על פתיחת כיתה ז' נוספת. זה הדיון. ולכן, אנחנו למרות התוכניות שלנו לקיים את הדיון, להסתפק בדיון ואחר כך משם להתגלגל לעיבוד החומר ולקבלת החלטה, אפשר לקצר את התהליך. זאת אומרת, שהמליאה, בסופו של דבר, ואני לא חוזר בי, ההצעה עכשיו היא האם בסופו של דיון, המליאה תקבל החלטה לפתוח כיתה ז' או לא לפתוח כיתה ז', זו המהות של ההצבעה שאנחנו עושים כרגע, ככה אני מעלה אותה. מי בעד? מי בעד שבסופו של דיון תתקבל החלטה? בבקשה להרים את היד, טוב טוב ותחכו קצת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: דודי, מה קורה? לא נספרת.

מר ניר ים: 24 חברי מליאה מבקשים שבסופו של הדיון תתקבל החלטה. מי נגד קבלת החלטה בסוף הדיון? בבקשה ירים את היד. 2 בזה הסתפקנו.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (24 בעד, 2 נגד, 0 נמנעים) לאשר את ההצעה לסדר – קבלת החלטה על פתיחת כיתה ז' נוספת

6. דיון על פתיחת כיתה ז' נוספת

מר ניר ים: אז אנחנו נקיים דיון נחמד, רגוע ככל האפשר, מאפשר ככל האפשר.

מר שמיל בלברמן: אפשר לשמוע את המנהל? מותר?

מר גדי ירקוני: כן.

מר שמיל בלברמן: תמיר, מותר עכשיו?

מר תמיר בוקובה: עכשיו אנחנו בדיון.

מר שמיל בלברמן: מותר לשמוע את המנהל?

מר תמיר בוקובה: עכשיו מדברים עניינים.

מר ניר ים: ובסופו של דיון, נקבל החלטה. כן כיתה ז' נוספת/לא כיתה ז' נוספת.

רשות הדיבור פתוחה, בבקשה, מי רוצה להגיד? ירים את היד. דנה?

מר גדי ירקוני: לא, קודם דוד.

מר ניר ים: נרשמה. אני נותן את הכבוד לדויד.

מר דויד דואני קוטלר: דויד דואני קוטלר. טוב, קודם כל אני רוצה...

מר דודי אלון: אתה רוצה להציג מצגת?

מר דויד דואני קוטלר: טוב,

מר גדי ירקוני: חבריה, אנחנו מלא אנשים פה, בואו נשמור על שקט. חבריה, אי אפשר.

גב' דנה אדמון: למה אתם מכבים? אנחנו עוד לא התחלנו מצגת, אנחנו רוצים לשמוע את הבן אדם.

דובר: דנה, תני לו לנהל את זה, בואו נתקדם.

גב' דנה אדמון: אני מבקשת מכל החברים שדואגים לי לחנך אותי, לעזוב אותי בשקט, ולתת לי לדבר מתי שאני רוצה.

מר גדי ירקוני: לא, רק ברשות דיבור.

גב' דנה אדמון: אני, אני,

מר תמיר בוקובזה: אתה לא בחברים שדואגים לה, גדי.

גב' דנה אדמון: אתה לא החברים שדואגים לי, אתה יכול לבקש ממני.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בסדר, אבל היא סיימה ללמוד לפני כמה שנים.

גב' מזל ערוסי: אתה היום השומר התורן?

גב' דנה אדמון: והנה, תרגישו איך זה להיות בכיתה צפופה.

גב' מזל ערוסי: תן לאנשים לדבר, להתבטא.

מר דויד דואני קוטלר: טוב, אז אמרתי בהתחלה כשהתחלתי,
(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: חבר'ה...

מר אמיר פלג: אפשר להתקדם?

מר דויד דואני קוטלר: טוב, אז אנחנו, אמרתי והתחלתי ואמרתי, תודה רבה שכולם הגיעו,
זה מאוד יפה ולא מובן מאליו, ... החינוך, ואנשים מגיעים, זה מקסים.
אני אגיד כמה דברים, בהתאם למה שעלה פה מקודם. כעיקרון, מבקר המדינה משנת 2019 קובע,
שהסמכויות לפתיחת כיתה תקנית, נמצא בידי הפיקוח. משיחה שלי עם מפקח היום בבוקר, אחרי
שדיברנו גם בשבוע שעבר,
(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקבזה: אתה נשמע לא טוב.

מר דויד דואני קוטלר: זה הקול שלי, קבוע, אני צרוד באופן תמידי.

מר תמיר בוקבזה: אז תדבר בקול רם.

מר דויד דואני קוטלר: אני אדבר בקול רם. אני אתחיל בזה שאמרתי,

מר גדי ירקוני: די, חבר'ה, תביאו לו מיקרופון אחר.

גב' דנה אדמון: זה לא קשור למיקרופון, גדי.

מר דויד דואני קוטלר: זה יותר טוב? מה?

מר אמיר פלג: דבר בקול רם,

מר משה טל: יותר שקט אפשר.

מר דודי אלון: לא צריך הערות, בואו ננסה להבין. הלאה, בבקשה, די.

מר דויד דואני קוטלר: אז גם משיחה שלי עם המפקח, גם בשבוע שעבר וגם היום בבוקר, המשדך מתנגד לפתיחת כיתה בלתי תקנית. אני לא יודע מה היו הסיבות שבעטיין בשנים קודמות זה אושר או לא אושר, אבל זה, קודם כל, שנדע קצת איפה אנחנו עומדים, מבחינת קבלת ההחלטה. זאת אומרת, צריך לדעת בהיבט הזה.

מר חנניה אוקרט: מה המשמעות של ההתנגדות?

גב' דנה אדמון: אני,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בואו ניתן לו.

מר דויד דואני קוטלר: המשמעות היא, הסיבה שהמשרד מתנגד, הוא טוען שזה יוצר אפליה בין רשויות חזקות לחלשות, בשנים עד בעצם 2017/18 עיריית תל אביב הייתה בעצם הבולטת והמובילה בסיפור הזה של כיתות בלתי תקניות, במיוחד בבתי הספר היסודיים. כתוצאה מכך, היה רעש ציבורי מאוד מאוד גדול, הנושא הגיע למבקר המדינה, ומאז הטענה שהמשרד מתנגד מכל מיני סיבות, שזה בא על חשבון דברים אחרים. אז קודם כל,

מר חנניה אוקרט: העירייה סגרה את היתות?

מר דויד דואני קוטלר: מה?

מר חנניה אוקרט: העירייה סגרה את הכיתות שהיא פיצלה?

מר דויד דואני קוטלר: לא, אבל קדימה היא לא זה.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בואו רגע דויד,

מר חנניה אוקרט: אני מתנגד, אנחנו יכולים לפתוח,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בואו רגע, תנו לו לדבר, אחרי זה כל מי ש... נשבע לכם, כל מי שירצה לשאול שאלה, ניתן, לא נעצור אף אחד. אבל בואו ננסה שהדיון יהיה מסודר וקצת יזרום, יש פה המון אנשים, וכולם רוצים לדבר.

גב' דנה אדמון: גדי, אני יכולה בקשה קטנה? אני רוצה לבדוק שחברי המליאה כולם מבינים על מה מדובר, האם כולם קראו את הצעת ההחלטה שהעבירה ועדת החינוך? יש מישהו שלא מבין על מה הדיון שאנחנו עכשיו ניגשים ישר לנתונים ולמצגות?

- מר אמיר פלג:** אולי כדאי קודם,
- מר גדי ירקוני:** רגע, בואו נשאל, בואו נראה.
- גב' סילביה גרין:** להבין, מספיק לראות את הנתונים במצגת.
- גב' דנה אדמון:** לא, אני אשמח מאוד להקריא ממש מהר את הצעת ההחלטה, כדי שנבין על מה הדיון.
- מר גדי ירקוני:** אבל רגע, היא שאלה שאלה, חברי המליאה, כולם יודעים על מה מדובר?
- גב' דנה אדמון:** אתה אמרת שאתה לא יודע, אז לי חשוב שגם אתה תדע. אז אני...
- מר גדי ירקוני:** לא, אני אמרתי,
- גב' דנה אדמון:** זה מה שאמרת בהתחלה, שלא קיבלת. אז לי חשוב שכל מי שיקבל החלטה היום, ידע מה אנחנו מציעים.
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, יש מישהו שלא יודע?
- מר תמיר בוקובזה:** כן, אני רוצה סקירה על הסיפור.
- מר גדי ירקוני:** דנה, תקריאי את הצעת ההחלטה.
- גב' דנה אדמון:** אני אקריא, אני אגיד שתי מילים לפני, ואני אקריא את ההצעה

כלשונה, היא לא ארוכה.

בגדול – פנו הורים לשכבת ז' אל ועדת חינוך ואל הנהגת ההורים של נופי הבשור, שהבינו שהכיתות השנה הולכות להיות צפופות, וביחד קיימנו ישיבות מול ראש המועצה ונציגות בית הספר. אני פשוט אקריא את החלטה, חבל לתת את ההצעה.

הנדון – הצעת החלטה למליאת המועצה האזורית אשכול, בנושא פתיחת כיתה נוספת בשכבה ז' בשנת הלימודים 22/23.

המועצה האזורית אשכול חרטה על דגלה את נושא החינוך, כגורם ראשון במעלה לשיפור, פיתוח והצטיינות מתמדת. אחד הנושאים המרכזיים והחשובים שמשפיעים באופן קריטי על איכות החינוך מעל כל ספק, וגם לכל היושבים בחדר בזמן הישיבה, הוא מספר התלמידים בכיתה, ובאחריותו של מחנך.

נתון זה מגדיר באופן ישיר את ההצלחה של התלמידים והמורים. ככל שמספר התלמידים באחריות מחנך קטנה יותר, כך מתאפשר למחנך להגיע באופן אישי לכל תלמיד, ולראות כל תלמיד מבחינה חינוכית, רגשית.

בשנה הקרובה, בשכבה ז', צפויים להיות כ-34 תלמידים בכיתה, אלה ההערכות שאנחנו קיבלנו. אני מניחה שאם יהיו דיוקים, אתם תדייקו.

מעבר לכך שנתון זה לבדו כבד משמעות, השכבה העולה היא שכבה מורכבת, שצברה פערים רבים במהלך תקופת הקורונה, ולקראת העלייה לחטיבה. יעידו הרבה אנשי מקצוע שבאו איתם במגע. זו שכבה עם אחוז תלמידים גבוה, הזקוק למענים רגשיים מיוחדים, אחוז גבוה של ילדים דיפרנציאליים ועוד אתגרים רבים.

הצפיפות בכיתות, סביר שתיצור פגיעה מתמשכת בשכבה, ונאלץ בשנים הבאות לאתר מענים עבורם, או לפצל כיתות קיימות, כפי שקרה כבר בעבר.

הורי השכבה פנו לראש הרשות בבקשה לפתוח כיתה נוספת, על מנת להקל על העומס. התשובות שהתקבלו על ידי ראש הרשות, מגדירות שבמידה ומשרד החינוך לא יאשר תקצוב של כיתה נוספת, המועצה לא תתקצב אחת כזאת.

האמירה הזאת מהווה סתירה לרוח החינוכית של המועצה, ומייצרת תחושה של מילים לחוד ומעשים לחוד, בהקשר להבטחות שניתנו בעבר בנושא גודל הכיתה הרצוי.

מהות הבקשה שלנו, היא שלאור הנתונים הפרוסים לפנינו, פונה ועדת החינוך המועצתי לחברי המליאה, ומבקשת להורות על פתיחת כיתה ז' נוספת, עם תחילת שנת הלימודים, בתקצוב מועצתי, ואם המאמצים לאישור תקציב משרד החינוך, לא יועילו.

לגבי המקור התקציבי, לפי הערכות אגף החינוך, מדובר בעלות של כ-360 אלף ₪, ביחס להצעות תקציביות אחרונות שאושרו במליאה, יש הרושם שזהו סכום שקרנות המועצה יוכלו לספוג, עבור שיפור תנאים כל כך משמעותי בתחום החינוך.

כמו כן, לאחרונה החליטה המליאה להקצות סכום של 200 אלף ₪ לקיום אירוע חד פעמי, לכבוד פרס החינוך בו זכתה המועצה. המקורות לתקציב זה, הם 50 אלף מכספי הזכייה, ו-150 אלף מתקציב המועצה.

חשוב לציין, אין הוועדה חולקת על הצורך להוקיר את אנשי החינוך העומדים בחוד החנית כבר שנים רבות, ומובילים את החינוך במועצה. לעניות דעתנו, אנשי החינוך במועצה זקוקים ליותר מאירוע חד פעמי, ורצוי שיחוו חוויה מתמשכת, של סביבת עבודה מתגמלת ומצמיחה.

עמדת הוועדה היא ששימוש ראוי בכספי הפרס ובתקציבים הנוספים שהוקצו לאירוע, יהיו לטובת פתיחת כיתה נוספת בשכבה ז' השנה. אנו מאמינים כי הערכים המובילים של החינוך ושל הצבת התלמידים והמורים במרכז, יקבלו ביטוי משמעותי יותר, על ידי פתיחת כיתה נוספת, וכך כספי הפרס ישמשו בפועל לשיפור איכות החינוך באשכול.

הוועדה מציעה שאירוע המוקיר את אנשי החינוך יהיה ערכי, ויפגין באמת את ההערכה הרב שיש לפועלם. ניתן לקיים אירוע בתקציב צנוע יותר, ועדת החינוך יותר מתשמח, כמובן, לקחת חלק בהפקתו.

יש גרף שמציג את המקורות, ביחס למצב שאנחנו מציגים, אנחנו על פער של 160 אלף ₪, שאנחנו מבקשים או למצוא להם מקור תקציבי באגף, או להשית על קרנות המועצה.

ברמת הביצוע, ההחלטה תגרור את זה שמליאת המועצה תבקש מהנהגת המועצה, אגף החינוך והגזברות, להציג בפניה תוך עשרה ימים את המקור התקציבי לפתיחת כיתה נוספת בשכבה ז' לשנת 22-23, באין תקציב כזה, נבקש מחברי המליאה לאשר את התקציב מקרנות המועצה. אני רוצה להודות לכל חברי ועדת החינוך, על הניסוח וה...
...

מר גדי ירקוני: טוב.

גב' דנה אדמון: תודה על ההקשבה.

מר דויד דואני קוטלר: טוב, אני אעשה את זה קצר וענייני ככל שניתן. קצת מספרים מהשבה. אני מדבר על מספרים שאתם רואים פה, זה פחות או יותר המספרים שכל שכבה פתחה איתה את השנה הראשונה שלה, כי אחרי זה המספרים בדרך כלל, אגב, יורדים כלפי מטה, ולא עולים כלפי מעלה.
יש מעבר למקומות נוספים, אני אתן לך דוגמא, לכיתה ט', השנה, עברו כמעט שמונה תלמידים למקומות אחרים.

גב' דנה אדמון: מה עם הצימוח הדמוגרפי?

מר גדי ירקוני: חבריה, נו.

גב' דנה אדמון: סליחה.

מר גדי ירקוני: חבריה, אי אפשר ככה, נו.

מר דויד דואני קוטלר: מבחינת, אני יכול לעמוד? זה מקובל? אני שואל, למה כשבאתי להיות חבר קיבוץ ובאתי לעמוד, אז אמרו לי – אל תעמוד, תשב. אז אני שואל.
אז ככה, העניין הוא בהרבה מאוד מקרים עניין של מזל. זאת אומרת, מזל יודעת יותר טוב ממני. סתם.

אתה יכול ליפול, לדוגמא, על 42 תלמידים בשכבה, וזה ייתן לך 2 כיתות, וטיפול על 39 זו תהיה כיתה אחת. זאת אומרת, יש פה עניין גם, באיזשהו מקום, של מזל. אז אלו המספרים, פחות או יותר.
כל השכבות הבאות, מעכשיו, ארבע שנים קדימה, יהיו באזור הזה של בין 215 ל-211, זאת אומרת,

זה החישוב האקטוארי שלי, מהשיחות עם כל מיני בעלי תפקידים, יכול להיות שיהיו שינויים דמוגרפיים לפה ולשם, אבל נכון לכרגע, זה המצב.

מה אנחנו כן נותנים מענה, כרגע, במצב הנוכחי? ואיך אנחנו מתמודדים עם המצב הנוכחי. 1 – שמונה שעות שיש כיתה מלאה, בסדר? זה שעתיים ספרות, במיוחד במקצועות ההומאניים. שאר המקצועות, בקבוצות קטנות יותר.

דבר נוסף – תגבור לימודי בעזרת תוכנית אל"ה – שזו תוכנית לצמצום פערים, והבאת התקרה. התוכנית הורידה את מספר התלמידים שנמצאים ברמה לימודית פחות מהממוצע, בתחילת ז', שהייתה על 50%, לעשרה אחוזים בסוף השנה.

פתרונות עתידיים, יכול להיות שצמצום מספר התלמידים בכיתה בשעות נוספות, גם בשנה, ויכול להיות שדיון מול המשרד, לגבי מה שיעלה פה, המשרד צריך לאשר את זה. למה כן ולא כיתה נוספת? אז 1 – זה יחס אישי לתלמידים, כמו שנאמר פה, גם מצד המחנך,

המצגת הזאת הוכנה היום?

דוברת - קהל:

אני הכנתי אותה ביום... סיימתי אותה היום בבוקר, לאחרונה.

מר דויד דואני קוטלר:

כי ההתנגדות של הפיקוח, הבנתי היום אחרי הצהריים דיברת איתו.

דוברת - קהל:

לא, אמרתי לך שבוע שעבר ושוב היום. דיברתי, איתך דיברתי, נכון?

מר דויד דואני קוטלר:

סיפרתי לך מתי? מתי דיברנו? אני בודק כל פעם, וגם אחרי הישיבה פה, אם יוחלט שכן, אני שוב ארוץ.

אפשר להמשיך?

דוברת - קהל:

כן. חשוב לי להגיד, אני בסוף, מה שנקרא, עובד ציבור. אני לא, סיביל

מר דויד דואני קוטלר:

סרוויס, אני אעשה כל מה שתגידו. אבל כרגע,

- גב' מזל ערוסי:** דויד, אל תתמסכן. למנהל יש מקום, באמת, להחליט,
- מר אמיר פלג:** בואו נתקדם לדיון, מזל.
- מר דויד דואני קוטלר:** מן הסתם גם שיפור הכישורים החברתיים, ולמידה יותר אפקטיבית.
- מר דודי אלון:** אי אפשר לנהל ככה את הדיון. בבקשה, תנו לבן אדם לדבר. גם ככה הוא צרוד.
- מר דויד דואני קוטלר:** למידה יותר אפקטיבית, הנתון הזה נתון בספק, אני חייב להגיד את זה,
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה...
- מר דויד דואני קוטלר:** כי כל המחקרים שנעשו בישראל, לא בחו"ל, אני מדגיש, בישראל, לא מצאו קשר בין גודל הכיתה לאפקטיביות של הלמידה. בחו"ל זה סיפור אחר, בארץ לא נמצא. (מדברים ביחד)
- דוברת - קהל:** מי מימן את המחקר?
- דובר:** הרמב"ם אומר שלא עושים כיתה יום מ-25, כנראה הוא ידע מה הוא אומר.
- דוברת - קהל:** משרד החינוך?

מר דויד דואני קוטלר: לא משרד החינוך.

מר ניר ים: בואו תנו,

מר גדי ירקוני: חבר'ה,

מר דויד דואני קוטלר: מחקר של הגוינט.

מר ניר ים: דוד, אל תיסחף.

מר דויד דואני קוטלר: בסדר, זה דיון לגבי החינוך, זה כיף לי. תן לי ליהנות קצת. ככה, נגד ההתנגדות של הפיקוח, העלויות התקציביות, שאני חייב להדגיש שאם היו נותנים לי את ה-400 אלף ש"ח האלה, הייתי מוצא איתם עוד כמה דברים.

מר גדי ירקוני: לא הבנתי.

מר דויד דואני קוטלר: אמרתי, אם מביאים לי 400 אלף ש"ח, לא בהכרח שהייתי מנתב אותם לפתיחת כיתה נוספת לכיתה ז'.

גב' אירית רוטשטיין: לכיתה ז', או אולי הכוונה זו שאנחנו בתור מערכת, מסתכלים על כל הצרכים, ולא רק מספרים. יש עוד,

מר דויד דואני קוטלר: אירית רוטשטיין, מנהלת חטיבה עליונה.

גב' אירית רוטשטיין: אבי עושה חיים, ואנחנו...

מר אמיר פלג: אבי יאנוס בחו"ל, רמי כנראה גם.

גב' אירית רוטשטיין: אנחנו לוקחים בחשבון גם מה שאתם אומרים בתור הורים זה נכון. זאת אומרת, יש צפיפות, אבל זה לא הגורם היחיד. אנחנו, בתור בעלי מקצוע, מחויבים להסתכל על דברים אחרים, כמו מורכבות של שכבות, כמו מקרה של חינוך מיוחד בשכבות שאולי הן פחות צפופות וכו'.

מר דויד דואני קוטלר: דבר אחרון שאני רוצה להתייחס אליו, יש התנגדות של הסתדרות המורים בעצמה לפתיחת כיתה לא תקנית, כי מה שקורה בכיתה בלתי תקנית, המחנך לא מקבל גמול, הוא לא מתוגמל בסיפור הזה, מכיוון שהכיתה היא לא תקנית.

רויטל דג'אווי בן יעקב: גם לזה אפשר למצוא פתרונות.

מר אמיר פלג: רגע, חבר'ה, נגיע לדיון, תנו לו לסיים וננהל דיון.

מר דויד דואני קוטלר: זהו פחות או יותר, זה מה שהיה לי להגיד.

מר גדי ירקוני: המלצתכם?

מר דויד דואני קוטלר: המלצתי, אני חושב שבשלב הזה, זה לא נכון לפתוח כיתה נוספת.

מר אמיר פלג: מה מה מה? רגע רגע? למה?

מר דויד דואני קוטלר: אני חושב שבשלב הזה, זה לא נכון לפתוח כיתה נוספת.

מר אמיר פלג: כמה תלמידים כרגע בכיתה?

מר דויד דואני קוטלר: 32.8.

מר ניר ים: חברים, שקט,

מר שמיל בלברמן: ניר, אני יכול לשאול שאלה?

מר ניר ים: רגע, שאלת מה שנקרא, תם? כן.

מר אמיר פלג: אבל אפשר לעשות דיון?

מר שמיל בלברמן: והיה ונחליט פה שפותרים כיתה, משרד החינוך יכול לטרפד את זה.

מר דויד דואני קוטלר: כן.

מר אמיר פלג: לא.

מר ניר ים: כן, לא, בואו. אז יכול להיות שזה יעמוד למבחן, מי שרוצה לדבר,

בבקשה, ירים יד. אמיר ראשון, מזל, תמיר ורוויטל.

מר שמיל בלברמן: למי להאמין?

גב' אירית רוטשטיין: זה מה שאומרים לנו, המפקח שלנו. אולי הם יודעים...

מר ניר ים: בואו, בשלב הזה, האינסטנציה לקבל ההחלטה היא מליאת המועצה.

זה בשלב הזה. אם אחר כך יתברר שזה משרד החינוך, זה יהיה משרד החינוך. אם אחר כך יתברר

שזה ראש הממשלה, זה יהיה ראש הממשלה, לא יודע. אוקיי? בואו נתקדם בסולם הזה. אמיר, בבקשה.

מר אמיר פלג: א' – רגע,

מר תמיר בוקובה: א', תפעיל מיקרופון.

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: א' – תודה לכל מי שהגיע מההורים, תודה רבה זויד על ההסברים.

אני אנסה טיפה לאתגר אותך ולסתור אותך, ואתה יודע כמה אני מעריך אותך. אני עשיתי קצת את הבירורים שלי, דיברתי עם אנשי חינוך שפה כיהנו במועצה, דיברתי עם כל מיני גורמים, חבריה, זה מפריע.

חלקם, הם ביקשו, מה שנקרא, לשמור על אנונימיות, אבל אני חושב שהנתונים שהם נתנו לי נכונים. קודם כל, עלות של כיתה, שצינו בפניי, דיברו על 200-250 אלף, יכול להיות שזה מגיע ל-300 כרגע, בעבר זה היה 200 אלף. מי שעסק בזה, הוא איש הכלכלה של בית הספר, אדם בשם איתן היימן, שחבל שהוא לא כאן לפרוס בפנינו את כל הנתונים הסופר חשובים.

אותו גורם חינוכי אמר לי שחגיגות פרס החינוך, שפרס החינוך מאוד מאוד מרגש וחשוב, אבל ההוקרה האמיתית לפרס החינוך, היא לפתוח כיתה נוספת ולהראות, באמת, שאנחנו ממשיכים הלאה, כדי לקבל פרסי חינוך נוספים, ולא להוציא 200 אלף על אירוע. עוד פעם, אני בעד אירוע מצומצם יותר, הרבה יותר. זאת אומרת, פתיחת כיתה נוספת, זה פרס החינוך האמיתי של אשכול. דבר נוסף, אכן הפיקוח לא מאשר, כמו שאמרת, אבל בשנים קודמות, והייתי בוועד ההורים בשנים קודמות, ואני בוועד ההורים עכשיו, ואני בוועדת חינוך, ואני במליאה, ואני מעורב בדברים האלה לאורך, לפחות החמש שנים האחרונות ברציפות.

הכיתות האלה נפתחו, הפיקוח זרם עם זה, והתרגיל היה מאוד פשוט. לקחו, פתחו כיתה נוספת, כיתה תשיעית או עשירית, אני לא זוכר בדיוק את המספר, לקחו מחנך צעיר יחסית, בדרך כלל, נתנו לו את ה-10% שהוא הפסיד על גמול החינוך שהוא לא קיבל, השלימו לו על ידי שעות בחטיבה

העליונה. זאת אומרת, המערך הזה היה קיים, ותפקד ותפעל.

נכון שהעלות נגררת לשלוש שנים, אבל כל פעם מצאו את המקורות. המקורות היו מכספים שהגיעו לצרכים של עוטף עזה ומקורות נוספים, ותמיד נשמרו כספים בצד, לצורך פתיחת כיתה נוספת. זאת אומרת, אנחנו לא ממציאים פה את הגלגל, נהפוך הוא, אנחנו מפנצ'רים את הגלגל שהתקיים בשנים קודמות.

עוד דבר שאמר לי אותו גורם בכיר, הוא אמר את זה, באמת, בצורה מאוד מאוד כואבת. הוא אמר – אנחנו שוכחים פה דבר אחד, וזה המורים. המורים, בעיקר בחטיבה תחתונה, מרוסקים. המורים מגיעים שם לבכי. הם אומרים, קיבלנו ילדים אחרי שנתיים שהם לא למדו, ואנחנו סופגים את כל הריקושטים.

אנחנו מדברים פה על הילדים, אבל חבר'ה, בואו נזכור גם את הצוותים החינוכיים, שעומדים וצריכים, ובשבילם 27 תלמיד, או 32 תלמיד, זה הבדל של שמים וארץ, גם בשבילם. אז זה גם חשוב מאוד מאוד לזכור, בשיקולים שלנו כמליאה על ההחלטה הזאת. כמובן, בהקשר לקורונה, זה בדיוק הנושא שעלה בגלל הקורונה.

שורה תחתונה שלי, הדבר נעשה, הדבר יכול להיעשות, הפיקוח מאשר אותו, או לפחות עוצם עין, זורם איתו. אפשר למצוא מקורות כספיים, אפשר למצוא מורים ולתת להם את ה-10% תוספת הזו, ואני חושב שדרך המלך פתוחה לאשר כיתה נוספת, תודה.

גב' סילביה גרין: השאלה היא אם זה לתקופה קצרה, או...

מר ניר ים: רגע, יש סדר בבלגאן, מזל.

גב' מזל ערוסי: אני, נכון?

מר ניר ים: כן, כן.

גב' מזל ערוסי: לא, אני שומרת.

מר אמיר פלג: היא לא צריכה מיקרופון.

גב' דנה אדמון: מי אחרי מזל? שנעביר את המיקרופון, לא נבזבז זמן.

מר דודי אלון: אחרי מזל זה תמיר.

גב' מזל ערוסי: אתה ציינת שביישובים רבים, לפני שנתיים, שלוש, איני יודעת, הפסיקו את הנושא הזה של כיתות תקניות.

מר דויד דואני קוטלר: אמרתי על תל אביב.

גב' מזל ערוסי: אמרת על תל אביב, אז אני יכולה להגיד לך שתל אביב, זה לא עוטר עזה. וזה מה שאתה, כמנהל בית ספר, צריך להניף את הדגל בשביל הילדים שמגיעים אליך, ובשביל המורים שלך.

וככל שאתה, כמנהל, ואתה כמובן, גדי, כראש מועצה, תילחמו על העניין, ותראו עד כמה זה חשוב, גם אם לא עשינו את זה בשנה שעברה. חבר'ה, מתעוררים באיזשהו שלב, ואומרים שהשנה גם נבדקו הדברים, גם נאמרו הדברים.

גם אם חשבנו שלא, הרי חשבנו שלא צריך לפתוח בית ספר דתי, ולא גן דתי, ובכל זאת שינית את דעתך, גדי. שם... אינני יודעת מה עשית, למרות שבועדת חינוך החלטנו אחרת. אז אנחנו נמצאים כאן, אחרי הרבה מאוד מאוד שעות של דיון. וחבר'ה, לי אין לא נכד, ולא ילד ולא בן ולא בת בשכבה הזאת, ואני רואה נכוחה את הצורך הזה בכיתות קטנות, כי רק ככה מצליחים. זה לא משנה אם עושים הקבצה, אם מחלקים לשעות רוחב, תאמינו לי, ההתפצלות הזאת לשעות רוחב, ולאסוף אותן בחזרה, אני מרחמת על המורים האלה.

באמת אני מרחמת עליהם. ואתה ראשון תצטרך לפתור את הבעיות, לא הם. הם מקסימום ירימו את התיק ויגידו לך שלום, והיום זו אופנה בחינוך. היום זו אופנה. מורה שכבר לא מסתדר, מרים את

הילקוט שלו, שם את המפתחות. ואנחנו לא רוצים שזה יקרה.

אנחנו לא רוצים שזה יקרה, ואנחנו רוצים שהילדים שלנו יגיעו למקום, לבית חינוך אמיתי, לא להקבצות של עוד מתמטיקה, עוד ספרות, לבית חינוך אמיתי. שהמחנכת יכולה לראות אותם, להסתכל להם בעיניים, להכיר את הבעיות שלהם, וגם אתה כמנהל בית ספר. תאמין לי, 500 ילד, ידעתי כל שם וכל ילד וכל דבר. אז אני משאירה לך, ואני בטוחה שתצליח, אם גם אתה תרצה בזה, ולא תגיד - אני לא חושב שצריך.

אז אני חושבת שצריך! וכשתגיד אני רוצה שצריך, מה שאתה מאמין, זה מה שיהיה. זה האני מאמין שלך כמחנך, כמנהל בית ספר, כמוביל מערכת. תאמין לי.

מר ניר ים: רוויטל.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: כן, תודה. אז כמה דברים בתגובה לנתונים שהצגת, דוד. אחד, בהתייחס לפיקוח. אני מניחה שההגדרות שלהם לכיתה תקנית, מתייחסות להגדרות פיסיות. זאת אומרת, גודל כיתה, ילדים פר כיתה, וכו'. הם לא לוקחים בחשבון, את האתגרים הספציפיים שיש לכיתה פה. זאת אומרת, זה לא יכול להיות מספרית יבש, יש פה דברים שהם ייחודיים גם לתקופה וגם לאזור.

יש פה כמה אתגרים, מבחינת התקופה, אנחנו לא צריכים לדבר על תקופת הקורונה, כאימא לילדה שעולה ל-ו', המיפויים שהם עברו עכשיו בסוף שנה,

מר אמיר פלג: עולה ל-ז'.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: עולה ל-ז', סליחה. המיפויים שהם עשו בסוף השנה מראים נתונים, אני אשמח אם תהיו קשובים אליי.

מר גדי ירקוני: אנחנו מקשיבים, אנחנו מקשיבים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: הנתונים לא טובים. המיפויים קשים, עד כדי כך שבית הספר, מרצונו ומתקציבו, ערך מפגשי תגבור במהלך החופש הגדול.

גב' דנה אדמון: את רוצה שהם יקשיבו לך? כי הם... כל הזמן על חוסר הקשבה. צוות ההנהלה,

מר אמיר פלג: תתפנו ותמשיכו.

גב' דנה אדמון: ננזפנו כל כך הרבה קודם.

מר גדי ירקוני: אנחנו מקשיבים, אני מקשיב בדיוק למה שאת אומרת, תקשיבי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני עושה בוחן אחר כך. יש אתגרים, כמובן, אז יש את האתגרים האקדמיים, יש את האתגרים החברתיים שדובר בהם אינסוף. עכשיו, כל מחנך כיתה ז' מקבל את האתגרים הביילט אין בקבוצה, שזה גיל ההתבגרות, שזה המעבר מיסודי לחטיבה, הוא מקבל פה עוד כמה חבילות, שחייבות להילקח בחשבון. עכשיו, לגבי מספרי התלמידים, דויד, האם יש נתונים משנים עברו על נשירה שמתרחשת במהלך השנה, מהכיתה המדעית חזרה אל כיתות האם? הבנו שזו תופעה שקורית,

מר דויד דואני קוטלר: לא ברמה של יותר משניים.

גב' מזל ערוסי: בסוף ט', בדרך כלל.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, ב-ז'. ודבר אחרון,

גב' מזל ערוסי: או סוף ו', או סוף ט'.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מבחינת ההתייחסות ל...

מר אמיר פלג: חבריה, שקט.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לצימוח דמוגרפי, ציינת – יהיה/לא יהיה, יהיה. זו מועצה צומחת, כל היישובים כאן בהרחבות, אחד הדגלים שהמועצה מובילה בפול גז, מה שנקרא, זה יקרה. אנחנו מצפים שזה יקרה, אבל שוב, גם על זה צריך לתת את הדעת. ובהקשר לסעיף התקציבי, כאן זה המקום שלנו. המציאות מוכיחה את עצמה, בדרכי פלא, אנחנו נוכחים, כל ישיבת מליאה שנייה, איך אנחנו מצליחים לגייס תקציבים עלומים, מכל מיני מקומות. פרויקטים שנדרשים בדיעבד להשלמות, כיסוי חובות של מוסדות במועצה. אני מאמינה שאנחנו נצליח לגייס את התקציבים גם הפעם.

מר ניר ים: טוב, תודה. אירית, בבקשה.

מר תמיר בוקובזה: אתה לא רוצה שאני אדבר, ניר?

גב' דנה אדמון: אמרת שתמיר אחר כך,

מר ניר ים: העברת לרויטל,

מר תמיר בוקובזה: לא, לא, אל תדאג, לא כל כך מהר.

מר ניר ים: דבר.

מר תמיר בוקובזה: יאללה, תודה. אז אני תמיר בוקובזה, הבת שלי עולה לכיתה ז' עכשיו,

הדיון הזה לא ישפיע עליה, כנראה, כי היא בכיתה המדעית, אבל זה עדיין מאוד חשוב לי, אבל גילוי נאות, הבת שלי עולה לכיתה ז'.

גב' מזל ערוסי: אבל תמיר, מעניין לעניין, משפט אחד אני אוסיף. זה שילדים נושרים באמצע שנה, והיו כאלה, גם ב-ז' גם ב-ח' וגם ב-ט', באמצע שנה, ועברו לקידום נוער, עם כל ההצלחה של קידום נוער, והגאווה על מה שקורה שם, זאת לא גאווה למערכת החינוך.

מר גדי ירקוני: לא נכון.

גב' מזל ערוסי: הילדים שלנו צריכים ללמוד בכיתות רגילות! לא בקידום נוער! וזה כן קורה. וככה משתנים המספרים.

מר גדי ירקוני: זה בכלל לא אותם גילים.

גב' דנה אדמון: נכון, יש בקידום נוער המון ילדים שלא תואמים את המסגרת.

מר ניר ים: תמיר.

מר תמיר בוקובזה: טוב, אז קודם כל, אתם מדברים על 33 ילדים בכיתה, שזה הממוצע שאתם עושים 32.8, אני אחלק איזה ילד לחמש וארכיב ארבע חתיכות. איך מחנך יכול להגיע בשעתיים שבועיות לילד בגיל ההתבגרות מתוך 33, ואיכשהו לקדם אותו, ליצור יחסי אמון? ליצור איזשהו קשר באמת משמעותי כדי לקדם אותו?

זה לא באמת סביר. נכון שהתקנים של משרד החינוך קובעים מספרים מופרזים, שאם אני זוכר נכון, 39 או 40 ילדים בכיתה. זה לא ריאלי, זה לא הגיוני. כל הנתונים בכל המדינות, הם הרבה הרבה הרבה פחות, וגם פה.

עכשיו, לא מספיק המדינות, בואו נסתכל על ישראל שלנו הקטנה, מועצות מקומיות אחרות, ועיריות

אחרות, עם ממוצעים נמוכים בצורה דרסטית מאצלנו, הנה שולח עכשיו טבלה, נשלחה טבלה עכשיו, אפשר לפתוח את הווסטאפ, של 24-25 ילדים בכיתה, 22 בכיתה. שדות נגב – 22.4, זה הממוצע בכיתה.

מר חנניה אוקרט: ממוצע?

מר תמיר בוקבזה: ממוצע, אוקיי?

מר דודי אלון: תיכון? חטיבה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: ז' – י"ב.

מר תמיר בוקבזה: בכיתות ז' עד ט'.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ט'.

מר תמיר בוקבזה: זה בדיוק הגיל הזה. אתם רוצים משהו אחר? גולן 24.1, שורק 25.2, בואו נראה משהו פה מהאזור? אמרתי, שדות נגב 22.4.

דובר: אני אגיד את הטבלה בעל פה – אופקים, נתיבות, שדות נגב... 25,

מר גדי ירקוני: רגע, תהיה לך רשות דיבור, תדבר. תהיה רגע, תהיה רשות דיבור, תדבר.

מר אודי דנינו: תמיר, מה משותף לכל המועצות האזוריות האלה?

מר תמיר בוקובזה: שיש בהן ממוצע תלמידים נמוך לכיתה, ואנחנו שואפים,

מר אודי דנינו: למה?

מר תמיר בוקובזה: למה? תסביר לי למה.

מר אודי דנינו: כי זה מועצות שבעלות רוב דתי.

מר תמיר בוקובזה: למה?

מר אודי דנינו: כי זה מועצות שבעלות רוב דתי,

(צעקות מחוץ למיקרופון)

מר אודי דנינו: שנייה, תנו לי לסיים אבל, חבר'ה.

מר תמיר בוקובזה: תנו לו לענות.

מר אודי דנינו: אני אענה על כל השאלות שנתנו לי.

גב' דנה אדמון: לא, אבל,

מר אודי דנינו: ההפרדה בין כיתת בניס לכיתת בנות, היא שגורמת למספרים האלה.

גב' דנה אדמון: מה?

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר גדי ירקוני: מה שער הנגב? יש לך אותם?

מר תמיר בוקובזה: שער הנגב אין לי.

מר ניר ים: טוב, חברים, בואו.

גב' נעמי סלע: שורק, עמק הירדן, עמק הירדן 25 ילדים, אני חושב...

מר תמיר בוקובזה: שנייה, נעמי,

מר ניר ים: בואו נתקדם.

מר תמיר בוקובזה: יופי, בואו נתקדם. עיריות אחרות, מועצות אחרות, אין להן את הצרות שיש לנו פה. הם לא עברו את שומר חומות לפני שנתיים, הם לא עברו את צוק איתן לפני שבע שנים, והם לא עברו את כל שאר הדברים שהילדים האלה עוברים מגיל אפס. הקורונה שהכתה בכל הארץ, מתווספת לזה אבל, וזה מכפיל כוח, או מכפיל נזק, אוקיי? האיחוד של בתי הספר והפירוק של השכבות האורגניות שהיו, פגעו בילדים האלה בדיוק במעבר בין ג' ל-ד', זו בדיוק השכבה שעולה עכשיו לכיתה ז', וגם כן עשתה בלגאן. שכבת ו' עכשיו, בבית ספר שחר אשכול, שבאופן אישי גם הבת שלי שמה, התפרקה לחלוטין בשנה הזאת, ברמה קיצונית. הכנסנו סטודנטים לעשות שמה פרויקט בהתנדבות, כדי לנסות לאחד, לשקם, ליצור משהו, להציל את השנה הזאת לשכבת ו', כי היא התפרקה. פירקו כיתה ל-2, חילקו אותה בין שתי כיתות, מחנך עזב באמצע השנה, משהו באמת קיצוני, לא משהו שאפשר להתייחס אליו כ-אוקיי, זה קורה מדי פעם.

השכבה הזאת, באופן ספציפי, עברה תהפוכות ברמה כל כך קיצונית, ואם הם צריכים עכשיו לקבל עוד קצת יחס, ולהשקיע בהם עוד כסף, אנחנו נשקיע את הכסף הזה, כי פה זה הילדים שלנו. לגבי הכסף, לא חסר כסף, כנראה, במועצה. כי ב... לא, אל תדאג, לא אליך. כי בשנתיים שאני נמצא

פה במליאה, או שנה ושמונה שאני נמצא פה במליאה, הועברו מיליונים על גבי מיליונים לכל מיני פרויקטים, שלא בהכרח הייתה חובה. ואם צריך להשקיע עכשיו מיליון ומשהו שקל, במשך חמש או ארבע שנים,

גב' דנה אדמון: שלוש שנים, בכיתה י' הם עוברים.

מר תמיר בוקובזה: במשך שלוש שנים, אז זה פחות ממיליון ש, גם לפי התעריף הגבוה של 360 אלף ש, ולא מאתיים ומשהו שאמיר אמר, אז אנחנו נשקיע את זה.

ככה סקירה קצרה – בני נצרים בריכה, 1.5 מיליון ש, בריכה פרטית בני נצרים, זה לא של המועצה. מתני"ס שלומית, מבנה פרטי – 2.5 מיליון ש.

מבנה יביל בבני נצרים, פרטי, כמה מאות אלפי שקלים, הנתון לא פה מולי, אושר.

רכש של המועצה, במאות אלפי שקלים, בניגוד לחוק, אוקיי? בניגוד לחוק. נעשה פה גזל של המועצה במאות אלפי שקלים, מדי תקופה כבר. ומי שעכשיו רוצה לקפוץ ולהגיד למה אני אומר את זה, אז אתם יודעים כבר שאם אני אומר, אז כנראה שאני יודע.

והנה, הווסטאפ נשלח אליכם בעוד שנייה, ותראו פה איך 125 אלף ש, נגזלים מהמועצה בצורה לא חוקית, ועל זה אנחנו נדון, ונדבר ונפתח את הנושא הזה. אבל יש כסף. יש המון כסף במועצה, שלא מנותב נכון, שהולך למקומות שלא צריך. ואם עכשיו צריך לשים מיליון ש לשלוש שנים על חינוך, אנחנו נשים את הכסף הזה, בשביל הילדים שלנו, בשביל שיהיה פה קצת יותר טוב, ויהיה להם קצת יותר קל. וזה לא משנה שום דבר אחר.

ואם צריך להילחם עם משרד החינוך אחר כך, נילחם במשרד החינוך. ואם צריך לעשות עוד דברים, נעשה כל מה שצריך. המועצה תיתן את כל מה שהיא יכולה בשביל הילדים האלה, הם העתיד שלנו, והם סבלו מספיק.

מר ניר ים: תודה רבה. יש לנו את אירית, אחר כך את דורון, אחר כך את אלי

שמעיה.

גב' אירית רוטשטיין: ערב טוב, אני פה על תקן של סגנית של דויד, הכובע השני שלי, הוא מנהלת חטיבה עליונה, אבל עכשיו אני הסגנית שלו. אני רוצה להגיד משהו – בקשר למספר תלמידים, ובקשר ליחס אישי. אין ויכוח. זאת אומרת, ברור, בכל קבוצה של אנשים, איפה שיש מעט אנשים, היחס האישי הוא מיטבי. עכשיו, העניין שאני שואלת, ואני שואלת את ועדת החינוך, ואני שואלת גם את המליאה, למה דווקא החליטו שזה צריך להיות בעניין של תלמידי כיתה ז', ולמשל יש לנו מצוקות אחרות, שבגלל, רגע, שבגלל אולי הורים פחות, יותר מוחלשים, או הורים שלא היו יכולים להרים את הקול, אז אני שואלת את זה, באמת, למה זה קרה.

גב' מזל ערוסי: לא הצפתם בעיות.

גב' אירית רוטשטיין: לא, השאלה שלי,

גב' מזל ערוסי: לא הצפתם בעיות, היינו עובדים...

גב' אירית רוטשטיין: אוקיי.

מר אמיר פלג: לא הצפתם את זה,

גב' אירית רוטשטיין: מזל, אני רוצה, לא, זה ממש לא ורוד, אבל אם יש כסף, אני רוצה להגיד משהו, למה לא הצפנו. כי אם יש כסף, ואני שוב, בתור סגנית, אני עכשיו רואה שיש כסף. אז אני שואלת, למה זה צריך ללכת לכיוון הזה, אם יש כסף, כי עד עכשיו אנחנו ידענו שאין מספיק כסף.

מר תמיר בוקובזה: תבקשי, יהיה כסף.

מר אמיר פלג: תבקשי, תעלי לוועדה.

מר תמיר בוקובזה: יש מספיק כסף. במיליונים.

גב' אירית רוטשטיין: עכשיו, תמיר אתה מדבר על חוק. אתה מבקש מאיתנו לפעול לא על פי החוק.

מר תמיר בוקובזה: חס ושלום, המליאה תפעל, ואתם תמלאו את ההוראות של המליאה.

גב' אירית רוטשטיין: אני רוצה להגיד משהו – על פי משרד החינוך, אנחנו מחויבים להם. עכשיו, אם אתם מכירים נתיב אחר, מיטבי, מצוין.

מר אמיר פלג: הוצג לכם.

גב' אירית רוטשטיין: אבל אנחנו,

מר אמיר פלג: עשיתם את זה שנים.

גב' אירית רוטשטיין: אבל אנחנו לא יכולים, תראו,

מר דודי אלון: היא קיבלה אישור כל פעם.

גב' דנה אדמון: בסדר, אז... גדי יודע...

מר תמיר בוקובזה: אנחנו נחליט, ואתם תפעלו מול משרד החינוך.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: זה לא דיון ראוי, זה לא דיון מכבד.

גב' אירית רוטשטיין: כן, זה מאוד לא נוח.

מר ניר ים: זה לא דיון ראוי, זה לא דיון מכבד. כל מי שדיבר פה, פונה לתמיר, לא הפרענו, אמיר, לא הפרענו, לא התפרצנו, תנו את הכבוד. תשמעו, תחליטו מה שאתם רוצים, תחשבו מה שאתם רוצים, דברו ברשות דיבור, ישמעו אתכם מהראשונה ועד האחרונה. לא הפסקנו אף אחד, לא הפרענו לאף אחד.

גב' דנה אדמון: לא נכון.

מר ניר ים: גם לך אפילו, החזקתי את עצמי.

גב' דנה אדמון: לא נכון.

גב' אירית רוטשטיין: אתה יודע מה? אני אחסוך לכם, כי פשוט היו לי עוד דברים, לא, זה לא מכבד.

מר גדי ירקוני: תן לה לסיים, תן לה לדבר.

גב' אירית רוטשטיין: לא לא לא.

מר ניר ים: היא סיימה.

מר דודי אלון: נציג הורים.

מר ניר ים: חכה עם נציג הורים, נציגי מליאה, ובסוף גם יכול להיות שנשמע אותם. אבל שלא יתפרצו בינתיים. יש לנו את דורון, בבקשה.

מר דורון צמח: טוב, ערב טוב לכולם. אני לא חושב שיש כאן ספק למישהו שהכיתה הזאת לחוצה, וזה בכלל לא הדיון, לדעתי. כיוון שאנחנו, כחברי מליאה, תפקידנו לתקצב. כל הדיון פה, בסופו של דבר, אני רואה אותו, אם יש לנו כסף לתקצב, או אין לנו כסף לתקצב את השלוש שנים האלה, או כמה שזה לא יהיה. אני היום לא התעצלתי, התקשרתי לעידו, תפסתי אותו בבית, כי הוא יש לו קורונה, או הבת שלו, לא משנה.

מר גדי ירקוני: הבת, הבת.

מר דורון צמח: הבת שלו עם קורונה, ועשיתי איתו שיחה ארוכה מאוד, בשביל להבין איפה הדברים, מבחינתנו, עומדים. עכשיו, בצורה מאוד מאוד כנה הוא אמר – תקשיב, אם לי הייתה אפשרות עכשיו להביא למליאה את כל הדברים שעומדים על הפרק שיעמדו, מול התקצוב לבית הספר, אני לא בטוח שהתקצוב של בית הספר היה עובר, מכיוון שיש לנו פרויקטים אדירים, שאנחנו מחכים לכספים עבורם, ואומר – אני לא רוצה להיכנס לדיון הזה, כי הוא מאוד אמוציונאלי, אבל בסופו של דבר, הדיון הזה הוא דיון אם יש לנו כסף או אין לנו כסף.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, רגע,

מר דורון צמח: זה,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, נורא מפריע.

מר דורון צמח: זה... שאנחנו מגיעים לקרנות המועצה.

מר גדי ירקוני: שמיל, תדאג מאחוריך שם.

מר דורון צמח: זה דיון שעומד בלי, זה תקצוב שעומד בלי שום דבר, הוא לא... תמיד,

אני לא מכיר סעיף אחד שלא עבר. ואני באמת חושב שזה מאוד מאוד חשוב.
אני חושב שתפקידנו היום, מליאה, אם הסעיף הזה יעבור או לא יעבור, אנחנו צריכים לקבוע נוהל ברור, של אולי רוב מיוחס, אולי להביא מספר פרויקטים, אבל אי אפשר שכל פעם מביאים לנו כספים מקרנות המועצה, שאנחנו נאשר אותם, וזה ברור שזה עובר. זה כמעט, אני לא זוכר, יש לי ניסיון פה במועצה, אני קדנציה שנייה עכשיו, ובאמת, זה לפעמים אני אומר, חוסר אחריות של המליאה לאשר דברים מהסוג הזה.

מר אמיר פלג: נכון.

מר דורון צמח: ואני זוכר כמה כבי הייתה נלחמת, אבל בסופו של דבר, כשהמליאה

סליחה, המליאה מאשרת, אז אין לה ברירה, היא צריכה... אבל אם הדיונים האלה יהיו כמו בסיס תקציב, למשל, אז אנחנו נוכל להתייחס בצורה אחרת.

בסופו של דבר, אני מאוד מבקש, אין טעם לדבר בעד או נגד, כאילו אם זה נחוץ או לא נחוץ, לכולם ברור שהנושא הזה נחוץ. אנחנו צריכים לגלות אחריות ולהגיד – אם אנחנו מתקצבים את זה, או לא מתקצבים את זה.

גב' דנה אדמון: דורון, אפשר לשאול אותך שאלה? אתה הצבעת בעד התקציב לפרס

החינוך?

מר דורון צמח: כן.

גב' דנה אדמון: איפה היו החישובים האלה לפני זה? איך העברת 200 אלף?

- מר ניר ים:** חבריה, אחרי דורון יש לנו את אלי שמעיה,
- גב' נעמי סלע:** ניר, אני יכולה גם?
- מר ניר ים:** אני מתנצל על הרעש ברקע.
- מר דורון צמח:** ניר, ניר, שאלו אותי שאלה, אז אני רוצה לענות. אני אמרתי שאני כל פעם נע בחוסר שביעות רצון מהדרך שמעלים, וגם אז נעתי בחוסר שביעות רצון.
- גב' דנה אדמון:** אבל הצבעת בעד.
- מר דורון צמח:** נכון.
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** הצבעת בעד, למה אז...?
- מר דורון צמח:** כי מה קורה? מה אני ביקשתי,
- מר גדי ירקוני:** מי מנהל פה שיחות פרטיות?
- מר דורון צמח:** שיהיה נוהל מסודר, שזה לא יעבור בצורה כזאת.
- מר ניר ים:** אלי, בבקשה.
- מר אלי שמעיה:** ערב טוב לכולם,

מר גדי ירקוני: לא עובד.

מר חנניה אוקרט: תלחץ למטה.

מר אלי שמעיה: ערב טוב לכולם, דבר אחד דיברו כולם, וכולם מדברים והכול טוב ויפה. עכשיו, קודם כל, אני מעריך ואני אומר – הנציגים שבאו מכיתות ז', שאני רואה פה 20/30... אני מצידי כאילו רואה את כל המועצה פה. זה במקרה רק יצא שלהורים האלה יש ילדים בכיתה ז', אבל למעשה זה לא משנה, אז בשנה הבאה, זה יהיה הורה אחר, והוא לא יהיה לו ילד בכיתה ז', לשכן שלו יהיה ילד בכיתה ז', אבל לשכן שלו יהיה ילד בכיתה ז'.

זאת אומרת, הם מייצגים את כולם, את כל המועצה. ואנחנו כל הזמן דיברנו ודיברנו במועצה על חינוך וחינוך, וזה הדגל שלנו, מה שאומרים, ועל זה אין פה ויכוח בכלל. עכשיו, או שמה שיהיה, כשבא מנהל בית ספר ואומר שאין הבדל בין 22 ילד או 35 ילד, זה לא משנה כרגע המספרים. במקרה יש לי בת מורה, והיא מחנכת בכיתות האלו פחות או יותר, ואני יודע מה זה, ממה שהיא מספרת, מה ההבדל בין לחנך 30 ילד, או 24 ילדים בכיתה. ובא מנהל בית ספר, והסגנית, ואני לא יודע מה, שהם מייצגים את החינוך במועצה שלנו, וטוענים שאין הבדל. אני בהלם, אני לא מבין. עד כמה שאני מבין, זה לא היה אמיתי... מנהל בית ספר מכובד,

מר אמיר פלג: לא שומעים, אלי.

מר אלי שמעיה: ... לפתוח ולתת, להשקיע ולעזור, ואני שומע בדיוק ההיפך. כאילו, אני לא יודע באיזה צד הוא נמצא. אני לא יודע.

מר ניר ים: טוב, אני מרשה לעצמי לחתוך אותך, כי אנחנו לא שופטים פה לא את מנהל בית הספר, לא את הסגנית,

מר אלי שמעיה: לא,

מר ניר ים: אנחנו לא בקטע הזה.

מר אלי שמעיה: אני גם...

מר ניר ים: לא, לא, לא, אלי הגזמת. אלי, אני מרשה לעצמי להגיד,

מר דויד דואני קוטלר: לא, גם זה לא מה שאמרתי.

מר ניר ים: בקול רם, הגזמת. הגזמת, פה הדיון הוא לא על איכות, או יכולות, או תפיסת עולם של מנהל בית הספר. הדיון פה עכשיו, אלי, הגזמת, הדיון פה עכשיו הוא על פתיחת כיתה ז' נוספת, כן או לא, טיעונים, דעות בנושא הזה. הדבר היחיד שאני יכול לבקש ממך, זה להתנצל. כי מה שעשית...

(מדברים ביחד)

גב' מזל ערוסי: ... סך הכול יכול להגיד, סליחה, לא הבנת אותי, אני אמרתי...

מר ניר ים: אוקיי.

גב' מזל ערוסי: בשביל זה לא צריך הצגה של התנצלויות עכשיו, בגלל שה...

מר ניר ים: אני לא... הכול בסדר. אנחנו, ברשותכם, מתקדמים.

גב' דנה אדמון: אפשר להתקדם.

מר ניר ים: האם יש עוד חבר מליאה שרוצה לדבר?

גב' דנה אדמון: אלי, סיימת?

מר ניר ים: יש לנו תגובה,

גב' דנה אדמון: אלי?

מר ניר ים: שקט! יש לנו את נעמי, יש לנו את יובל, אחר כך אנחנו ניתן ברשותכם לנציג הורים אחד לייצג את הקבוצה ולהגיד את דעתנו, משם נתקדם לקבל החלטה.

מר גדי ירקוני: לא, אני בסוף.

מר ניר ים: בסדר, ברור.

גב' נעמי סלע: רגע, מה?

מר ניר ים: את עכשיו.

גב' נעמי סלע: אני עכשיו? טוב, תן ליובל.

מר יובל בר: בקצרה, כי לא כדאי לחזור על כל מה שאמרו. אבל הדבר הבסיסי פה הוא סדרי העדיפויות. אנחנו קבענו את סדריו העדיפויות, כמובן שהחינוך הוא בראש מעיינינו, ולכן כשמובא דבר כזה, אז ברור שזה הזמן לפרוע את השטרות.

עכשיו אני רוצה להתייחס רק לדבר אחד, כי כבר אמרו את כל היתר, לגבי התקצוב. אני חושב שהכול צריך לבוא מקרנות המועצה, כאשר אפשר גם להתנות את זה, זה עדיין אף אחד לא אמר פה, בזה שבמקרה שיש פה במהלך השנה, בהמשך, תקציב ב', שאנחנו יודעים שהיה בשנים קודמות, הכספים

יוחזרו לקרנות, וזה יתוקצב מקום ראשון, או אפילו לא מקום ראשון, יתוקצב מהתקציב ב'. אבל דבר ראשון, לקחת את הכול מהקרנות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יפה יובל.

מר תמיר בוקובזה: צודק. תודה יובל.

מר ניר ים: טוב, תודה יובל. נעמי, בבקשה.

גב' נעמי סלע: אני רק אגיד איך אני, רק אוסיף כמה דברים שהחברים שלי פה לא אמרו. מה שאמרת לגבי המליאה, שאנחנו מצביעים על תב"רים על גבי תב"רים, ואנחנו לא תמיד מבינים. על קרנות המועצה שאנחנו מוציאים כספים, אז אנחנו נדרשים כל הזמן לתת את אמוננו באנשים שבאים ומגישים לנו את התב"רים. להביא את התב"רים והכספים שאנחנו מוציאים לטובת התב"רים, מקרנות המועצה. נכון שאנחנו מבקשים כל הזמן לדעת מה מצבן, אנחנו לא תמיד מקבלים, אנחנו לא תמיד יודעים מה מצבם און ליון. אבל אני חושבת ש-250 אלף עד 270 אלף אנחנו יכולים להוציא כסף. אנחנו מועצה עם חוסן כלכלי, כמו שאתה אומר כל הזמן. זאת אומרת, מבחינתנו, הסכומים האלה הם לא סכומים כל כך גדולים. אנחנו מבזבזים מיליונים על גבי מיליונים באמת על תוכניות של פרויקטים, ועל,

מר גדי ירקוני: משקיעים.

גב' נעמי סלע: אנחנו עכשיו מבטלים את בריכת צוחר, יש לנו 100 אלף ש"ח שעומדים בקרנות המועצה? אפשר לממש, הנה, שלישי מהסכום רק משם. אז כן אפשר למצוא, ואתם יודעים שאפשר למצוא. וכמו שכבי ידעה כל הזמן למצוא את הדרכים, גזבר המועצה החדש שלנו בטוח ידע גם כן לעשות את זה. אנחנו אמורים לקבל כספים ממשרדי

הממשלה, זה משהו שאתם כל הזמן אומרים. אז לתקצב את זה, באמת אפשר. זה רק עניין של רצון, ואם אנחנו באמת באמת חושבים, וסך הכול אלה הילדים שלנו, אנחנו לא מבקשים פה איזשהו משהו הזוי.

אנחנו הולכים להחליף את הרכבים של המועצה לרכבים חשמליים,

מר דודי אלון: זה לא קורה בקרוב.

גב' נעמי סלע: לא משנה, זה משהו שעלה בתכנון.

מר גדי ירקוני: נו, אז מה זה קשור?

גב' נעמי סלע: אנחנו,

דובר: זה משהו ושאמור לחסוך כסף.

גב' דנה אדמון: גם זה יחסוך הרבה כסף של טיפולים פסיכולוגיים, הוראה מתקנת.

גב' נעמי סלע: ... לטווח הרחוק, אנחנו משדרגים את המחשוב, אנחנו מכניסים מנהל

אגף חדש, שזה כולל מזכירה, שזה כולל רכב, אנחנו מתקצבים את זה. אז להוסיף כיתה? זה הילדים

שלנו. זה לא הילדים שלי, לי אין ילדים בכיתה זו, אבל זה היום ילדים של החבר'ה פה, מחר זה

הילדים של כל אחד פה, מחרתיים זה הנכדים שלך, גדי. זה חשוב לכולנו.

ההבדל הוא בין 32 ילדים, אני לא הייתי רוצה להיות מורה עם 32 ילדים בכיתה.

גב' דנה אדמון: 33 מינימום.

גב' נעמי סלע: 33 ילדים, 34 ילדים. גם לא הייתי רוצה להיות עם 27 ילדים, אני גם

חושבת שזה הרבה. אנחנו לא שם, אנחנו במקום כל כך מורכב, וכל כך חשוב היחס האישי לכל ילד. הרי הילדים האלה, בסופו של דבר, כמה זמן הם לומדים? אם יש איזשהו סבב, הם מהיום למחר בבית.

בגדול, אנחנו צריכים להשקיע בהם פי ארבעה מכל ילד אחר במדינה הזאת. יש לנו את הנתונים של כמה ילדים עוזבים את בתי הספר? חבל שלא הבאנו את הנתונים האלה. זה לא משנה, זה דיון למצב אחר.

גם אירית העלתה את הנושאים שיש הרבה נושאים חשובים לבית הספר, חבל שזה לא מובא למליאה, כי בראש מעיינינו זה חינוך הילדים שלנו. אז אם יש לנו כסף, יש כל כך הרבה פרויקטים, ולפרויקט כל כך גדול כמו פרויקט דיה, גדי, אז אני חושבת שלבית הספר, וילדים שלנו, אנחנו השקענו כל כך הרבה מיליונים בכספים לבתי ספר במגזר הדתי, כל כך הרבה כסף. אז יש לנו רק בית ספר חילוני אחד, בואו נשקיע גם בו קצת, גדי.

למה לעשות את זה? למה? זה בסך הכול פחות ממיליון ₪ לשלוש שנים. אנחנו לקחנו הלוואות על גבי הלוואות, למה אנחנו לא יכולים למצוא את התקצוב הזה? תודה רבה.

מר ניר ים: לפני שאני נותן לנציג ההורים/נציגת ההורים, יש מישהו מחברי המליאה שעדיין רוצה להשלים? אם לא, אז...

גב' סילביה גרין: דודי רוצה.

מר ניר ים: רצית להגיד משהו, סילביה?

גב' סילביה גרין: שדודי מצביע.

מר דודי אלון: אני אדבר לפני גדי, קודם כל ההורים.

גב' דנה אדמון: אני רוצה...

מר ניר ים: אנחנו ניתן להורים, אחר כך אנחנו ניתן ל,

גב' דנה אדמון: לוועדת,

מר ניר ים: לדודי,

גב' דנה אדמון: אני אשמח לדבר גם אחרי ההורים.

מר ניר ים: דברי אחרי ההורים, אחר כך דודי, אחר כך גדי, אחר כך הצבעה. סגור? סגור. מי מההורים? שם, שם משפחה, יישוב.

מר אמיר פלג: יש שני נציגי הורים, זה בסדר.

גב' דנה אדמון: יש עוד מישהו,

מר גדי ירקוני: למה זה טוב? אמרנו אחד, צריך להגיד שניים?

מר אמיר פלג: כן, כי באו כל כך הרבה.

גב' דנה אדמון: אם יש עוד מישהו שרוצה להגיד,

מר גדי ירקוני: כל דבר שנחליט אתה חייב להגיד ב'?

מר אמיר פלג: לא, לא, אני חושב...

מר לוטן פיניאן: אני לוטן מקיבוץ בארי. יליד דימונה, ונולדתי בסורוקה, קיבלתם את כל הפרטים?

גב' דנה אדמון: שם משפחה, לוטן.

מר לוטן פיניאן: לוטן פיניאן. עכשיו, אני אדבר בשם ההורים,

גב' דנה אדמון: אפשר לחזור על שם המשפחה? פרוטוקול.

מר לוטן פיניאן: פיניאן.

גב' דנה אדמון: ביקש ה...

מר לוטן פיניאן: פ-י-נ-י-א-ן, עם דגש בפינ. עכשיו, אני אדבר בשם ההורים, יכול להיות

שיש דברים שאני אגיד ומוסכמים על כולם, יכול להיות שיש דברים שהם רק על דעתי ועוד כמה. כמובן, יש לנו כאן ווטסאפ, תמיר חיבר אותנו מצוין, ועוד חברים כאן שאני לא מכיר.

אני אתן עוד רקע, רק בשביל שתבינו איפה זה מונח, אוקיי? אני עוסק בחינוך, מ- Day1, בערך מ- Day2, בעצם, אחרי שסיימנו יחידה לאבטחת אישי, וצבא ודברים כאלה.

אני תואר שני בניהול מערכות חינוך, ואני בונה היום כפר נוער לפיתוח מנהיגות בדואית, אחרי שכתבתי פרוגרמה חינוכית חדשנית, ביחד עם סמינר הקיבוצים ונמרוד אלוני, וזכה גם בפרוגרמה. רוצה לומר – שוחה במטריה.

עכשיו, כמה דברים – 1 – לפני שניכנס לשאר הדברים, אמרת כל המחקרים שנעשו בארץ, לא מצביעים ... שנייה אני מכיר שניים שכן.

מר דויד דואני קוטלר: אפקטיביות בלמידה.

מר לוטן פיניאן: כל זה לא נכון, יש לי שניים אחרים.

מר דויד דואני קוטלר: אפקטיביות בלמידה.

מר לוטן פיניאן: אפקטיביות בלמידה.

מר דויד דואני קוטלר: שלח.

מר לוטן פיניאן: אשלח. אשמח לשלוח.

קהל: זה שכל ישר, איזה דבר זה? זה שכל ישר.

מר לוטן פיניאן: עכשיו, מה שכל ישר?

קהל: פחות תלמידים... לא צריך מחקר בשביל זה.

מר לוטן פיניאן: אין בעיה.

מר ניר ים: תודה.

קהל: גם...

מר ניר ים: תודה לכל מי שיש לו הערות. זה לא חשוב עד כמה אני מכבד את

ההערות האלה, אל תפריעו ללוטן, אחרת פשוט לא נגמור ולא נגיע להכרעה, ואז בכלל כל הסעיף
בסדר היום...

מר לוטן פיניאן: אנחנו התכוננו לזה, באנו לכאן, לא אמרו לנו להכין מצגת, אבל יש לנו

את הזמן שלנו. מגניב שיש לך מצגת על משהו שלא היה אמור לעלות לדיון, אבל בסדר. טוב, דבר שני, אתה דיברת על הישגים, אך ורק על הישגים. זה מה שדיברת, זה גם מה שדיברת עליו ... אני לא רוצה לדבר על הישגים. גם הילדה שלי, אני סומך עליה בכיתה של 40 ילדים, היא תביא הישגים.

אבל אני לא מדבר רק על הילדה שלי, אני מדבר על האחים שלה, אני מדבר על הילדים שיושבים פה, אני מדבר על הילדים שהיום בכיתה ו', שהיא 28-30-32, חווים בעיות. אני מסתכל על דברים אחרים. למשל, מה עם מרכיב כיתתי? מה עם מובלות? מה עם יחס אישי של המורה המחנך? ודרך אגב, כל מורה הוא מחנך, גם המורה למתמטיקה הוא מחנך בשעתו. מה לירידה באלימות? ועל זה יש לי מחקרים, מספר ילדים בכיתה – משפיע על אלימות בכיתה, מסכים איתי? תענוג.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר לוטן פיניאן: מה עם העומס על המחנכת? בואו ניקח את הדבר הכי פשוט, יום הורים, טיול שנתי שלא הזכרת כאן, מסיבת כיתה, כל הדברים האלה, שהם לאו דווקא הישגים, אבל בשורה התחתונה, משפיעים גם על הישגים. מה על הגדלת הצוות? צוות עם עוד מורה, עוד מחנך, משפיע? עוזר לשכבה? אירית, את אמרת שאת עובדת, למעשה, משרד החינוך. אסור לך לסתור את משרד החינוך. אני רוצה לצטט איש חינוך גדול, את מכירה אותו, קוראים לו זאב דגני. ...

גב' אירית רוטשטיין: ... נכון.

מר לוטן פיניאן: וכל פעם שאפשר להפר חוקים לא הגיוניים של משרד החינוך,

גב' אירית רוטשטיין: מסכימה, נכון.

מר לוטן פיניאן: הפר אותם באהבה גדולה.

גב' אירית רוטשטיין: מסכימה עם כל מילה. השאלה שלי,

מר לוטן פיניאן: רגע, רגע, הוא ביקש לא להפריע.

גב' אירית רוטשטיין: אתה צודק.

מר לוטן פיניאן: אמרתי את זה כאמירה. אז אני בעד הצד הזה. עכשיו, בואי אני אגלה

לך עוד משהו, מפקח אומר לי כל יום, אתה לא יכול 1,2,3, וזה לא בסדר. המפקח של המפקח, אומר שהמפקח אמר לי אתה לא יכול, ובוא אליי, ואז אני יכול.

שורה תחתונה, נאמר פה וזה נכון, אנחנו נחליט X ואז נלך למפקח. לשאול אותו לפני האם מותר לנו או אסור לנו, זה כאילו לא לשאול אותו, זה לא משנה.

דבר נוסף, אמר יובל, תודה רבה, בדיוק במעבר לפני שאני דיברתי – סדרי עדיפויות. כסף יש, סדרי עדיפויות. אם סדר העדיפויות הוא X או כיתה – כיתה. Y או כיתה? – כיתה. דבר אחד ובאמת, ואני לא מכיר אתכם, ואני עוד אכיר אתכם, ואתם תהיו אחראיים על כל הילדים שלי, ואני אשמח להכיר אתכם, אתם צריכים לשבת פה. אתם לא עובדים במשרד החינוך, אתם עובדים בשבילנו.

מר דויד דואני קוטלר: אתה טועה.

מר לוטן פיניאן: בשביל הילדים שלנו. אתם עובדים אך ורק, הלקוחות שלנו, הלקוחות

שלנו, כי גם אני איש חינוך, אלה התלמידים, אף אחד אחר. מי שמביא את התלמידים לבית הספר, זה אנחנו. זאת אומרת, משרד החינוך, דה פקטו, הוא מתקן. הוא משהו שיכול להגיד לך 1-2 או 3-

4. אתה בסוף נועל את הכיתה בחדר, ומחליט מה לעשות איתה. אנחנו הלקוחות. אנחנו הלקוחות. התלמידים הם הלקוחות.

- גב' אירית רוטשטיין:** הלקוחות?
- מר לוטן פיניאן:** הלקוחות שלכם, כן.
- גב' אירית רוטשטיין:** לא הבנתי, תגיד לי,
- מר גדי ירקוני:** לוטן,
- גב' אירית רוטשטיין:** מה זאת אומרת? אני חייבת לתת שירות?
- מר לוטן פיניאן:** רגע, ואני רק אסיים. כן, את נותנת שירות לתלמידים.
- גב' נעמי סלע:** אתם עושים את הכול לילדים.
- מר לוטן פיניאן:** את לא נותנת שירות למשרד.
- גב' אירית רוטשטיין:** לא, חשבתי שאני מחנכת.
- מר לוטן פיניאן:** עכשיו, אתם מדברים על תקציבים.
- גב' אירית רוטשטיין:** לא, אני מחנכת.
- מר לוטן פיניאן:** אתם מדברים על סדרי עדיפויות. ההשקעה הכי,
- מר דויד דואני קוטלר:** זה לא אנחנו.

מר לוטן פיניאן: נכון, דויד, בגלל זה אתה צריך לשבת פה, זה לא אתה. אתה לא צריך לדבר על תקציב אתה צריך להגיד – כיתה עוזרת או לא עוזרת.

מר ניר ים: לוטן, תשמע, אני ביקשתי מהם להיות בשקט, הם יהיו בשקט הם תלמידים טובים. אתה, אל תקיים את השיח מולם. תקיים את השיח מול המליאה, את המליאה אתה צריך לשכנע, לא את מנהלי בית הספר.

גב' דנה אדמון: לא הבנתי למה אנחנו צריכים להצר את דבריו.

מר ניר ים: אחרת אתה גורר...

מר לוטן פיניאן: אין בעיה. אני עם המיקרופון כי אני פונה אליהם, אבל כולם שומעים אותי. הכול בסדר. אני צריך לחזור על כך מה שאמרתי מההתחלה?

מר אמיר פלג: לא.

מר תמיר בוקובזה: בבקשה, כן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ממש לא.

מר לוטן פיניאן: השקעה, ההשקעה הכי גדולה, זה ההון האנושי. כיתה ז' היום, זו כיתה ז' של שנה הבאה, גם כיתה ז' של עוד כמה שנים. אתה דיברת על המועצות, שים לב... חינוך דתי/חילוני, לא. מועצה אזורית עמק הירדן, חילונית ב-97%, ממוצע הילדים בכיתה – 25.2, למה? החלטה. ההון שאנחנו משקיעים בו אלה התלמידים, החלטה. זהו זה.

ופה, חברים, מה שצריך לקבל זו החלטה. מאיפה התקציב? תעדוף? לאן? מי ילך? למצוא מחנכת ואוי ואבוי, אתה לא יכול למצוא בצוות כזה גדול מחנכת אחת. מצד שני, במצגת שלך אמרת – סך הכול שמונה שעות עם מחנכת, אז אפשר, אולי, השנה להתפשר. החלטה, חברים. כיתה ז' צריכה להיפתח, זאת השקעה לא רק השנה, זאת השקעה שלנו, של כולנו, בדור העתיד. כל דבר כאן, אפשר להפריך. ילדים עוזבים מכיתה מדעית, יש הגירה חיובית למועצה, גדלה כיתה. כל דבר, מחקר – תביא אחד, אני אביא שניים. החלטה, נקודה. תודה רבה.

מר ניר ים: תודה לוטן, דודי, בבקשה. שקט בקהל.

מר דודי אלון: ערב טוב לכולם. אני רוצה, תודה, אני רוצה תיכף... אין ספק, כל כיתה נוספת זו ברכה, כולם מסכימים, אין על זה עוררין. אני הורה לילד בכיתה, שסיים כיתה ז', וילדה שסיימת כיתה ח', זאת אומרת, כן חוויתי, הייתי ביסודי כל השנים, כן חוויתי את המעבר הזה בשנה שעברה. אני יכול להגיד שהחוויה האישית שלי הייתה חוויה טובה, שבית הספר ידע, עם כל המורכבויות כשהשכבה הזאת עלתה, פיצול, איחוד, שומר חומות, כל הדברים שהיו – כן הרגשתי עטוף, ושהמערכת ידעה לתת את המענים. אז זה משהו שככה, כן חשוב לי להגיד ברמה האישית פה על בית הספר ועל הצוות.

גב' מזל ערוסי: כמה ילדים יש בכל כיתה?

מר דודי אלון: כמו עכשיו, סביבות 33-34 משהו כזה.

גב' מזל ערוסי: לא פתחו כיתה?

מר דודי אלון: לא פתחו. פתחו בשנה שעברה? לא פתחו.

(מדברים ביחד)

מר דויד דואני קוטלר: אחד כן.

גב' מזל ערוסי: לא סתם שאלתי.

מר דודי אלון: אבל המספרים אותם מספרים.

גב' מזל ערוסי: צריך להכין שיעורי בית.

מר דודי אלון: לא, אני לא מתווכח, המספרים הם 33-34, על זה אני מדבר. עכשיו אני אומר ככה, מבלי להתייחס כרגע לדיון הספציפי הזה, וההצבעה הספציפית פה, בסוף כל אחד פה באמת יעשה את מה שהוא מבין. אני אומר שאנחנו כמועצה, וזה כן על סדר יום של המועצה, אולי לא בזמן הכי קצר והכי קרוב, כן לעשות תוכנית רצינית ובעצם להסתכל שנים קדימה, איך בעצם דואגים לכיתות, אולי יותר קטנות, ובכלל אסטרטגית, ולא כל שנה להתארגן מחדש. זה משהו שכן על האג'נדה של המועצה, ויכול להיות שצריך להקדים את הלוח"ז של העבודה היסודית האסטרטגית, הרחבה, לשנים הבאות, יחד עם סקר הצמיחה הדמוגרפית שעשו לנו והכול, ולראות איך באמת מתקננים את זה, מתקצבים, שנים קדימה, כדי באמת לאפשר כיתות יותר קטנות. אבל לא יודע אם זה נכון לעשות את זה בצורה מהרגע להרגע, ולא בצורה אסטרטגית ומתוכננת, אבל איך אומרים? בסוף,

גב' מזל ערוסי: כשפותחים גן דתי, אתה יודע מה יהיה בשנה הבאה אם הם יעלו לכיתה א' לא, אני שואלת אותך עכשיו,

מר דודי אלון: לא, אני לא יודע.

גב' מזל ערוסי: אז גם אני לא יודעת, ואני חברת ועדת חינוך, ששם החלטנו שלא. כיוון שיש עכשיו איזושהו מערך מצוין, אסטרטגי שעליו החליט גדי, ואני מאוד מעריכה את זה שתמר

אורבך עומדת בראשו. אז למה עכשיו כן? מה יהיה בשנה הבאה?

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך.

גב' מזל ערוסי: יפתחו בית ספר?

מר גדי ירקוני: אני תיכף אגיד לך, לא. ההחלטה, בסוף.

מר דודי אלון: לכן אין פה שני צדדים, אין פה מועצה והורים, או בית ספר ומליאה, או מליאה... כולם באותו צד. כולם רוצים לתת את השירות המיטבי, את החינוך,

גב' נעמי סלע: לא,

מר דודי אלון: כולם באותו צד, נעמי, גם אם לא מסכימים ספציפית, ואני יכול להצביע ככה, וראש המועצה יצביע אחרת, ואת תצביעי... זה לא העניין ספציפית כרגע לאשר את העניין הנקודתי הזה. ודמוקרטיה – דמוקרטיה, וזה בסדר. אבל בסוף, כן כולם באותו צד, ותודה רבה.

מר שמיל בלברמן: תגידו, הבעיה היא רק בכיתות ז' או בשאר המקומות ה...?

מר גדי ירקוני: תיכף אני אגיד.

מר שמיל בלברמן: בשאר הכיתות הכול...

מר גדי ירקוני: תיכף אני אגיד. עכשיו אני אגיד, עכשיו תורי. שמיל, אני אענה לך.

גב' דנה אדמון: גדי חותם את הדיון?

מר גדי ירקוני: לא, סליחה, ביקשת לדבר.

מר ניר ים: דנה.

גב' דנה אדמון: אין לי בעיה לדבר אחריו, אבל זה בדרך כלל לא נעים לך.

מר ניר ים: דנה, בבקשה.

גב' דנה אדמון: ראשית, בעניין שדודי העלה, דודי נכח בוועדת החינוך האחרונה,

התחלנו לקדם... דודי נכח בישיבה האחרונה של ועדת החינוך, הייתה הכנה לקראת דיון על איך אנחנו מכינים, בצורה אסטרטגית כיתות בכל המועצה, ואני מקווה שוועדת חינוך תצליח להכניס את הדיון הזה בצורה מאוד מקצועית.

מי מההורים שמרגיש שהוא יכול לתרום לדיון הזה, אנחנו נשמח לקבל אותו לדיונים בנושא. זה לגבי מה שאמרת דודי. ונכון שאנחנו נתייחס, שמיל, לכל הילדים במועצה, אבל פה אנחנו דנים באירוע ספציפי, נקודתי, שאנחנו צריכים לתת לו מענה. והוא מיוחד.

אני לא חושבת שיש לי עוד הרבה מה להוסיף על מה שאמרו הנציגים, ההורים. אני רק רוצה להגיד שאני בטוחה שהיה ונקבל את ההחלטה לתקצב כיתה נוספת, אין לי כל ספק שלגדי יש את היכולת והכישורים, הוא עשה זאת באהבה, הוא עשה את זה ממש לא מזמן במשרד החינוך, הוא יכול לחולל פלאים בעניין הזה, מול הפיקוח, ולרוץ עבורנו, ללא כל ספק. ולכן, אני חושבת שנכון לעשות את ההחלטה הזאת, ואני בטוחה שגדי גם ילחם עבורינו, איפה שצריך להילחם, ברגע שנקבל את ההחלטה.

מר ניר ים: תודה. גדי, ואחר כך הצבעה.

מר גדי ירקוני: טוב, אני הקשבתי לכל הדיון המעמיק הזה, ובאמת הקשבתי. אני

רוצה עכשיו להתייחס לכמה נקודות, הרבה מהנקודות שעלו. ולא דווקא בסדר החשיבות. ראשית, אני רוצה להגיד שאני לא צריך שאף אחד יצדיק או לא יצדיק את מה שאני אומר לגבי החינוך. לא אם אני אפתח כיתה נוספת, או לא אפתח כיתה נוספת, זה מראה מה המועצה הזאת עושה בשביל החינוך, מה היא עשתה בשנים האחרונות בשביל החינוך, ומה היא הולכת לעשות בשביל החינוך.

אם המדד הוא אם פותחים כיתה עכשיו נוספת לכיתה ז' או לא, המדד הוא לא נכון. ואם ייקחו את התהליכים שעשו במערכת החינוך בשנים האחרונות, ואת הצמיחה שעשו במערכת החינוך, היא לפי דעתי מטאורית.

זכות המליאה, גם הקודמת שהעלתה פה, וגם זאת, שהשקענו ותמיר, צורב לי בלב כשאני שומע איך אתה נותן רק את הדוגמאות של מה עשינו, כספים ששמנו בבני נצרים ובנווה. צורב לי בלב.

מר תמיר בוקובזה: אישרנו כמה מיליונים עכשיו בשבועות האחרונים.

מר גדי ירקוני: אני עכשיו מדבר.

מר תמיר בוקובזה: בבקשה, דבר.

מר גדי ירקוני: אני הקשבתי לך, אל תעיר לי. מאות המיליונים ששמנו בקריית

החינוך פה, ואני גאה בכל שקל, ומאות המיליונים שאנחנו שמים פה, אין מה להשוות בין מה שאנחנו שמים לדתיים שלנו, שהם חלק מאיתנו.

חבריה, ואל תנסו להשוות, לא צריך להשוות, כל אחד צריך לקבל לפי צרכיו, ואנחנו יותר. אבל אי אפשר להגיד בפה אחד משקיעים שם, זה מפלג אותנו, ופה לא עושים כלום. בקריית החינוך הזאת, המועצה שמה מאות מיליונים שלה, ושל תרומות. מאות מיליונים.

ואני מבקש מכולם להפסיק עם ההשוואות האלה, וכן, אנחנו חייבים גם לעזור שמה, הם חלק מאיתנו, יש להם צרכים כמו שלנו. רגע, עכשיו אני מדבר.

ולי כל פעם זה כואב שאני שומע שמישהו אומר שעושים שם ולא פה, בגלל שאנחנו צריכים לכל ילדי החינוך של המועצה, לדאוג אותו הדבר, וזה, כל עוד אני פה, אני אעשה. ואני גאה במה שעשינו פה, ואני גאה במה שעשינו שם, ומה שעשינו בגנים, במעונות, ומה שעוד נעשה. אנחנו לא יכולים לעשות הכול ביחד. אנחנו לא נכנס, ואני אומר לוועדת החינוך, אחת הבעיות עם ועדת חינוך, לי ולה, שהאגינדה שלה לא יכולה להיות מנותקת מהאגינדה של ראש המועצה. אם ראש המועצה החליט שעכשיו הולכים, והוא הולך להביא את זה למליאה, ותוכנית אסטרטגית בנושא הגיל הרך, והוא אומר שאין מספיק משאבים לעשות את זה בתיכון עכשיו, וגם בגלל שהולכת להיות שנת בחירות, אז יעשו את זה בשנה אחר כך. ולא פתאום הוא ישמע פה במליאה, שוועדת חינוך מתחילה לעשות את זה.

גב' דנה אדמון: את מה? לא הבנתי.

דובר: טוב זה, אנחנו לא יודעים על מה מדובר.

מר אמיר פלג: נשלח אליכם לפני כמה ימים, זה לא חדש.

דובר: אנחנו לא מכירים.

מר גדי ירקוני: גם אני לא, אתה שמעת הרגע.

מר משה טל: ועדת החינוך של המליאה...

מר גדי ירקוני: רגע, אני לא הפרעתי לאף אחד, חבר'ה.

מר משה טל: אתה נטרלת את וועדת החינוך שנים, אני מזכיר לך.

מר גדי ירקוני: אני לא הפרעתי לאף אחד, ואני מבקש שגם לא יפריעו לי. ואני אומר שאנחנו הולכים ומשקיעים, ונשקיע בחינוך עוד. ואני מקווה שלמליאה הזאת, וזאת שתבוא אחריה, יהיה מספיק היגיון לשים, וכן זה השקעות ולא בזבזים, את כל הפרויקטים החדשים שאנחנו הולכים לעשות, ושיביאו עשרות מיליונים למועצה כל שנה, יהיה מספיק שכל לשים את הכסף הזה בחינוך, לפחות את חלקו.

אבל זה ראש המועצה לא יוכל להחליט לבד, אפילו שאני מקווה שאני אהיה אז ראש מועצה, זה המליאה תחליט. אבל אני מאוד מקווה שהיא תלך לכיוון הזה. ועכשיו אני מגיע לנושא – אני, שיש סדר עדיפויות, יש כספים והם מוגבלים.

תמיד, ואני מסכים עם כל מי שאמר פה, ש-300 אלף ש"ח לא יפילו את המועצה. אבל זה לא 300 אחרונים, זה 300 ועוד 300, ופעם זה בחינוך, פעם זה בזבזים, פעם זה בלא משנה מה. יש מלא צרכים למועצה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה נקרא איכות חיים.

מר גדי ירקוני: יש גם מלא צרכים שאנחנו רואים אותם, ובסוף צריך לשים סדרי עדיפויות. ואני, אף אחד לא יבוא ויגיד פה שאנחנו לא מעדיפים שמשרד החינוך יבוא וייתן כיתה קטנה ויאשר אותה. אני הראשון שירוץ לעשות אותה. ואני גם היום עוד נלחם עליה, והלוואי שנקבל ממשרד החינוך כיתה נוספת.

אנחנו נלחמים על זה, וגם אמרתי את זה להורים, שאנחנו נלחמים על זה. אבל אני לא יכול להבטיח שנקבל אותה. ואם לא נקבל אותה, אני חושב שלא צריכים לשים שם את הכסף התוספתי הזה, ואני תיכף אגיד למה.

לעומת זה, יש לנו גם הצלחות. היה מאוד חשוב, ועם ההורים דיברתי על זה, שיהיה סדר עדיפויות, ואת הכיתה לחינוך מיוחד, הצלחנו להביא. שיראו לי עוד מועצה שבכיתה ז' שלה, פותחים שתי כיתות של חינוך מיוחד. חדשות.

קהל: זה לפי התקן.

מר גדי ירקוני: זה לא לפי התקן, זה מעבר לתקן.

קהל: כל הכבוד.

מר גדי ירקוני: זה מעבר לתקן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה יש לנו שתי כיתות בחינוך המיוחד?

מר גדי ירקוני: זה בגלל שזו עבודה שנעשתה ואני לא צריך צלשים, זה לא אני רק לבד, זה יחד עם בית הספר, יחד עם הפיקוח, ויחד עם זה שזה באמת צורך אמיתי אצלנו, בנופי הבשור הכיתה הזאת.

גב' דנה אדמון: בוא נחשוב למה.

מר גדי ירקוני: מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה יש שתי כיתות, זו רק שאלה.

מר גדי ירקוני: למה? בגלל שיש לנו עוד יותר ילדים, לא הכול בגלל צוק איתן.

גב' דנה אדמון: לא, לא אמרתי.

מר גדי ירקוני: לא הכול.

גב' דנה אדמון: אבל אולי בגלל...

מר גדי ירקוני: חבריה, אני לא הפרעתי לכם. אני לא הפרעתי לכם, ותאמינו לי שאני יודע להפריע, אני מנסה מאוד שלא. והיום, כששמים את זה על המאזניים, זו לא הכיתה היחידה, שמיל. חמש כיתות רוצים נוספות. היום, ברגע שתאשר פה, מחר יש לי שיירה בבית. לא בבית, סליחה, במשרד, של כיתות, כל הכיתות.

מר אמיר פלג: מצוין.

מר גדי ירקוני: מעולה, ואין לנו לזה כסף.

מר אמיר פלג: יש.

מר גדי ירקוני: אנחנו, חבריה, אני לא הפרעתי לך. האופוזיציונר שלי, אני לא הפרעתי לך.

מר אמיר פלג: מה אופוזיציונר? אני מייצג את הציבור.

מר גדי ירקוני: ואני לא יכול, המליאה הזאת לא תהיה אחראית, אם היא תפתח עוד 5 כיתות לא תקניות. בגלל שאני זוכר שבאתי עוד לניצני אשכול, הייתה פעם ועדה כלכלית קראו לה, שחיים ילין היה ראש המועצה, והם כמעט פשטו את הרגל, בגלל שהם פתחו שם יותר מדי כיתות לא תקניות, ולא היה מאיפה, הקיבוצים הפסיקו להזרים את הכסף, ולא היה מאיפה. עוד הייתי בתור קיבוצניק, לא פה, בתור חבר קיבוץ נירים. אז אני לא אתן לזה להגיע פה, לי יש אחריות תקציבית.

גב' דנה אדמון: למליאה יש.

מר גדי ירקוני: למליאה בטח שיש, אני סומך עליה גם, ואני מקווה שהיא תקשיב לי.

גב' דנה אדמון: אני מקווה שהיא תקשיב,

מר גדי ירקוני: רגע, אבל זה לא דיאלוג בינינו.

גב' דנה אדמון: זרמתי, סליחה.

גב' סילביה גרין: גדי, מה עם השתתפות ההורים?

מר גדי ירקוני: לא, אין דבר כזה השתתפות הורים, אי אפשר, אסור.

גב' דנה אדמון: אסור, אסור.

מר גדי ירקוני: אסור חבר'ה, בואו לא...

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: זה לא רלוונטי.

מר ניר ים: טוב, חברים בואו, אנחנו עושים את זה ככה. דקה, יש לי בקשה. אם

יש מישהו שמרגיש שבוער לו, שהוא חייב להגיד משהו לקטוע את הדברים של ראש המועצה, שיקום

שנייה, שיצא החוצה, שיגיד את מה שהוא רוצה, שיחזור לפה רגוע. אי אפשר לנהל דיון בצורה כזאת.

מרגע זה, בבקשה, דממה. תנו לגדי לדבר, נעבור להצבעה.

הויכוח הזה לא מקדם אותנו לשום מקום. כל אחד, לדעתי, כבר גיבש את הדעה וזה סבבה.

מר גדי ירקוני: אני מקווה שלא.

מר ניר ים: גדי מקווה שלא, זה לא משנה. גדי יגיד מה שהוא אומר, אנחנו בסיום הדברים ניפרד יפה מהאורחים שלנו ונעבור להצבעה.

קהל: זה לא מחויב, יכולים להישאר פה.

מר אמיר פלג: לא, הם לא נשארים.

גב' דנה אדמון: למה לא?

מר גדי ירקוני: חבריה, תנו לי רגע. אתם מוציאים לי את חוט המחשבה, גם ככה אני הייתי בא... חבריה, תנו לי. חבריה, יש פה אחריות תקציבית. כשאני הולך לבנות פרויקטים, אפילו פה שזרקו פה לאורחים כאילו יש פה הפקרות תקציבית במועצה.

יש פה אחריות תקציבית, בנו פה בית ספר בלי חריגה של, סליחה, 300 אלף ש"ח, חריגה ב-300 אלף בפרויקט, אין דבר כזה בעולם. אני גאה בזה. אז יש פה אחריות תקציבית.

ואני, כל עוד אני פה, השנה הכי קל לי. אני טמבל, אני הייתי צריך לחבק אתכם, הורים, שבאתם אליי. אני מחבק אתכם בלי כסף. הייתי צריך להגיד לכם – קחו את הכיתה, יש לי בחירות בשנה הבאה. אני, אצלי אין שנת בחירות, אין קשר לבחירות.

אני אומר את האני מאמין שלי, ואני מבקש מחברי המליאה, ראיתם איך אנחנו שוקלים דברים. ראיתם איך אנחנו מתלבטים. ראיתם איך אנחנו חושבים אם מהלך הוא נכון או לא נכון. תנטרלו את הדברים האחרים. יש סדר עדיפויות, יש מחשבה פה של מערכת, תתנו בנו את האמון, תתנו בנו את זה שאתם סומכים עלינו, שאנחנו יודעים לשקול את הסל כולו ביחד. ואם החלטנו לא בחיפזון, שאם לא נקבל ממשד החינוך תקציב, נופי הבשור ידעו לתת תשובות, ישבתי איתם, בדקתי איתם, שאלתי אותם, לא שאני מומחה לחינוך, ואני משוכנע שהם יודעים היום לתת את התשובות, לא פחות טוב. ואם אני הייתי היום מביא 300 אלף ש"ח פנויים, לא הייתי שם אותם בכיתה נוספת שם.

ואני אומר לכם, הדבר הכי בעייתי, שתזכרו את זה, שיש לנו עוד 5 כיתות בדרך. עוד חמש כיתות

בדרך, כל כיתה זה לא משנה אם זה 320 או 280, אני לא מוכן להתחייב על המחיר בדיוק. לשנה.

מר שמיל בלברמן: דנה, מה התשובה לזה?

גב' דנה אדמון: מה התשובה של מי?

מר גדי ירקוני: רגע, רגע,

גב' דנה אדמון: הוא לא הרשה לי לדבר אחריו.

מר אמיר פלג: אתה רוצה לתת לנו לדבר?

מר גדי ירקוני: אין, אסור. חבר'ה, אי אפשר לדבר. חבר'ה, חבר'ה, יש כיתות נוספות שרוצות עוד. וגם השגנו כיתות לא תקניות ביסודי. אנחנו עוד לא קיבלנו את כל התשובות, אני מקווה שנקבל ואנחנו נילחם.

אני רוצה להגיד להורים ולמליאה, לסיכום, כל אחד, הבעיה שלו, וזה בצדק, ואני לא כועס, כל אחד רואה רק, אתם, המשימה שלכם לראות רק את הדבשת שלכם ובצדק. זה בסדר גמור. גם אני ככה ראיתי את הילדים שלי, וכשזה בילדים שלך, הדם שלך הרבה יותר חם.

קהל: זה לא נכון אבל.

מר גדי ירקוני: אני ככה. אני, לא אתם, אני. אני אומר על עצמי, אני לא מתווכח עם רגשות של אחרים.

אבל, חבר'ה רגע, אני אומר ומתחייב פה, אי – שאנחנו נמשיך לעשות את כל המאמצים והלוואי שאני אוכל לבוא, ושאלו אותי גם ההורים, שאלו אותי ההורים בשיחה, גדי, עד מתי יהיה התאריך של הדד לייך שנדע אם יש כיתה או אין כיתה. אמרתי – אין דד לייך, גם אם בנובמבר יאשרו לנו, תיאורטית,

אנחנו נעשה הכול, ודויד יעשה הכול להביא הנה את המורה הכי טוב, את המחנך הכי טוב.

מר אמיר פלג: אתה לא יכול,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, תיאורטית. תיאורטית. חבר'ה, תיאורטית אמרתי. בגלל שאם זה ב-30.8 יביאו לנו. אנחנו נתארגן.

מר אמיר פלג: מביאים את זה עכשיו.

מר גדי ירקוני: היום, היום אתה מביא, בזכותך, אני לא אמרתי שלא. אני אמרתי מה אני.

אני מבקש היום מחברי המליאה, בצער, לדחות את הבקשה. בצער לדחות את הבקשה, לתת לנו את האמון, וגם אני מבטיח לכם שנמשיך לעשות את הכול על מנת לתת לשכבה הזאת את כל מה שהיא צריכה, ולנסות ולהביא הנה כיתה עם אישור של משרד החינוך. תודה.

מר ניר ים: אוקיי. אנחנו מתארגנים להצבעה. אני מודה לאורחים שהגיעו,

מר תמיר בוקבזה: אתם רשאים להישאר.

גב' נעמי סלע: אתם יכולים להישאר.

מר ניר ים: אני מודה לאורחים שהגיעו.

דובר: למה אתה מגרש אותם, ניר? למה?

מר ניר ים: אני מודה לאורחים שהגיעו.

גב' דנה אדמון: הוא לא גירש, הוא רק אמר להם תודה.

מר ניר ים: אני מודה, תראו באמת, בואו תקבלו את זה ברוח טובה.

מר תמיר בוקובה: ניר, ניר סליחה, ניר,

מר ניר ים: אנחנו לא מתקדמים בהצבעה.

מר משה טל: ניר, החוק מאפשר להם.

מר תמיר בוקובה: ניר! סעיף 52 לצו המועצות המקומיות קובע פומביות דיון, אלא אם כן המליאה החליטה שזו ישיבה סגורה. לא החלטנו דבר כזה, כולם רשאים להישאר, וכל המועצה רשאית לבוא לפה עכשיו לדיון הזה, ולא מוציאים אף אחד מהדיון. מי שרוצה, יכול לצאת על דעת עצמו. אין לך סמכות להוציא אף אחד מהדיון הזה.

גב' דנה אדמון: אמת.

גב' סילביה גרין: אני מבקשת שדנה תיתן תשובה על החמש כיתות הנוספות שבדרך.

מר גדי ירקוני: היא לא יכולה לתת תשובה.

מר תמיר בוקובה: ... מצולם, וגם מי שרוצה, שיישאר.

מר ניר ים: הדיון הסתיים.

גב' סילביה גרין: אני מבקשת,

מר ניר ים: הדיון הסתיים, סילביה, בואי.

גב' סילביה גרין: ניר, בשביל ההגינות, אני חושבת שמגיע שדנה תיתן תשובה.

מר ניר ים: הדיון הסתיים, סילביה.

גב' סילביה גרין: לא משנה. במקום להתווכח, אתה יכול לקדם את זה.

מר ניר ים: הבקשה היחידה שלי בשלב הזה, זה תודה להורים, תהיה פה הצבעה

תוך ארבע דקות גם יהיו תוצאות להצבעה הזאת, פחות מארבע דקות, והכול בסדר.

גב' סילביה גרין: ניר, אני מבקשת.

מר ניר ים: הנוכחות,

גב' סילביה גרין: שדנה תיתן תשובה.

מר ניר ים: את יכולה לבקש, אבל הדיון הסתיים.

מר תמיר בוקובזה: ומותר להישאר גם כל המליאה, גם עד תשע... אז הם יישארו, מי

שרוצה. אל תגרש אף אחד. הוא אומר להם לצאת, הוא אומר שהוא לא ימשיך. ככה הוא החליט, אז מה אם יש חוק.

גב' סילביה גרין: אין דבר כזה.

מר ניר ים: אני לא אומר להם לצאת, אני מבקש מהם לצאת.

מר תמיר בוקובזה: הבנתי, אז הם רוצים להישאר, שישארו.

מר אמיר פלג: הלאה, להצבעה.

גב' נעמי סלע: רגע, דנה מסכמת? או שאנחנו מעלים?

גב' דנה אדמון: לא, סיכמתי כבר.

גב' נעמי סלע: אז יאללה, יאללה, הצבעה.

גב' דנה אדמון: אפשר להצביע?

גב' נעמי סלע: יאללה ניר, בוא נסגור את זה.

גב' דנה אדמון: למה מחכים?

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: החוק לא,

מר תמיר בוקובזה: החוק אומר את זה במפורש.

מר ניר ים: החוק יכול להגיד מה שהוא רוצה, וזה בסדר והוא חוקי, אוקיי?

המליאה מצולמת ומשודרת, וזה חוקי והכול.

גב' נעמי סלע: נכון, אז מה הבעיה שיישארו פה?

מר ניר ים: אני אישית מוצא טעם לפגם, שההצבעה הזאת הופכת להצגה, ופה, זה מפריע לי ברמה האישית.

גב' נעמי סלע: הם יכולים להישאר פה עד סוף המליאה.

מר ניר ים: זאת אומרת, יושבת חבורה מאוד נחמדה של הורים, שצריכים להיות, לצורך העניין, חשופים למי מחברי המליאה הצביע נגד...

גב' נעמי סלע: דמוקרטיה!

(מדברים ביחד)

גב' נעמי סלע: אנחנו לוקחים על עצמנו את האחריות, הכול בסדר.

מר תמיר בוקובזה: לא רלוונטית ההרגשה שלך, אתה לא מחליט.

גב' נעמי סלע: ניר, אתה לא חבר מליאה, זה בסדר, אל תדאג לנו.

גב' דנה אדמון: אפשר בבקשה להתקדם להצבעה?

מר דודי אלון: הלאה, תקריאי את הצעת ההחלטה שלך, על זה מצביעים, נכון?

מר אמיר פלג: היא הקריאה.

מר דודי אלון: היא הקריאה, מישהו צריך... .

גב' נעמי סלע: כן כיתה/לא כיתה, נגמר הסיפור.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, יש גם...

מר דודי אלון: אוקיי. מי בעד הצעת ההחלטה של פתיחת כיתה ז' נוספת?

מר תמיר בוקובזה: מה איתך דודי, לא הצבעת.

מר דודי אלון: בבקשה, אתה רוצה... 24, בסדר. מי מתנגד? 2, יש נמנעים? 1 נמנע.

מתן, נרשם בפרוטוקול?

החלטה: הוחלט ברוב קולות (23 בעד, 2 נגד, 1 נמנע) לאשר את פתיחתה של כיתה ז' נוספת בשנת הלימודים הקרובה.

גב' נעמי סלע: תודה רבה, נגמר הסיפור. יש לכם כיתה, בהצלחה חברים.

(מחיאות כפיים)

גב' דנה אדמון: מי שרוצה מוזמן להישאר, לראות איך עובדת מליאה, לא רק בשביל

האינטרסים שלכם, אלא בשביל האינטרסים של כולם. אתם מוזמנים להגיע למליאות, זה חשוב, הציבור חשוב פה.

מר שמיל בלברמן: דנה, מה עושים מי שצריכים כיתות ואין להם כזאת קבוצת לחץ?

מר אמיר פלג: מה הקשר?

גב' נעמי סלע: לא, אנחנו נדאג בכל שנה, שמיל. שמיל, אנחנו מועצה מתפתחת וצומחת, ונדאג לכל כיתה כשתעלה. ומעכשיו, כמו שדודי אמר, יתחילו לעבוד על תוכנית.

מר גדי ירקוני: לא יתחילו. ראש המועצה אמר במפורש שיתחילו אחרי הבחירות.

מר דודי אלון: לא אמרנו עכשיו.

גב' נעמי סלע: אז שנה הבאה אנחנו נכנס שוב דיון כזה.

מר ניר ים: יאללה, קדימה.

(מדברים ביחד)

מר דודי אלון: חברי מליאה, אפשר להמשיך הלאה. סעיף הבא זה על נושא הזבובים.

מר שמיל בלברמן: למה הציבור לא...

גב' נעמי סלע: כי לא מעניין אותם הזבובים.

מר שמיל בלברמן: איפה כל הציבור עכשיו? זה לא מעניין?

גב' נעמי סלע: תישארו, יש זבובים בהמשך.

מר דודי אלון: בבקשה, הילה.

(מדברים ביחד)

הפסקה בהקלטה

מר דודי אלון: אפשר להתחיל.

4. דיון בנושא מפגעי זבובים (אגף איכות הסביבה)

גב' הילה קטרי: טוב, ערב טוב. התבקשנו לבוא להציג את פעילות האגף בתחום הטיפול בזבובים. הכנו איזושהי מצגת, אנחנו מקוות שתצליחו לראות אותה.

מר דודי אלון: הפוך, תדליק את זה, ותכבה את הקיצון. בבקשה.

גב' הילה קטרי: אז למי שעדיין לא מכיר אותי, אני הילה, מנהלת אגף איכות הסביבה בחצי שנה האחרונה, וקרינה שמנהלת את תחום הפיקוח ואכיפה, ופסולת. הכנו ככה, קצת כדי להבין גם על מה אנחנו עושים ביום יום, וגם קצת הסבר על מאיפה מגיעים המפגעים שלנו. נתחיל.

אני אגיד רק, בגדול, שאנחנו נדבר על שני דברים עיקריים, על מה אנחנו עושים בתחום הניטור והאכיפה שכן מתאפשרת לנו היום, וגם בתחום ההדברה. ינון לא יכול היה להגיע, אשתו מרגישה לא טוב, ולכן הוא לא הגיע, אז הוא מתנצל. אז אני אדבר רגע על תחום ה...

מר אליהו אוזן: רגע, הילה... מה זה שונה מ...?

גב' הילה קטרי: קצת עשינו יותר בהרחבה

מר אליהו אוזן: כי מישהו ביקש?

גב' הילה קטרי: מישהו ביקש שנרחיב יותר, אז עשינו יותר בהרחבה.

מר אליהו און: זה דיון ספציפי?

גב' הילה קטרי: כן. אז אני כרגע אגיד שאנחנו היום עם 19 ישובים מתוך המועצה שפועלים איתנו בתחום ההדברה, אני אגיד במקום ינון על תחום ההדברה. אנחנו מתמקדים בריסוס פחים פעם בשבועיים, ובמידת הצורך יותר, ובפריסת מלכודות ולדאוג שהן יהיו, בעצם, פעילות. זה קבלן חיצוני שעושה בהדרכה ובקרה של ינון. מקומות שעובדים דרך המועצה, ואנחנו מודעים לאיזשהו מפגע שיצא, או שיש עלייה בכמות הזבובים, אנחנו מגדילים את מספר המלכודות ואת כמות הריסוסים ומטפלים. אמרתי את זה במליאה הקודמת, שאנחנו נשמח שמהשנה הבאה זו תהיה איזושהי הנחיה שכלל היישובים עובדים דרכנו, כדי שנוכל באמת לפקח ולבקר על פעילות הקבלנים. ביישובים שאין לנו יכולת בקרה, ופונים אלינו תושבים, אין לנו יכולת לבקש, לא הזזת מלכודות, לא תגבור, לא של מלכודות ולא של ריסוסים. אנחנו מוגבלים בעבודה מול הקבלן, ולכן אנחנו יכולים לתת את המענה המיטבי רק ל-19 יישובים מתוך ה-32. אז זה לגבי ההדברה. ועכשיו קרינה תסביר קצת על הניטור.

מר רותם בוקסבאום: סליחה, השירות הזה של ה... הוא במחיר מסובסד? קבוע?

מר אמיר פלג: רותם, בקול רם יותר.

מר תמיר בוקובה: לא שומעים?

גב' הילה קטרי: העלות היא עלות לפי הקבלן שאנחנו הוצאנו למכרז. יש מחיר למלכודת, יש מחיר לפח, ובהתאם לזה אנחנו עושים. ינון בודק כמה פחים, פחים יש לנו מספר קבוע, אנחנו יודעים מה מספר הפחים, אלא אם כן יש גדילה והרחבה ביישוב. מספר המלכודות, ינון קובע את מספר המלכודות ואת הפריסה שלהן בתוך היישוב, בהתאמה. אנחנו משלמים, שליש המועצה ושני שליש היישוב, כשיש יישובים שמעדיפים לקבל את השליש של

המועצה לטפל לבד, אבל השליש שהם מקבלים, הוא בהתאם למה שאנחנו יודעים לטפל, מספר הפחים שאנחנו מכירים, ומספר המלכודות.

נעבור לניטור, רגע, תחזרי רגע. מה שיש כאן, התמונה שקרינה שמה זו דוגמא למסלולי ניטור של הפקחים, בצורה הזאת. מפעילים אפליקציה שבעצם מתעדת את המסלול שהם עברו, וככה יודעים באיזה אזורים, בעצם, הפקחים ביקרו.

קרינה: אוקיי, אז קודם כל שלום, שמי קרינה, אני מנהלת מחלקת אכיפה ופסולת. פה מצורפות תמונות של הזבובים שנפוצים באזורנו, ואלה הזבובים העיקריים שמציקים לנו. יש עוד זבובים שבוקעים באזורנו, אבל הם פחות מורגשים.

טווח המעוף הממוצע של הזבובים, הוא בין שלושה לחמישה קילומטרים, מפגישה שערכנו לאחרונה עם זבובולוג נאמר לנו שבמחקרים מסוימים שנעשו, הטווח מקסימום שנמדד היה גם 30 ק"מ. אורך החיים שלהם הוא בין שלושה לארבעה שבועות.

זבוב הבית וזבוב הפנים, הם אלה שככה מטרידים אותנו יותר מלמעלה, הם מתגלמים בכל מקום עם פסולת אורגנית לחה. צירפנו פה רשימה של הגידולים הפוטנציאליים באזורינו, שנמצאו עם זחלים של זבובים, ונמצאו בהם חביונות, זאת אומרת שכן כבר ייצרו מפגעים.

בין הגידולים שאפשר למצוא – בטטה, תפוח אדמה, אבטיח, מלון, עלים ירוקים וכדומה. יש זבובי בשר, כמו שחמטן וגואקנצה [2: 01: 57] נדגמים בבשר רקוב. ויש את זבובי השוקיים, שאנחנו מכירים אותם כזבובים העוקצים, הם גם כן נדגמים בפסולת אורגנית לחה, אבל בעיקר בהפרשות בעלי חיים.

פה בשקף הזה, יש לנו פירוט של פעילות האגף. קודם כל אנחנו מבצעים ניטור מפגעים תברואתיים, בין אם זה ניטורים יזומים שאנחנו עושים במקומות שאנחנו יודעים שיש בהם פוטנציאל לייצור, ובין אם אנחנו יוצאים לסיורי ניטור עקב פניות של תושבים שמכוונים אותנו לאזורים הבעייתיים.

במקומות מסוימים אנחנו מבצעים גם אכיפה. לנו, כרגע, אין כל כך אפשרות, מכיוון שאין לנו תובע עירוני, זה נמצא בטיפול, אבל בעיתות הצורך אנחנו כן נעזרים בגורמי אכיפה אחרים, כמו רשות הטבע והגנים, המשרד להגנת הסביבה והמשטרה הירוקה.

בנוסף לזה, אנחנו מקדמים תוכניות הסברה וחינוך, מנסים, אם אנחנו מוצאים מפגע, אנחנו מנסים לטפל בו טרם ההתפרצות. אנחנו כן בשיח עם מזכירויות המושבים, ועם התושבים, כדי גם לזכות

לשיתוף פעולה, וגם לעזרה מהם. מקבלים גם שיתופי פעולה מצד החקלאים, לא כולם, אבל מנסים קודם כל לגשת לפתרון בדרך הזו.

אנחנו כן מנסים ללמוד את התחום, ינון הוא אמנם התברואן, והוא בעל הידע הגדול ביותר בנושא הזבובים, אבל גם אנחנו בתור צוות הפיקוח, כן מנסים ללמוד מה הם הזבובים הנפוצים, מאיפה הם מגיעים, כדי שנוכל לטפל בבעיה יותר טוב.

גב' סילביה גרין: דיברת על מושבים, מה עם קיבוצים?

גב' הילה קטרי: הכול. אני מתנצלת, יישובים.

מר דודי אלון: זה יישובים, הלאה.

קרינה: אז כמו שאמרתי, פגשנו זבובולוג מטעם ה... יחד עם אוניברסיטת בן גוריון, ויש איזושהי היערכות לערוך מחקר פה, יחד עם המועצות השכנות בנושא הזבובים. בנוסף לזה, אנחנו מביאים זבובולוג מומחה כדי שיעמיק את הידע שלנו בנושא, ואנחנו מתכוונים לבצע...

גב' הילה קטרי: זבובולוג זה השם שלנו, אוקיי? זה לא...

מר דודי אלון: חוקר חרקים.

קרינה: זה אניוט... אני לא יודעת איך אפילו אומרים את המושג המלא.

גב' דנה אדמון: אנטמולוג.

קרינה: אנחנו אמורים בזמן הקרוב לפזר מלכודות דבק לאורך קו הגבול, כדי לבצע איזושהו ניטור של הזבובים שמגיעים אלינו מתחום הרצועה. יש לנו מספר נקודות קבועות

שאנחנו מבקרים בהן במועצה, במסגרת הסיורים שלנו. נקודות עיקריות הן רפתות ולולים. בכל אחד מהמקומות האלה, אנחנו מבקרים אחת לשבוע, יש פה, סליחה, יש פה פירוט של הרפתות והלולים במועצה שלנו.

עוד נקודת ביקורת במועצה היא למשקי הצאן, משקים חיים, משקים חקלאיים. אנחנו עושים סיורים בחממות, כמו שראיתם בצילום המסך שצירפתי, יש לנו שני אתרי קומפוסט במועצה, שגם כן מבקרים בהם אחת לשבוע. לאחרונה גם גילינו, עקב הפגישה עם הזבובולוג, שהמפח"קים מייצרים,

גב' הילה קטרי: מפח"קים של הפסולת החקלאית.

קרינה: כן. אזס לאחרונה גילינו, עם ביקור של הזבובולוג באחד המפחקים במועצה, שגם המפחקים מייצרים, בגלל שערימות הגזם, גם אם הן יבשות, באמצע הן לא בהכרח זוכות להתייבש כמו שצריך, גם אם הן שוכבות בחוץ יותר משנה. אנחנו מבקרים גם באתרי התיירות, כמובן יותר, לפעמים זה יותר בעונה, בחורף יש לנו הרבה יותר מבקרים, הרבה יותר אפשרות למפגעים תברואתיים, מפגעי אשפה באתרי תיירות, אז אנחנו שמים על זה דגש, ואנחנו מבקרים גם בבתי אריזה, לוודא שמטפלים בכל התוצרת שלהם כמו שצריך.

דוברת: על הבדואים.

קרינה: כן, ויש גם את המרעה הבדואי, שהמרעה הבדואי נעשה בתיאום יחד עם רשות הטבע והגנים, הבדואים שמתיישבים פה עם העדרים שלהם, מקבלים אישור לכך בנקודות קבועות, מאושרות, ולאחר שהם עוזבים, אנחנו גם מוודאים כי השטח הושאר נקי, ובמידה וזה לא קורה, יש אפשרות לשלול להם את הרישיון, לחזור לאותו המקום.

גב' רבקה בן ארי: אבל במשך השירות שלהם, היו מבקרים אותם?

גב' הילה קטרי: כן, זה חלק משגרת הפיקוח.

גב' דנה אדמון: זה אומר שאין איתם בעיות בדרך כלל?

קרינה: בדרך כלל לא, אני כן יכולה להגיד שבשנה האחרונה, לאחר העזיבה

שלהם של השטח לקראת החורף, היו שתי נקודות בעייתיות, שאחת מהם, לאחר דין ודברים עם רשות הטבע והגנים, נשלל הרישיון שלהם לחזור לאותה הנקודה. כי גם הם השאירו כמויות אשפה לא הגיוניות, וגם היה שם מפגע תברואתי של זבובים, עקב הירקות שהם מביאים להאכלת ה...

מר חנניה אוקרט: על הבדואים אתם גיבורים. אז יש לכם מספיק, גם אולי דברי, ספרי

לנו מה היכולות שלכם להקטין את כמות הזבובים, בלי אכיפה כפי שהיא נעשית היום.

גב' הילה קטרי: אנחנו נראה לכם עכשיו.

מר חנניה אוקרט: אבל אין אכיפה.

מר אמיר פלג: על זה צריך לדבר, חשבתי שעל זה יהיה הדיון.

מר חנניה אוקרט: זה מה שרציתי, לא צריך לספר לנו כמה הזבובולוג אמר. מה אתם

עושים, ומה אנחנו לא עושים, בשביל שיהיה פיקוח.

מר דודי אלון: אני מוכן לענות על זה.

מר אמיר פלג: גם אני מוכן.

קרינה: תודה. אז קודם כל, נכון, אין לנו כרגע תובע עירוני, ואנחנו קצת...

מר דודי אלון: זה אוטוטו, זה תיכף.

קרינה: נכון, זה תיכף אמור להיות מסודר, אבל נכון לעכשיו אנחנו מנועים יחסית בנושא הזה. אז כן יש לנו שיתופי פעולה עם שאר הגורמים שפועלים במועצה, בין אם זה רשות הטבע והגנים, המשרד להגנת הסביבה, היחידה הסביבתית, בעיקרון כל הרשימה פה. אנחנו כן מנסים למצוא דרך לפתור את הבעיות בעצמנו, קודם כל. ברגע שאנחנו מאתרים מפגע, אנחנו משייכים את המפגע לשטח שעליו הוא מתגלה. במידה ויש בעלים לשטח, אנחנו מדברים עם הבעלים, נותנים לו התראה של, בדרך כלל, עד 24 שעות לטפל במפגע. נותנים לו את השעה המדויקת שבה אנחנו נחזור לביקור חוזר, ובמידה וזה לא מתבצע, אנחנו מעבירים את זה הלאה לטיפול של הגורמים המתאימים. בין אם זה המשרד להגנת הסביבה, רשות הטבע והגנים או מישהו אחר. אנחנו כן מאוד בעד שאנשים יקבלו קנסות ותהיה אכיפה, אבל קודם כל, אנחנו מנסים לדאוג לשיתוף פעולה. כי קודם כל אנחנו מועצה חקלאית וכולנו גרים יחדיו, ואם אפשר לשנות ולחנך קצת את התושב, את החקלאי לשנות את דרכיו, אז...

גב' הילה קטרי: ובזמן האחרון אנחנו רואים הרבה מאוד שיתוף פעולה, אנחנו יכולים להראות את זה עוד מעט בשקפים הבאים.

קרינה: כן.

גב' סילביה גרין: יש שיתוף פעולה עם החבר'ה שמוציאים את הזבל? זו חברה פרטית שפועלים פה?

מר אמיר פלג: אני מציע שיהיה דיון מסודר אחרי זה, סילביה, וכל אחד...

גב' סילביה גרין: היה דיון מסודר,

גב' הילה קטרי: היה בוועדת איכות הסביבה.

גב' סילביה גרין: אבל עכשיו כדאי...

מר דודי אלון: בואי תסיימי, ואני אתייחס.

קרינה: אז צירפנו מספר סרטונים, ניתן לראות פה מפגע של רימות באחת

מרפתות המועצה. זו נקודה יחסית קטנה, אני חייבת לציין, וזה לא מפגע כזה נורא כמו שרואים. במקרים כאלה, אם אנחנו מבקרים ברפת ומוצאים נקודה כזאת מצולמת, היא מועברת למנהל הרפת, והיא מטופלת באותו היום.

פה אנחנו רואים, כל הנקודות האדומות האלה אלה חביונות. חביונות זה בעצם זבובים, או שהם כבר בקעו, או שהם בדרך לבקוע, וכל מה שאתם רואים פה, זה מריחות של, בעצם, הפרשות של פרות, שהן מונחות על הקרקע, ובדרך כלל הנקודות האלה מייצרות עוד.

שלא תגידו שאנחנו נטפלים לרפתות, צירפנו לכם גם, יש פה תמונה של זחל וחביונות בחלקה של גידול כרוב, הסרטון קצת מטושטש, אבל ניתן לראות את הגודל, זאת רק נקודה אחת קטנה מתוך כל השדה הזה.

אותו הדבר בשדה מלונים, שגם כן, זו נקודה אחת קטנה, ברגע שמרימים את המצלמה, מבינים את סדר הגודל של הכמות הפוטנציאלית. כנ"ל לגבי עגבניות. ולגבי התיווי.

זו דוגמא לטיפול שהיה בתחילת החודש, איתרנו מפגע של עגבניות בקרבת פרי גן, לא הצלחנו, לא היה לנו שיוך ודאי לבעל השטח, נעזרנו במזכירות המושב לטיפול, וביקשנו לטפל וקבענו שנגיע לביקור 24 שעות לאחר ההתראה שניתנה להם. הגענו 24 שעות אחרי, וזה טופל.

פה יש, זה השקף האחרון, פה יש דוגמא לשיתוף פעולה שנעשה עם רטי"ג. זו קריאה שאישית אני קיבלתי, בהיותי כוננית, זה התרחש בל"ג בעומר, הוקפצתי עקב שריפה בקרבת עין הבשור. הגעתי למקום בחושך, היה ניתן לראות רק את השריפה, וידאתי שהיא מכובה עד אפס עשן, כל עוד נכחתי שם.

יום למחרת חזרתי באור יום, על מנת לראות, בעצם, מה נשרף, מה היה בשטח. הסתבר שהמפגע היה

לא רק שריפה, אלא שחלק מהדברים שנשרפו, היו גם ערימות גדולות של עגבניות, שלא ברור כמה זמן הן שכבו שם. הטיפול בעבירה הזאת הועבר לידי רשות הטבע והגנים, נשלחו לנו תמונות לאחר ביצוע האכיפה, ובמקרה הזה ניתן גם קנס על ידי רשות הטבע והגנים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתם מקבלים עדכון על כל פינה אליהם? זאת אומרת, היה וזה עולה מעלה, הם גם מעדכנים אתכם בהמשך אם זה טופל או לא?

קרינה: כן.

גב' הילה קטרי: הקשר הוא צמוד.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה, קוראים לזה...

מר ניר ים: טוב, חברים, דיון פתוח. יצביע מי שרוצה לדבר, אמיר, אדוארד, מי עוד? תמיר, מי עוד? אליהו, סבבה. נתחיל עם אמיר.

מר אמיר פלג: א' – כמו שאתם יודעים, אני יושב ראש ועדת איכות סביבה, וזו ועדה באמת נהדרת, עם חברים מסורים ונהדרים. היה לנו, ביקשו ממני להציג את הוועדה בפני מנהל המחוז של המשרד להגנת הסביבה, החדש, הם בחרו בוועדה שלנו מכל הוועדות בדרום להציג שני פרויקטים.

הצגנו את פרויקט נאמני איכות הסביבה, שאנחנו עושים בשיתוף האגף, ואת הקצאת שני מיליון ₪ לניקוי שטחים פתוחים, שיזמה הוועדה והוועדה החקלאית. אז אני אגיד את זה לפתיחה, שמאוד מאוד מעריכים אותנו ואת העשייה שלנו, ברמה המחוזית, וגם זה מגיע לרמה הארצית, אז אני מאוד גאה בוועדה שלי, ותודה רבה לכם.

פה הוצגו יותר דברים טכניים, ומה רואים בשטח, אבל חשוב להבין למה הגענו לדיון הזה עכשיו. אז קודם כל, אני חושב שהאגף, הפקחים, הילה שנכנסה, והביאה באמת רוח רעננה, חדשה, שונה,

נהדרת, אני מאוד מאוד מפרגן, והוועדה גם מפרגנת וחוזרת על זה, וזה חשוב שידעו, מעריכים את העבודה הקשה, מעריכים את האדיבות, מעריכים את כל העשייה, וזה מאוד חשוב להניח בהתחלה.

לצערי, במאי – יוני האחרונים, גם קצת ביולי, נתקלנו באיזו צרת זבובים אדירה. אני לא אגיד שזה לא היה בשנים קודמות, אבל זה היה בהחלט אחד השיאים.

ניהלנו על זה דיון בוועדת איכות הסביבה, זה פגע בעיקר בדרום המועצה, אבל גם עין הבשור השנה סובלים די הרבה, וגם בגוש צוחר היו תלונות.

גב' סילביה גרין: גם בצפון המועצה.

מר אמיר פלג: ובעצם, הבנו שהבעיה הגדולה, המשמעותית, היא בעיית האכיפה.

הבנו שבעצם, וזה נאמר לנו בוועדה, ואני כבר אמשיך וגם אגיד מה היה איתנו אחרי זה בפגישה עם ראש המועצה, כי גם זימנו פגישה מיוחדת עם ראש המועצה, זאת אומרת, אני אציג את כל התהליך שקרה.

בעצם, בישיבה של הוועדה, הוצג לנו שיש קושי רב מאוד לאכוף גם רפתות וגם חקלאים. בעצם, נאמר לנו שיש מידע על מפגעים בשטח, והמידע לא מטופל.

נאמר לנו, לדוגמא, על רפת חולית שהיא דוגמא מצוינת, שמנסים כמה שבועות לדבר איתם ולהשיג אותם, ולהגיד להם שהם מייצרים עוד פעם מפגע, וזה... תחושת האגף הייתה שרודפים אחריהם, ושהם בהרבה מובנים לא באמת רואים אותם, את הפקחים וגם את המנהלת.

רפת חולית, היא רפת שבמשך שנים מייצרת מפגעים. בושמת, אני זוכר, לפני שנתיים וחצי – שלוש, אמרה לנו כל הקיץ שדרום המועצה סבל, זה מרפת חולית. מאז, רפת חולית היו בשימוע אחר שימוע אחר שיחה אצל ראש המועצה, ניסיתי להשיג את השימועים האלה, את השיחות, הסיכומים, עדיין לא הצלחתי, אבל בשורה התחתונה, רפת חולית, לפי מיטב ידיעתי, מלבד איזשהו נושא שפכים שהוא לא כל כך קשור לעניינינו, לא נאכפה.

זאת אומרת, הם כל פעם הגיעו, אחרי שהם יצרו מפגע של מיליוני זבובים, כל פעם ישבו איתם, דיברו איתם, אני לא יודע מה היה בשיחות, אני אשמח שראש המועצה יגיד, והם חזרו לייצר זבובים. זאת

אומרת, לא הייתה פה שום אכיפה.

הבנו שיש איזושהי בעיה של נתק בין השטח, בין הפקחים שמדווחים על מפגעים, לבין סגן ראש המועצה וראש המועצה. זאת אומרת, יש פה איזה נתק ניהולי בתוך המועצה, סביב הנושא הזה של אכיפת זבובים ואכיפת מפגעים. וכולם מסכימים שהמפתח הוא ניטור, וטיפול במפגע. קודם כל לנטר, לאתר מפגע, ולטפל בו לפני שהוא יוצר מיליוני זבובים. זה המפתח.

והצד השלישי, כמו שקארין אמרה, הוא לייצר אכיפה. גם הוועדה, שאגב, מאוד תומכת באכיפה, גם אומרת – אם יש מישהו שזה פעם ראשונה שהוא מבצע, ללכת, לדבר, לשוחח. פעם שנייה? להזהיר. אבל פעם שלישית, שמייצר לנו זבובים, ופוגע באלפי תושבי מועצה, לא לראות בעיניים. וזה יש גיבוי מלא מהוועדה, ואני חושב שגם מהמליאה, לייצר אכיפה חזקה.

עם הגישה הזאת, שהבנו שאחרי שלוש שנים של עבודת הוועדה, בעצם הפקחים עדיין בשטח לא מרגישים שהם נותנים גיבוי וכלים לאכיפה ולטיפול במפגעים, הגענו לפגישה עם ראש המועצה. הפגישה הזאת הייתה פגישה טובה, אני חושב, הצגנו את עמדתנו, הצגנו את התחושה שלנו שיש פה כישלון מתמשך, אבל מצד שני, ראש המועצה התחייב שמעכשיו, או מלפני שנה וחצי, הוא משנה דיסקט. ובצעם, מהגלי הזה, נגיד, מלפני שבועיים שהייתה ישיבה, יותר מה שנקרא, נגמר הסרט הזה של מי שיכול לייצר מפגע, והמפגע יעבור בשקט.

שמישהו, שהילה, או דודי, או גדי ידעו על מפגע, גם ביקשנו שיעלו דו"חות, בטח במקרים חמורים, לסגן, לראש, למי שמחזיק בתיק. כמובן, דרך המנכ"ל. נאמר לנו בישיבה לפני שבועיים, שזה אכן מה שיקרה מרגע זה. אני יודע מדודי שגם נפתחה קבוצת ווטס אפ מיוחדת למקרי חירום, כדי שיהיה מעודכן און ליין וידע לטפל. זאת אומרת, אני חושב שפה האמירה התקיפה של הוועדה, לפחות לטווח הקרוב, עשתה את שלה.

לטווח הרחוק, לצערי, רק אכיפה תצליח, הסברה כמובן, אבל בסופו של דבר, איפה שצריך גם אכיפה, תצליח למנוע מאיתנו עוד מכות זבובים כמו שהיו במאי – יוני האחרונים. אנחנו מקווים שהקיץ הזה יהיה יותר טוב. חשוב לי לציין שהתובע המועצתי, פג תוקפו בינואר 22, כי הוא לא נתן שום אכיפה בשש השנים האחרונות, או החמש. זאת אומרת, לא הייתה שום אכיפה מועצתית בשש השנים האחרונות.

מתוך המבקר הקודם, או אחד לפניו, אנחנו יודעים שגם קנסות שניתנו, והוא הציג לנו טבלה יפה,

אפילו לא את הקנסות המסכנים של ה-600 שח, המועצה אפילו לא גבתה. זאת אומרת, כל היחס לנושא האכיפה, היה מאוד מאוד מזלזל, ואני באמת מקווה מאוד שאנחנו רואים עכשיו שינוי, מה שנקרא, בכיוון הספינה, והבנה שבלי אכיפה אמיתית, ובלי טיפול אמיתי במפגעים, כל הדיבורים על איכות חיים יכולים להישאר, מה שנקרא, במגירה.

מר תמיר בוקובזה: מי זה התובע המועצתי, רק שאמרת?

מר אמיר פלג: התובע המועצתי הוא חיימסון, העירוני הוא חיימסון.

גב' דנה אדמון: כבר לא.

מר אמיר פלג: אני חייב לציין שביקשתי גם נתונים על הקנסות, ועל אירועי האכיפה שהיו בשנתיים האחרונות, לא היו. זאת אומרת, חברים,

מר רותם בוקסבאום: היו, אנחנו קיבלנו ושילמנו.

מר אמיר פלג: אתה קיבלת, לא יודע אם מהמועצה או מגוף אחר, אני מדבר על המועצה, לא על גופים אחרים.

מר רותם בוקסבאום: מועצה.

מר אמיר פלג: אוקיי, אני אשמח לשמוע.

מר תמיר בוקובזה: מי זה אנחנו?

מר ניר ים: בואו נתקדם.

מר אמיר פלג: לסיכומו של דבר, סליחה טל, אם אני רוצה...

דוברת: הוא אמר שרפת נירים קיבלה ושילמה.

מר אמיר פלג: קיבלה, לא מהמועצה, אלא מהמשרד להגנת הסביבה.

גב' סילביה גרין: גם אורים קיבלה.

מר אמיר פלג: אני מאוד מקווה שהמשך הקיץ הזה, ובהמשך גם, יהיו נהלים ברורים, סוף סוף, מה עושים עם מפגע. כמו שהראו מפגע כרוב, צריך תוך 24 שעות לפנות אותו בכל האמצעים, אחרת הוא מייצר מיליוני זבובים לתושבים, לשבועות. זאת אומרת, הטולרנס, הסובלנות פה, צריכה להיות אפס. זו הדרישה של הוועדה במשך שנים, ממשיכים לדרוש אותה גם עכשיו, ואנחנו מקווים שעכשיו הדרישה נפלה על קרקע פורייה. ואם לא, נרים את הדגל שוב, מתי שצריך. שוב תודה.

מר ניר ים: תודה אמיר, אני רוצה לתת רגע לדודי ליישר קו, בעניין, מה שנקרא, התובע העירוני, בעניין מה שנקרא פקח רב תכליתי, פעולות שאנחנו כרגע עושים. שיהיה לנו קרקע, לפחות ברורה, איפה אנחנו נמצאים ולאן אנחנו הולכים. זה דבר אחד. דבר שני – ברשותכם, אני מאוד מנסה שהדיון הזה יסתיים בעוד רבע שעה, ברבע לתשע, כדי להשאיר את הרבע שעה האחרונה לדיווח של ועדת, נקרא לזה, חינוך, שאנחנו כבר מבטיחים להם במשך שתי מליאות שהם יעלו ויציגו. אז בואו ננסה להתכנס לדיון של רבע שעה.

מר דני ברזילי: עוד לא אישרנו פרוטוקול.

מר ניר ים: לא נורא.

זה מה שמעניין אותך, דני? פרוטוקול עכשיו?

מר גדי ירקוני:

אני אנסה לעשות את זה קצר. 1 – לגבי הסיפור של תובע עירוני, היה

מר דודי אלון:

פה הפרויקטור שהציג את אלדד, שזה הפקח הרב תכליתי, שבעצם עשה לנו סדר בכל הסיפור של חוקי העזר, של המתודולוגיה של התובע העירוני.

יצאנו למכרז, נבחרה תובעת עירונית מוכרת במרחב הגיאוגרפי של הנגב, שהיא מוכרת בתחום הזה, נקבע פגישה איתה, לדעתי, לשבוע הבא כבר, שהיא תבוא, תדריך את הצוות. במקביל, ניר ומתן פועלים מול משרד המשפטים, לראות שזה שהיא כבר מוכרת במקומות אחרים, זה לא מעכב אותנו, ומאפשר לנו ישר לרוץ לעבוד.

אני מזכיר שגם אישרנו פה איזושהי מדיניות אכיפה לא מזמן, שבעצם מעגנת את הכול, על מנת, באמת, לייצר סטנדרטיזציה, שבסופו של דבר, כל הגורמים יודעים לפעול יחד. זה בצד של קידום האכיפה, וכל מה שרלוונטי.

אני אומר, גם אני מאוד בעד אכיפה, אני אומר את זה בכל מקום. אני חושב שיש מקל, אפשר לתת הרבה גזרים, אפשר לעבוד יחד. אבל יחד עם זאת, באמת, אנחנו מועצה חקלאית, שיש כאן, כולם יודעים, יש כאן כמיליון טון במרחב שהוא לא יגמר מחר בבוקר.

כן, פעולות שהתחילו בשנה האחרונה, ולאחרונה אני אשתף אתכם במשהו קטן אחד, אני יושב פה... רונית פה, שכבר הלכה, הייתי בתלמי אליהו, שהוא אחד היישובים, אולי, המלוכלכים ביותר במועצה, מהיעדר טיפול גם של היישוב של פסולת חקלאית. ושמה, יש שם מספר חקלאים, לקחו אחריות, התחילו לבצע גם פעולות מניעה, גם הפרדה, גם טיפול במקום, אפילו לקחו גם קבלנים, התחילו לנקות,

מפתיע.

גב' מזל ערוסי:

לא, מפתיע לטובה. יש רוח טובה שם, ואנחנו תומכים,

מר דודי אלון:

מר אמיר פלג: הרוח הטובה באה גם כי הייתה אכיפה, והיה צו ניקוי. זאת אומרת, צריך לזכור שהיה פה,

מר דודי אלון: אני לא, לפני שנייה אני לא הפרעתי לך, נכון?

מר אמיר פלג: לא, צריך להבין את האירוע.

מר דודי אלון: אבל רגע, אבל דיברת רצוף, אף אחד לא הפריע.

מר אמיר פלג: צודק.

מר דודי אלון: יופי.

מר אמיר פלג: אבל זה חשוב להבין למה,

מר דודי אלון: מצוין.

מר אמיר פלג: התחילו פתאום לעבוד, כי היה להם... של מאות אלפי שקלים, אז הם התחילו לעבוד ולפנות.

מר דודי אלון: לא רק, כי גם ... בקרן ניקיון, וגם ברמה של הפסולת החקלאית האזורית, שקיצצו שם את כל ה... במקרה הזה, אננס. גם כי, יש גם הבנה וגם מוטיבציה אצל החקלאים, בטח בדור השני ומתחילים להבין שהאחריות היא בידיים של כולנו, כדי שבסופו של דבר יהיה פה ווין ווין.

אז הדברים האלה, הם מייצרים אווירה, נקרא לזה, שמאפשרת ליותר אנשים לקחת אחריות, גם החקלאים, כולנו נתמוך איפה שאנחנו יכולים.

בסופו של דבר, אני אומר את זה בצער רב, אחרי לא יודע, כמה אני כבר פה? שנה וחצי? שבאמת עוסק בזה כל הזמן, בסיפור הזה של הזבובים ואיכות סביבה. ככל שנקה ונעצור את כל הטיפול בפסולת,

מר אמיר פלג: מה קרה בקיץ שזה קרה? מה קרה...?

מר דודי אלון: אז היו כמה אירועים נקודתיים, אחד ברפת בדרום המועצה, שטופל. זו פעם ראשונה שלהם, הפיקו לקחים, אז זה ככה יצר איזה מפגע מאוד מאוד גדול, זה היה אירוע משמעותי ונקודתי. אבל עוד פעם, זה לא תירוץ, בסוף אני בעצמי סבלתי בחצר. אז אני שנייה מחריג את זה.

אבל התובנה שלי, והייתה פה ישיבה השבוע, שבוע שעבר, של ועדת איכות סביבה והוועדה החקלאית, והגיעה טטיאנה מאיכות הסביבה, שגם אמרה לנו שהממצאים, האינדיקציות שלהם, שגם הרצועה לאחרונה הגדילה את ה... אמרה את זה פה לכולנו, ומייצרת לא מעט זבובים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כולם אצלנו בברכה.

מר דודי אלון: מצוין. סיפר לי בני חכמון שהוא...

גב' דנה אדמון: זה פטנט, אפשר להביא ... גם לחבל שלום?

מר דודי אלון: שורה תחתונה, זאת מלחמה שתמשיך להיות מלחמה קשה בשנים הקרובות של המועצה, ושל כולנו בדבר הזה, וזה יהיה כל הזמן, אולי ניצחונות קטנים וכל הזמן, איך אומרים? מספיק פיגוע אחד קטן, ולא שווה כל המאמץ, אבל אף אחד לא רואה את השמונים פיגועים שנטרלת.

אבל זו המציאות, ואנחנו נצטרך, ככל שנתקדם, גם עם הרפתות ועם הרישוי, לנקות, והמערך יקום והדברים יזוזו, אז אני מאמין שגם הדבר הזה. אבל הוא איתנו לעוד הרבה שנים, בטח עם

משבר האקלים, ונעשה כמיטב יכולתנו.

גב' סילביה גרין: מה קורה... אני...

מר ניר ים: תודה דודי, אדוארד, בבקשה. נשארנו לנו 13 דקות.

מר אדוארד קוברסקי: על כל המצגת, אני עוד לא ראיתי את הקומפוסט. חקלאי הזמין קומפוסט לא מוכן,

גב' הילה קטרי: אוקיי.

מר אדוארד קוברסקי: מתחילים לזבל, יש זבובים, מהר. חקלאי... צריך לקבל את ה... לא יודע. קומפוסט שרוף, לא שווה. מה שלא שרוף, זה עוד לא... זה ככה. גם בצוחר שם, מזבלים, לא מזבלים... זבל עופות, לא שרוף, יש ערימות זבל. ישר...

קרינה: אוקיי.

מר אדוארד קוברסקי: אני השבוע... בפתחה, מה עוד לא הרגשת? זה מן, לא שרוף.

קרינה: קודם כל, ריח של זבל עופות ושל לולים, אני חושבת שלפחות, אני גרה בגוש צוחר, מגיע גם אלינו, אפילו שאין לנו לול בקירבה למושב. לגבי ערימות הקומפוסט, כמו שאמרתי, את אתרי הקומפוסט אנחנו פותחים אחת לשבוע,

מר אדוארד קוברסקי: לא, בשדה.

קרינה: בשדה כשאנחנו מגיעים, אנחנו גם בודקים, הערימות ששוכבות

בשדה, ברגע שהן חשופות לשמש, והן לא קרובות, קודם כל, אני מדברת על קומפוסט של פרות, במידה והוא לא קרוב לאיזשהו מקור מים שזולג אליו, הוא לא ייעצר. כשמפזרים אותם בשדה, גם אנחנו בודקים את זה, עד כה לא יצא לנו לראות שדה שפוזר בו קומפוסט והוא ייצר. זה מתערבב בצורה כזאת עם החול שזה לא מייצר. לגבי קומפוסט עופות, אתה בהחלט צודק, עם קומפוסט עופות יש לנו בעיה אחרת שברגע שעוד הפעם, הוא נרטב, גם אם זה משהו נקודתי קטן, הוא ייעצר. חלק מהרפתות שמשמשות בקומפוסט עופות, יודעות להרחיק את זה ממקומות שיכולים להרטיב אותו, ובשדות אנחנו גם בודקים שזה לא קרוב לשום מקום. במהלך סיורי הניטור שלנו, ברגע שאנחנו מסתובבים ורואים ערימות קומפוסט, אנחנו כן מתקרבים אליהן, ובודקים אותן אם היא לא מייצרת. בתקופות הקיץ, טפו טפו טפו, בדרך כלל ערימות הקומפוסט הן בסדר. בחורף יש לנו יותר בעיה איתן, אבל הן גם נבדקות.

מר אדוארד קוברסקי: הם מפזרים. הבעיה שזה לא מוכן, עדיין יש עשן...

גב' הילה קטרי: אבל הן נבדקות, כולן נבדקות.

מר ניר ים: תודה קרינה.

קרינה: גם העשן שאתה מדבר עליו, הוא עולה גם מאתר גוד פוסט, למשל. גם האתר נבדק, ו... הוא בסדר.

מר אדוארד קוברסקי: ... בשר.

גב' סילביה גרין: יש לי, ניר,

מר ניר ים: תמיר, בבקשה.

מר תמיר בוקובזה: השאלה שלי היא לדודי לגבי התובע העירוני רק, שאמרת. מי היה

התובע עד ינואר? באמת זה היה חיימסון?

מר דודי אלון: כן.

מר תמיר בוקובזה: ולמה השתנה עכשיו? למה הוא לא ממשיך?

מר דודי אלון: משרד המשפטים לא אישר אותו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה?

מר אמיר פלג: למה?

מר דודי אלון: נראה לי בגלל שהוא לא תבע עד היום, או משהו כזה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כי הוא לא מילא את תפקידו.

מר אמיר פלג: בגלל שהוא לא היה פעיל.

מר דודי אלון: הוא לא היה בכומר.

מר אמיר פלג: לא, הוא לא היה בכומר.

גב' דנה אדמון: לא עבר בראור.

מר תמיר בוקובזה: אז אני אשאל שאלה, שאלה מאוד מאוד חשובה. כשחיימסון צריך לתבוע יישוב על מפח"קים, נגיד, שמייצרים זיהום כזה או אחר, לא רק זבובים, או רפת, או כל דבר אחר, איך הוא יכול לעשות את זה, כשהוא זה שמייצג את היישוב? זאת אומרת, אנחנו בוכים פה על...

מר ניר ים: אנחנו לא בדיון הזה.

מר תמיר בוקובזה: שנייה, סליחה ניר,

מר ניר ים: אנחנו לא בדיון הזה.

מר תמיר בוקובזה: אנחנו כן, כי זו אכיפה על זבובים, ואני רוצה להבין, אני אשאל את השאלות, מותר לי. ואם אתה רוצה לציין מה שאמרת,

מר ניר ים: לא, אתה אומר אמירות, אתה לא שואל שאלות.

מר תמיר בוקובזה: אני שואל את השאלה, איך, איך התובע העירוני שהיה עד עכשיו, שקוראים לו חיימסון, יכול להגיש דו"ח תביעה או כל דבר אחר, נגד יישוב שהוא גם היועץ המשפטי שלו? איך זה יכול להיות דבר כזה? אוקיי?
אם עד ה-1.1.22 הוא היה התובע העירוני שלנו, ברור שלא תהיה אכיפה. ברור שהמצב יהיה קטסטרופה, כי לא ניתן לבצע אכיפה. כי אם מי שעומד בראש מערך האכיפה שלנו, התובע העירוני, הוא גם ראש צוות ההגנה של הצד השני.

מר דודי אלון: אבל אם המועצה לא ביקשה ממנו להגיש תביעה נגד אף אגודה, אז...

מר תמיר בוקובזה: איך זה יקרה? איך זה יקרה? אתם לא מבינים שאנחנו חיים פה

בניגוד עניינים מטורף, שגורם לנו נזקים אדירים?

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובזה: גורם לנו נזק עצום, יום יום, והנה הוכחה לזה, לא הוגשה תביעה אחת

במשך שש שנים, כי התובע העירוני, הוא גם הסנגור וההגנה של הצד השני.

מר דודי אלון: עכשיו אנחנו,

מר ניר ים: אתה מסיק מסקנה שהיא מתבססת,

מר תמיר בוקובזה: אני מציג עובדות.

מר ניר ים: עובדות, לא,

מר תמיר בוקובזה: זו עובדה. הוא התובע העירוני, והוא ההגנה שלהם, זו עובדה.

מר ניר ים: המסקנה שלך, שלא הוגשה תביעה על ידי חיימסון,

מר תמיר בוקובזה: לא אמרתי כי, לא אמרתי כי, כי זו לא מסקנה. אמרתי – לא הוגשה

תביעה, וזה נכון.

מר ניר ים: לא הוגשה,

מר תמיר בוקובזה: זה נכון שלא הוגשה תביעה,

מר ניר ים: נו?

מר תמיר בוקובזה: זה נכון שהוא התובע העירוני עד ינואר 22, וזה נכון שהוא היועץ המשפטי גם של האגודות. אז זה נכון.

מר ניר ים: הכול נכון,

מר תמיר בוקובזה: יופי, זהו.

מר ניר ים: רק החיבור בין זה,

מר תמיר בוקובזה: מי שרוצה, יעשה את החיבור איך שהוא רוצה.

מר ניר ים: שיהיה בריא.

מר תמיר בוקובזה: שכל אחד יבין איך שהוא רוצה את הסיפור הזה. עכשיו,

מר ניר ים: תמיר, תודה רבה,

מר תמיר בוקובזה: לא, שנייה, רגע,

מר ניר ים: אני אסיים,

מר תמיר בוקובזה: לא נורא. אני עכשיו אפנה גם כן להילה, שהיא באה עד לפה, ול...

גב' דנה אדמון: קרינה.

מר תמיר בוקבזה: קארין.

גב' דנה אדמון: קרינה.

מר תמיר בוקבזה: מהביקורים שאתם אומרים של אכיפה וניטור, אפשר לקבל טבלה של איזה הפרות נרשמות, באיזה תקופות, למי הן נרשמו? ההפרות רק, אין קנסות, אני מבין. אבל איזה הפרות היו, ומה עשיתם בעניין הזה? שאתם מגלים, כאילו, שיש הפרה עכשיו?

גב' הילה קטרי: כמו שקרינה הסבירה, אנחנו, דבר ראשון, יושב לידך איתן, קיבל היום טלפון, למשל, הוא יושב בשקט, אבל הוא קיבל טלפון היום, ויש לו עד מחר לטפל, לא לו אישית, אבל לחקלאים שבסביבתו.

מר דני ברזילי: זו גם מסקנה, שהוא יושב בשקט, כי הוא קיבל טלפון. תמיר, זה בדיוק...

גב' הילה קטרי: כל הדברים האלה, הם מתועדים אצלנו, קודם כל, לכמה דברים. אנחנו קצת שינינו את מדיניות, את שגרות האכיפה שלנו. עד עכשיו, בעצם, קרינה הייתה אמונה על הרפתות, על כלל הרפתות, ונמרוד על שתיים. וכל אחד היה לו את תחום הגזרה שלו. אנחנו שינינו את זה, יש לנו היום, סוף סוף, פקח שלישי, יש לנו שלושה מסלולים של אכיפה, שכל שבוע קרינה מודיעה לכל פקח, איזה מסלול הוא עושה, כדי שכולם יכירו את הכול, וגם יהיה להם תיעוד של הדברים שנעשו, כולל התמונות, התאריך, מתי הם היו, האם יש משהו שלא טובל. אם טובל, אז זה נסגר בתיקייה של טובל, מתי טובל, כולל התמונות, כמו שראיתם, לפני ואחרי. במידה והדברים לא טובלו, הם מיידית עוברים, אנחנו מחויבים, גם כדי לעזור לצוות שבעצם מפקח, הרשימה הגדולה שקרינה הראתה, אנחנו מחויבים להביא להם תיעוד מסודר, כי זה מה שעוזר להם,

אחר כך, לעשות בעצם את האכיפה, כמו שנעשתה בעין הבשור, כשקרינה הגיעה לשריפה, ולמחרת בבוקר ראתה את ערימות הפסולת שזרוקות באותו אתר. כדי שיערה תוכל לעשות אכיפה מסודרת, יערה מרטי"ג, היא צריכה לקבל תיעוד מסודר של הדברים, והכול מתועד אצלנו בתיקיות. זה לא משהו שהוא יהיה חשוף לכולם, כי זה באמת עם פרטים אישיים של אנשים.

מר תמיר בוקובזה: של מי הפרטים האישיים? סליחה?

גב' הילה קטרי: של החקלאי.

מר תמיר בוקובזה: הבנתי. אפשר לקבל את זה לפי יישובים? בלי חקלאים? בלי שמות של המשפחות.

מר אמיר פלג: קיבלנו ב...

מר תמיר בוקובזה: שנייה, אני ביקשתי משהו מ...

מר ניר ים: רגע, הכול בסדר, הבקשה נרשמה,

מר תמיר בוקובזה: לא, היא לא נרשמה, אני רוצה לקבל תשובה מהילה.

מר ניר ים: חכה רגע, בקשתך נרשמה, שנייה.

מר אמיר פלג: בעבר הוגשו לנו דו"חות מפורטים.

מר ניר ים: שקט, תנו לי.

מר דודי אלון: כל חודש, רגע ניר, כל חודש, חשוב להיאמר פה, כל חודש קרינה

מכינה דו"ח של מה קורה, והיא שולחת את זה לוועדה.

קרינה: הוועדה מקבלת את הדו"ח.

מר דודי אלון: הם מכירים.

מר ניר ים: מצוין, מצוין. אם ככה, יש כתובת, הכתובת היא הוועדה, שם

מרוכזים החומרים. אם תתקל בבעיה שהחומרים בוועדה לא מספיק ברורים, לא מספיק מלאים,

לא... שתי אפשרויות, דבר ישירות עם הילה, תראה מה אפשר, לא השגת גם את זה? דבר איתי.

מר תמיר בוקובה: אני ביקשתי אבל להביא את זה למליאה.

מר ניר ים: אני לא צד בעניין. אז אני אעזור,

מר תמיר בוקובה: אבל,

מר ניר ים: מה שאפשר...

מר תמיר בוקובה: ביקשתי שהמליאה תקבל את זה. כולם, זה הדיון, ואני רוצה שהחומר

יעבור למליאה. אתה מסכים? תודה.

מר ניר ים: הלאה, התקדמנו. אחרון, בבקשה, זה אליהו אוזון, כדי שנוכל, סילביה

סליחה, את רוצה גם?

גב' סילביה גרין: אני רוצה, כן. אני רוצה לשאול,

מר תמיר בוקובזה: רגע, רגע סילביה.

גב' סילביה גרין: סליחה, סליחה אליהו.

מר תמיר בוקובזה: אף אחד לא שומע אותך, אני לא שומע אותך ואני פה.

גב' סילביה גרין: יש שמיעה סלקטיבית, לא משנה. בקיצור, מה שרציתי לשאול עוד פעם – יש קיבוצים שצריכים לבוא לאסוף את הזבל ולנקות את הכול. לא מגיע, החברה לא מגיעה לאסוף את הכול, לוקח חצי,

מר דודי אלון: סילביה, עסק פרטי צריך לדאוג לזה.

גב' סילביה גרין: לא, לא, לא עסק פרטי.

מר דודי אלון: אוקיי.

גב' סילביה גרין: רגע, רגע, המועצה, אם נציג המועצה הגיע אלינו לקיבוצים לפני שהאתר קם, שזה בשביל לתת,

מר שמיל בלברמן: את טועה ומטעה, עוד פעם.

גב' סילביה גרין: בשביל לתת תמיכה להקמת העסק הזה, זה באחריות המועצה בקטע הזה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, לא,

גב' סילביה גרין: מבחינתי, מבחינתי זה באחריות המועצה. לא יכול... המועצה נותנת

גם כן אישור עסק, רישיון עסק לזה, לאתר הזה,

מר דודי אלון: זו האחריות שלנו, זה נכון. רישיון עסק זה נכון.

גב' סילביה גרין: ולא יכול להיות שאנחנו, בואו נגיד ככה, זה יפה שבאים ולוקחים,

ועוד בכסף, אני קונה חומר גלם, אין שום סיבה שהם לא קונים חומר גלם.

מר שמיל בלברמן: סילביה, טטיאנה הסבירה לך,

גב' סילביה גרין: רק רגע, אתה מתווכח,

מר שמיל בלברמן: אני אומר לך שאת טועה.

מר תמיר בוקובזה: אבל תן לה לסיים, שמיל, נו באמת.

גב' סילביה גרין: רגע, זה היה העסק של המועצה.

מר גדי ירקוני: שמיל, רגע, תירגע.

מר שמיל בלברמן: היא טועה ומטעה!

מר תמיר בוקובזה: אני מבין אותך, אבל עדיין מותר לה לטעות.

גב' סילביה גרין: מותר לי להביע את עצמי, זה דבר אחד.

מר ניר ים: דקה.

גב' סילביה גרין: דבר נוסף, יש את הקטע של אינטרסים נוספים, שרוצים להכריח את ענפי השדה לקנות את הזבל הזה. אבל כשכולם יודעים שהקומפוסט, יש איכות שצריך להכניס בגידולים, ולא עומדים בתנאים האלה, אז מה לעשות? למה להכריח ולהעניש רפת על זה?

מר ניר ים: טוב,

גב' סילביה גרין: אני חושבת שזה,

מר ניר ים: הבנו, את השאלה שלך,

גב' סילביה גרין: לכן אני אומרת שחייבים למצוא פתרון, המועצה התחייבה לתת את המקום הזה בתנאי שלוקח את כל הזבל של הרפתות, זה שלב אחד. שלב שני, גם כן, יש רפתות שמצאו אלטרנטיבה אחרת, לא משנה. אבל אני אומרת שזה, קודם כל, שייקח את כל הזבל של הרפתות של אשכול. לא מעניין אותי שהוא לוקח ממקומות אחרים, וסבבה.

מר גדי ירקוני: אבל את לא יכולה להכריח אותו.

גב' סילביה גרין: כל שבוע, לקחת מאצלנו. כי ככה, המחזור של הזבובים, זה עשרה ימים. תיקח כל שבוע, לא יהיו זבובים ברפתות.

מר דודי אלון: זה מה שכתוב ברישיון העסק של רפת, והיום הוא בא...

מר ניר ים: לא,

מר דודי אלון: אני אגיד לך ככה, שנייה, אני אגיד לך משפט אחד – אנחנו לא לא מקשיבים לך, או לא מקשיבים לשמיל, במסגרת הסיפור של פתרונות הקצה של מערך הפסולת, אנחנו גם בקשר איתם, מנסים גם איתם למצוא עכשיו, כבר יש שני פיילוטים שהם בעצמם מממנים של שילוב של ... אצלם ברפת, עם חוטים, עם נפה בסוף, ויכול להיות שגם יהיו להם תקציבים שהם ישדרגו את עצמם, כדי שהם יהיו יותר כלכליים וטובים.
זה לא שאנחנו לא מתעסקים בזה, אנחנו מתעסקים בזה ברחב, זה לא שאת מדברת משהו וזה נכנס באוזן אחת ויוצא מהאוזן השנייה, אנחנו ערים גם למורכבויות האלה, ואנחנו שמה.

מר ניר ים: כל אחד שמע מה שהוא רוצה. מה שאני שמעתי מסילביה, זה שבהסכם שלנו עם האתר המקומי, נקרא לזה לקומפוסט, זה שהוא מחויב,

מר שמיל בלברמן: אין הסכם כזה.

מר דודי אלון: אין הסכם.

מר ניר ים: רגע, דקה,

גב' סילביה גרין: יש הסכם.

מר שמיל בלברמן: לא קיים הסכם כזה.

מר ניר ים: הבנתי, תנו לי רגע.

גב' סילביה גרין: מר פרנקל... נציג המועצה באו לכאן,

מר ניר ים: הבנתי.

גב' סילביה גרין: לכל קיבוץ...

מר ניר ים: שקט, חבר'ה,

גב' סילביה גרין: זה שיש לך זיכרון סלקטיבי,

מר ניר ים: אני לא אומר שאני מסכים עם מה שהיא אומרת, אני רק אומר שהיא מעלה טיעון. היא מעלה טיעון, שנייה, מוטעה או צודק, לא יודע, ובו היא אומרת, שבו סילביה אומרת שבהסכם עם מפעיל אתר הקומפוסט, הוא מחויב לפנות קודם כל את הרפתות של המועצה. עכשיו, את זה צריך להביא תשובה ברורה, כן או לא, נקודה. זה הכול. ואז סילביה תדע בדיוק באיזה עולם היא חיה,

מר שמיל בלברמן: אבל היא יודעת,

מר ניר ים: כנראה שהיא לא יודעת.

גב' סילביה גרין: זה לא נכון! ... משאירים את הזבל, ואז יש זבובים ואז מקבלים קנסות!

מר ניר ים: בסדר. נראה לסילביה את ההסכם,

גב' סילביה גרין: על מי אתה מגן?

מר ניר ים: נראה לסילביה את ההסכם, אם הוא עומד,

מר גדי ירקוני: איזה הסכם, ניר?

מר ניר ים: הכול, אם אין הסכם, אז אין הסכם.

מר גדי ירקוני: אין הסכם למועצה ולגוד פוסט.

מר ניר ים: עכשיו, לכן, הבנתי, הבנתי. הלאה, התקדמנו? אליהו אוזן, בבקשה.

מר אליהו אוזן: קודם כל כהערה כללית, ההערה לגבי היועץ המשפטי היא הערה

נכונה, בטח ב... אם יש פה ניגוד עניינים מובהק, צריך לפתור אותו. אני לא בא לצעוק וזה, אבל צריך לפתור את הבעיה הזאת. לא... שהתובע הוא גם המגן, זה לא הגיוני, משהו פה...

עכשיו תראו, לגבי רק רציתי להגיד, השנה הנושא של הזבובים היה קיצוני, ואני לא מסתובב רק באזור שלי, אלא בכל המועצה. נראה לי ש... נראה לי, אולי אני טועה, אבל נראה לי שהיה קיצוני. לפני שנה – שנתיים, היה פחות. אנחנו מועצה אזורית עם זבובים - ברור, חקלאות – ברור, אכיפה לא הייתה בשש השנים האחרונות זה גם היה, כלומר, מישהו עשה בשנים הקודמות, עם כל התלונות שלנו על איכות הסביבה בשנים הקודמות, ואני מאוד, באמת, מברך על הרוח החדשה והרעננה שיש במחלקה עכשיו, ובאמת כל הכבוד, אבל מישהו עשה איזו עבודה שאנחנו, אולי עשה אותה יותר טוב. אולי אנחנו צריכים ללמוד ממנו משהו.

כי בשנים הקודמות, לא שלא היה, אבל היה פחות. השנה זה היה קצת קיצוני. אז אומרים שגם היה אביב עד עכשיו, אביב יחסית מתון, יש לזה את ה... שלו. אבל אחרי הכול, זה היה ממש קיצוני השנה, וצריך לבדוק למה זה קרה.

ואולי באמת, בכלל, באופן כללי, נורא נורא קל להביא ממש מחקרים רציניים, על מנת למצוא את הדרכים להקטין את הכמויות של הזבובים, וללמוד משנים קודמות. אני חושב שיש מה ללמוד מהם, עם כל התלונות שהיו לנו בשנים הקודמות.

מר ניר ים: תודה רבה. במעבר חד, איפה דנה?

גב' דנה אדמון: ברחתי. התייאשתי, האמת כבר אין לי אנרגיה.

מר ניר ים: אז לא, לא, בואו אנחנו רוצים להתקדם עם זה, חברי המליאה יתנו

את המקום, יתנו את הזמן, יכולים לעשות כוס קפה.

מר גדי ירקוני: לא לא לא, מה כוס קפה?

מר ניר ים: אמרתי, תוך כדי. לא, תוך כדי. בבקשה, דנה.

מר אמיר פלג: תודה הילה. דנה, כדאי שתהיי עם מיקרופון.

גב' דנה אדמון: חייב? אפשר לקחת את זה, גדי?

5. דו"ח תקופתי ועדת חינוך

גב' דנה אדמון: הסיבה היחידה שאני לא מבקשת לדחות את הסעיף לפעם הבאה,

למרות הנוכחות המאוד מאוד דלה כבר,

מר אלי שמעיה: והשעה המאוחרת.

גב' דנה אדמון: והשעה המאוחרת,

מר חנניה אוקרט: החשובים נשארו.

גב' דנה אדמון: הסיבה היחידה, היא שיש פה נציגת ציבור אחת שנשארה, מצטיינת

הוועדה, והמתונה לרגע הזה. וזו באמת הסיבה שמבחינתי אנחנו מעבירים את הנושא.

קודם כל, אני רוצה להגיד תודה לכל חברי ועדת חינוך, שבאמת משקיעים מזמנם בהתנדבות מלאה, כמו כולנו. תודה רבה.

מי הם חברי הוועדה שאני מודה להם? אבי יאנוס מנהל האגף, נציגי הציבור שלנו זו לילך שמיר, הדס זנזורי מפרי גן, נטלי ארד ממגן, נציגי המליאה – רונית בן רומנו תלמי אליהו, רבקה בן ארי כיסופים, מזל ערוסי מעין הבשור, אמיר פלג עין הבשור ואנוכי.

אנחנו נפגשים אחת לחודש בישיבות פורמאליות, כמובן שבין המפגשים יש לנו פגישות נוספות בהרכבים כאלה ואחרים, שגם להם מתגייסים מחברי הוועדה, אבל יש לנו תוכנית מפגשים עם תאריכים מתחילת השנה, ובאמת אנחנו משתדלים לעמוד בהם.

מבנה ישיבה טיפוסית שלנו נראה, מתחיל בדרך כלל בחומר למחשבה, מכיוון שאנחנו ועדת חינוך, אנחנו רואים לנכון גם להציף עניינים חינוכיים, או דיונים ערכיים כאלה ואחרים בתחילת הישיבה, אנחנו מקדישים לזה 15 דקות בדרך כלל. אחר כך עדכונים של ראש, מנהל האגף, ואז מציפים חברי הוועדה, בעיקר דברים שבאים במגע, נתונים שעלו מכך שבאו במגע עם הציבור. כל פעם משהו אחר, כל פעם חבר מביא עניין אחר, אנחנו כמובן פותחים אותו לשיח, אבי משתתף בשיח הזה, נותן לנו תשובות.

ואז עוברים לנושא שעומד על סדר היום, משתדלים בכל ועדה לעשות איזושהי פינת מעקב על הנושאים של הישיבות הקודמות, כדי לא להשאיר פצועים בשטח.

מבחינת הנושאים שהעלינו לעבודה השנה, ככה בתחילת העבודה שלנו, ביקשנו מכל אחד מחברי הוועדה שיציף נושאים שמרגיש שבוערים. הצענו איזושהי רשימה, חלק מהנושאים נכנסו כנושאים לעבודה, חלק גם נשארו קצת בחוץ.

ייחודיות בתי הספר בקריה, לעודד בחירה מבוקרת, זה אחד היעדים ארוכי הטווח של ועדת ההיגוי של הקמת בתי הספר. היה חשוב לנו לייצר מעקב אחרי היעד הזה, מבחינת אבי, מנהל האגף, הבטיח שבאוגוסט המנהלות יציגו לוועדה את ייחודיות בתי הספר בקריה.

מאמינה שבהיעדר מנהלת אחת, אני לא יודעת אם נצליח להגיע לזה. אני מאוד מקווה שנעמוד ביעד

הזה, אני חושבת שזה יעד חשוב, יש לנו חוב לוועדת ההיגוי בעניין הזה, וחשוב מאוד שנמצא אותו. חינוך אלטרנטיבי במועצה – זה איזושהו נושא שעלה עוד לפני שנפגשנו עם הפרויקט של לב הנגב, תיכף אני אספר עליו ממש בקצרה. רצינו ללמוד איך אנחנו רוצים להחיל חינוך אלטרנטיבי במועצה, ובאמת יצאנו לאיזושהי דרך, שכמובן עדיין לא הסתיימה.

כוח אדם חינוכי – זה אחד הנושאים הראשונים שהביאה ועדת חינוך לשולחן הדיונים, אני לא יודעת אם כל חברי המליאה מעודכנים, אבל המשבר הארצי, משבר חמור מאוד, מחסור של כוח אדם חינוכי, לא פסח גם עלינו. תיכף נרחיב על זה טיפה, הגן העתידי. זה גם, תיכף אני ארחיב על זה.

סנכרון יום הלימודים, זה בעצם נושא שהגיע לפה, אם אני לא טועה, למליאה. סיפור של סנכרון יום הלימודים, התחלת... כן היה... בקיצור, אנחנו שואפים לסנכרן את יום הלימודים, את תחילת יום הלימודים, עם הגעת הצוות החינוכי לבתי הספר, זה משהו שלא קורה היום, הילדים מגיעים כ-20 דקות, בחלק מבתי הספר, לפני המורים. אני חושבת שאין צורך להכביר במילים למה זה...

מר גדי ירקוני: לא יהיה בשנה הבאה, הלאה.

גב' דנה אדמון: לא נכון.

מר גדי ירקוני: לא נכון, ולא יהיה בשנה הבאה. לא יהיו עשרים דקות, בשנה הבאה יהיה יותר...

מר תמיר בוקבזה: נפתר העניין הזה? זה מה שאתה אומר?

מר גדי ירקוני: נפתר בערך. יגיעו יותר מאוחר, לא יהיו ילדים שיגיעו לפני 25:7.

גב' דנה אדמון: כוועדת חינוך אני לא מעודכנת בזה, אני שמחה לשמוע את זה פה, אבל אנחנו... אני מאמינה שנקבל נתונים.

בכלל מעונות היום במועצה, גם אני תיכף טיפה ארחיב, ופניות... הצבעים של הנושאים, מה שאנחנו

רואים כאן האדום, זה מה שאנחנו רואים בנושאים אסטרטגיים,

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה זה תהליך ג.ר. דנה?

גב' דנה אדמון: גיל רך, תיכף אני ארחיב, בגלל זה אני לא מתעכבת. כמובן שפניות

הציבור, במעקב משותף על תוכנית העבודה של האגף, יש נושאים שאנחנו רואים אותם, מלווים אותנו לאורך כל העבודה. זה קצת דברים שנפלטו מהתוכנית שלנו השנה, אבל אנחנו מקווים שבשנה הבאה נוכל למצוא את הזמן לעבוד גם בהם.

מתוך הנושאים שאנחנו עובדים, בחרתי את עיקרי הדברים להציג טיפה בהרחבה, אני חושבת שבזה אנחנו נסיים. הדיון הראשון, כמו שאמרתי, היה דיון בנושא כוח האדם החינוכי. הדיון השני היה בנושא מוגנות נוער, זה היה סימפוזיון גדול, ישיבת רחבת משתתפים, נושא שעלה על ידי הנהגת ההורים, וגדי נתן לה ביטוי מלא, הפורום הרחב של כל אנשי המקצוע.

בעקבות הפורום הזה, עלו שם המון נושאים שקשורים למוגנות הילדים בבית הספר, חלק מהדברים שעלו מופיעים פה, הרצון לחיבור בין בתי ספר לחינוך החברתי, איזושהו פער מובנה, בין תחושת המוגנות של ההורים, לתמונה שעולה מסקרי בית הספר. החוויה שאין איזושהו נוהל סדור מאירועים חריגים, כולל ידוע הנהגת הורים במעגל הראשון.

הנושא של גבולות ברורים, נוכחות ערה של צוות במרחבי בית הספר, והמרחב הציבורי. באמת היה דיון רחב, שבסופו הוחלט על איזושהי הקמה של צוות מוגנות מועצתית. מובילות אותו הביטחון הקהילתי בהנחיה של ראש המועצה, מתום הדיון הזה. ויחד איתם, בשיתוף פעולה עם צוות נופי הבשור ואנחנו, נבנית כרגע תוכנית מוגנות שמתקדמת לאיטה, מה שהגיוס של כל השותפים הוא איטי, אבל קורים דברים בעניין הזה.

בעניין מצוקת כוח האדם, גם הייתה ישיבה רחבה, רכזי חינוך, מנהלי יישובים שהגיעו לישיבה הזאת, הציפו את המצוקה של כוח האדם החינוכי בכלל באשכול. הייתה הבנה שהקושי העיקרי באשכול ממוקד בגזרת הגיל הרך.

התכנס צוות מקצועי, לחשיבה האסטרטגית בנושא הזה, ובסופו של דבר הוחלט, כמו שמזל אמרה קודם, על ידי הארגון של הרשות, לצאת לתהליך אסטרטגי לגיל הרך. זאת אחת הסיבות שבגללה

יצאנו לתהליך האסטרטגי הזה.

הסיבה השנייה, היא שקיבלנו משימה מראש המועצה, להשוות את תקציבי החינוך הציבורי, לחינוך בניהול פרטי. מושג שניסינו להגדיר בצורה הטובה ביותר, אולי אפשר לדייק אותו עוד. הבנו שזה משהו שהוא לא אפשרי, ישבנו עם מחלקת הגיל הרך, ניסינו לעשות איזושהי עבודת עומק, להבין את הפערים בין המסגרות, בין סוגי הניהול, ואז פשוט הובן שצריך לעסוק בתחום הגיל הרך באופן יסודי יותר וזו עוד אבן בהחלטה שנקראת הליך אסטרטגי לגיל הרך, שנלקח במלוא הרצינות. גויס פרויקטור, תמר... היא מי שמלווה את התהליך הזה. המטרה היא, גדי, אתה רוצה... להשתתף איתי?

מר גדי ירקוני: לא, זה יגיע למליאה לדיון רחב, אני מקווה במליאה הבאה. לא בשבוע הבא, שבוע אחר.

גב' דנה אדמון: אוקיי. אז בגדול המטרה היא לשים את זכוכית המגדלת של המועצה, אחרי שהייתה מונחת על התיכון, אחר כך על בתי הספר היסודיים, עכשיו על הגיל הרך. קיבלנו אבחון ראשוני, הייתה ועדה מסדרת, גאנט עבודה שמדבר על שנה וחצי, ספטמבר 24, שבו ייושמו ההחלטות של הוועדה הזאת.

מר גדי ירקוני: זה יגיע לפה, למליאה.

גב' דנה אדמון: אז אני אקצר. מה שכן הוחלט, זה שבתחום הגיל הרך יהיה איזושהו עוצר שינויים. זו החלטה שהתקבלה בוועדת החינוך, יחד עם תמר, ויחד עם גדי, והיה ברור לכולם ששינויים מהותיים בנושא הגיל הרך, לא יקרו בשנה וחצי האלה, כי אנחנו מעלים את זה פה לדיון. וכרגע אנחנו נמצאים בשלב של יידוע המליאה, ומסמך חשיפה לציבור.

מר ניר ים: שאלות מהקהל? הערות מהקהל?

מר אמיר פלג: לא, היא עוד באמצע. לא סיימת.

גב' דנה אדמון: אני רוצה מים.

מר ניר ים: זו הפסקה מתודית?

גב' דנה אדמון: אני צריכה מים, אז אני... יבשה ועייפה. חינוך אלטרנטיבי, זה בעצם צורך עתיק שנים במועצה, שאנחנו רואים לאורך השנים כבר הרבה הורים פונים ומנסים לייצר יוזמות.

עד היום, לא הצליחה להתרומם אף יוזמה לכדי מעשה, שמייצרת אלטרנטיבה אמיתית למסגרות הקונבנציונאליות של משרד החינוך. היו כאלה שאפילו חיכו לאיחוד בתי הספר היסודיים, בשביל לזכות לאיזושהי בשורה אחרת, אמיתית כאלטרנטיבה. אנחנו כן מדברים בבתי הספר החדשים על שיטות חדשות, או על רעיונות חדשים, אבל אנחנו מדברים על אלטרנטיבה, אני קוראת לה "קיצונית", במירכאות, יותר, בדמות 'מוכר שאינו רשמי'.

עברנו דיון למידה, דרך פרויקט לב הנגב, שאיתו אני... סליחה, בסוף... בעצם הדיון הזה הגיע למיצוי בבקשה של ראש המועצה ממנהל האגף, ומוועדת חינוך, לייצר מסמך משותף על תפיסת המועצה בנושא החינוך האלטרנטיבי, אנחנו מאמינים שעד אוקטובר 22, ממש בקרוב, אנחנו נצליח לייצר אותו ואז נביא אותו כמובן לפה.

בדרך פגשנו, במהלך הדיונים על החינוך האלטרנטיבי, פגשנו את יוזמת לב הנגב. הוועדה התרשמה שזאת יוזמה ברוכה, גם אבי וגדי, סיררנו אפילו, נפגשנו עם הילדים בשטח. בעצם, במהלך השנה הזאת, יום שלישי היה יום יער, בית ספר יער בשטח, יוזמה שהקימו קבוצת הורים ומחנכים.

הוועדה ביקרה אותם בשטח, וראתה את הדברים, שוחחה איתם מספר פעמים, ראו אנשי חינוך והורים עם ברק בעיניים, איזושהי חזרה לשורש החינוכי. יחד עם זאת, כשהתבקשנו עם הרשות לתת המלצה, או אור ירוק אם נכון לתמוך, בשלב הזה בפרויקט הזה, הרגשנו שמערך הניהול שם עדיין בוסרי, ושחסרים נתונים לפתיחת המועצה בשלב הזה.

אבל אנחנו כמובן נכונים לקדם שיתוף פעולה בעתיד, ולראות איך המסגרת הזאת כן מצליחה

להתרומם.

אחרון, אם אני לא טועה, גן ממלכתי דתי באשכול. חשוב לנו להדגיש את הנקודה הזאת, כי אנחנו חווים איזושהו תסכול סביבה, ואין לה שום קשר למהות הנושא, אלא לדרך קבלת ההחלטות. חשוב לי בשתי דקות להסביר את הדברים – אני עוצרת, נושמת, אם יש שאלות עכשיו אתם מוזמנים. עד עכשיו, אם משהו לא היה בהיר.

מר דודי אלון: הדבר היחיד שבהיר, שהשעה כבר תשע ועשרה.

גב' דנה אדמון: וכולם נרדמים. אבל טוב, בסדר.

גב' דנה אדמון: טוב, לפני מספר שבועות התחילו להתרוצץ שמועות, חברי ועדת חינוך ישבו עם אנטנות שלופות במרחב, התחילו להתרוצץ תמונות שנפתחת מסגרת ממלכתית דתית נוספת באשכול.

כמובן שבישיבה הראשונה שהייתה לנו, ראש המועצה, לשמחתנו, היה, ושאלנו אותו ואת מנהל האגף אם השמועות נכונות, הסבירו לנו באופן חד משמעי שאין שחר לדברים, שלא היו מספיק נרשמים לפתיחה, ושהוסבר לחברים שאין אפשרות לפתוח את המסגרת הזאת.

בסופו של דבר, הורים יצאו מהישיבה הזאת, והחליטו שההרשמה נרשמת אחרי תאריך היעד, ודרשו בשם המועצה, בניגוד למסר שהובהר להם. אין לי טענות כלפי ההורים, כל אחד פועל בכל הכלים שיש לו, אבל אני כן ציפיתי, וכך גם הובטח על ידי מנהל האגף, שיעשה כל בירור בעניין הזה. כי נגמרה ההרשמה, ואם השתמשו בשם המועצה בצורה שגויה, אז אני מאמינה שזו לא הדרך.

בכל זאת, היה חשוב לי לשמוע, ולהיות חלק מקבלת ההחלטה, צורפתי להשתתף בקבלת ההחלטה הזאת, ובסופו של דבר הוחלט לפתוח, זאת אומרת, ביקשתי באופן אישי להשתתף בדיונים, אמרו שזה רק לאנשי מקצוע.

בסופו של דבר הוחלט לפתוח גן ממלכתי דתי ביצע, והיום אני גם מבינה שיש התנגדות מהיישוב לעניין הזה.

למה חשוב לנו לציין את ההערה הזאת? כי אנחנו חווים, ועדת חינוך, חווה איך להגדיר את זה?

- גב' לילך שמיר:** אני...
- גב' דנה אדמון:** כן, את יכולה.
- גב' לילך שמיר:** שומעים אותי?
- מר אמיר פלג:** כן, כן.
- גב' לילך שמיר:** צריך מיקרופון?
- גב' דנה אדמון:** קחי.
- גב' לילך שמיר:** הי. אז אני אגיד ככה, אנחנו התחלנו את הפעילות שלנו לפני כשנה וחצי – שנתיים, זו ההחלטה הראשונה שנאמר לנו שצריך לקבל, שהתבקשנו על ידי המליאה לקבל אותה, זה האם לפתוח גם ממלכתי דתי במועצה, והאם יש מקום.
- מר אמיר פלג:** בית ספר.
- גב' לילך שמיר:** סליחה, בית ספר.
- גב' נעמי סלע:** זה היה בית ספר.
- גב' לילך שמיר:** אחרי סקר שנעשה, ורחב, חיפשנו והורים, ובאמת היה ניסיון לראות ולאתר... הבנו שהשטח רדום ושאינן צורך, ולכן הוועדה קיבלה החלטה שאנחנו לא נפתח בית ספר כזה.

מדי שנה היו כמה נרשמים לגן הדתי או לבית הספר הדתי ולא היה ביקוש, וככה זה נגמר. עכשיו, היה מנדט לוועדה, אם הוועדה מקבלת מנדט לקבל את ההחלטה הזאת, ולעשות את הסקר ולעשות את הדברים, אז הציפייה היא שההמלצה של הוועדה, שגם באותו מפגש גם ישבו מנהל אגף החינוך, וגם ראש המועצה, הציפייה היא שיכבדו את ההחלטה הזאת. ועדת חינוך לא מתכנסת סתם, המתנדבים לא יושבים כל חודש, לא סתם דנים על הנושאים. הנושאים שמגיעים לפתחנו, במיוחד כשיש הצבעה... אנחנו מצפים שההחלטות שאנחנו מקבלים, שיושמו. עכשיו, במידה וראש המועצה החליט משהו אחר, הוא חושב שאנחנו טועים,

מר אדוארד קוברסקי: אין יישום בשטח. ההורים שהחליטו להיות...

גב' לילך שמיר: הכול בסדר.

מר אדוארד קוברסקי: מה זה קשור להחלטה?

מר אמיר פלג: קשור.

גב' לילך שמיר: שנייה, קרה דבר והתנאים השתנו בשטח. ופתאום כן היה ביקוש. הדבר הבסיסי ביותר, שאנחנו כבר מבקשים שנה – שנתיים, זה גם ליידע את הוועדה, נא לעדכן את הוועדה, נא לשתף, נא להסביר את ההחלטה. לא לבוא, ושאנחנו צריכים לשמוע מאיזשהו גורם שלישי, אני הרגשתי באותו יום כשקיבלנו את ההודעה, פשוט מיותרת בוועדה, שהכול נעשה מעל הראש שלנו, הכול מתבצע...

עכשיו, אנחנו נגיד מעבר לזה, נמצאים בתהליך אסטרטגי לגיל הרך, החלטות לא יכולות להישלף מהמותן. יש סיבה, גם אם התנאים השתנו בשטח, יש סיבה שאמרנו – רגע, עצרו, לא פותחים עכשיו, רגע נבדוק, נבדוק לאן אנחנו רוצים להגיע לטווח ארוך, נראה איזה... חינוך אנחנו רוצים להציע לילדים.

כל ההחלטות האלה לא מתקבלות מהמותן, ולנו, באופן אישי, אני אומרת שאנחנו, אני באתי לפה

היום, אני ביקשתי את הדיון, לבוא וגם להסביר את הדבר הזה, מפני שאני חושבת שאם יש ועדה שהמליאה מינתה אותה, יש לכבד את החלטותיה.

אם רוצים להביא את זה לאישור של המליאה, נביא את הדברים לאישור המליאה. אבל לא יכול להיות בהינף יד, גם אם לטענת ראש המועצה, יכול להיות שהוא מבין שיש סיטואציות אחרות, פשוט לבוא ליידע, לקבל החלטה מושכלת.

אי אפשר להמשיך להתנהל ככה, אנחנו מרגישים מיותרים, אנחנו מרגישים, אני סליחה אומרת רמוסים הרבה פעמים. ההחלטות מתבצעות מעל הראש שלנו, גם בנושא המוגנות. אנחנו כל דבר מרגישים שאנחנו בכוח מנסים להידחף לנושאים חינוכיים שהם מאוד מאוד מהותיים. והציבור פונה, והציבור מבקש, והציבור רוצה והציבור צריך, ואנחנו הנציגים שבאים להשמיע את קולו.

אז אני באתי לפה היום להגיד, לשאול, לבקש מכם, להבין מה תפקידה של ועדת החינוך, מה הגושפנקא שלה? מאיפה היא אמורה לקבל את ההחלטות? מאיפה הכוח שלה לקבל את ההחלטות? ובאמת, יושבים אנשי חינוך ואנשים שבאמת רוצים מכל הלב לעשות טוב למועצה הזאת, ולא מונעים משום סיבות פרטניות ואישיות שרוצים לקדם אג'נדות מסוימות. זהו.

גב' מזל ערוסי: תודה. תודה רבה.

מר דני ברזילי: יש עוד משהו? דנה, יש עוד משהו?

גב' דנה אדמון: לא.

מר דני ברזילי: אני רוצה, מותר להעיר הערה? בעקבות הדברים ששמענו פה, זה

מחדד מחדש את הדיון שעשינו לפני שנה, על מהי האחריות ומהי הסמכות של הוועדה הזאת. א' – קודם כל, טוב שהקמנו אותה, ועכשיו רואים למה זה באמת היה חשוב, סוף סוף. אבל אני חושב שפה צריך לעשות עוד עבודה. אני לא יודע אם להטיל את זה על הוועדה עצמה, או על ההנהלה, אבל הנושא הזה של מהי הסמכות ומהי האחריות של הוועדה הזאת, צריך להיות יותר מחודד ממה שהוא עד עכשיו, כי ראינו דוגמא אחת, אני מניח שיש עוד כאלה, וזו פעולה שצריך לעשות אותה, אני חושב.

- מר ניר ים:** שלושה דברים לפני שאנחנו מתפזרים.
- גב' דנה אדמון:** ניר, אולי יש לעוד חברים מה להגיד?
- גב' נעמי סלע:** אני רוצה להגיד, כל הכבוד דנה.
- מר אמיר פלג:** אני רוצה להגיד שדנה, באמת, משקיעה המון המון מזמנה,
- גב' דנה אדמון:** לא, לא כאלה דברים, ענייניים.
- מר אמיר פלג:** לא, חשוב להגיד. כי את באמת משקיעה, ומביאה נושאים, ומביאה ישיבות מאוד מאוד מיוחדות ומאוד חשובות, ובאמת כל הכבוד.
- מר חנניה אווקרט:** גדי, אולי תוסיף שני משפטים?
- מר גדי ירקוני:** אם היה לי הייתי מוסיף, אין לי מה להוסיף.
- מר חנניה אווקרט:** מה גרם להחלטה הזאת?
- מר ניר ים:** שלושה דברים,
- גב' נעמי סלע:** למה הקמנו באמת גן?
- מר ניר ים:** שלושה דברים,

- מר גדי ירקוני:** לא, אני לא מתכוון להיכנס לזה עכשיו. זו החלטה...
- גב' נעמי סלע:** לא, אני שואלת.
- מר גדי ירקוני:** זו החלטה תפעולית אם יש גן דתי, או לא גן דתי. היו מספר ילדים גבוה, ובגלל זה השתנתה ההחלטה. זו לא החלטה מהותית.
- גב' נעמי סלע:** כמה ילדים יש?
- מר גדי ירקוני:** ובגלל זה,
- גב' נעמי סלע:** כמה ילדים רשומים?
- מר גדי ירקוני:** 17.
- מר אמיר פלג:** 16, היא מהותית, והיינו חלק מהדיון במשך שנה וחצי, ופתאום לא היינו.
- מר גדי ירקוני:** אבל בשביל זה יש ראש מועצה. יש עוד שנה, רוצים להחליף אותו? מברוכ. הוא מקווה שהוא ימשיך עוד חמש שנים, ונראה מה יהיה, ביום הדין.
- גב' נעמי סלע:** רגע, עוד שאלה. מה הגילים שם? זאת אומרת, הם ממשיכים גן? או שהם כיתה א'?
- מר גדי ירקוני:** אין הבטחה לכיתה.

גב' נעמי סלע: כי אנחנו צריכים...

מר גדי ירקוני: אין הבטחה, הם יודעים במפורש שזה שיש גן, לא אומר שיש כיתה. להיפך, הם יודעים...

גב' דנה אדמון: אני אשמח עוד שתי מילים.

מר חנניה אווקרט: ... באופן ברור,

גב' דנה אדמון: אם אפשר, אם כבר החלטנו לעשות את הסעיף הזה, אז עד הסוף.

מר חנניה אווקרט: ... כיתה א' מי שממשיך לבתי הספר האזוריים ולא פה. כתוב.

גב' מזל ערוסי: יש לי עוד שאלה, אם לא בישיבה הזאת, אז בישיבה הבאה,

מר ניר ים: לא מדברים על הישיבה הבאה.

גב' מזל ערוסי: אנחנו רוצים, לא, לא, אנחנו רוצים לשמוע מה קורה עם בית הספר השלישי, עם שדות אשכול, לגבי הפעילות.

מר גדי ירקוני: יפעת תכתוב על זה השבוע, אנחנו בתהליכים. יהיה לכל הציבור, אנחנו נכתוב איפה זה עומד, יהיה מכרז, יש לנו מועמדים, אני מקווה שאחת מהם סוף כל סוף, תהיה טובה.

גב' דנה אדמון: ... שזאת הייתה גם איזו תצוגת תכלית. אנחנו, ועדת החינוך לא יודעים, וזה יוצא לציבור.

אני רוצה להגיד שתי מילים אחרונות, מעבר לזה שחסרה מנהלת באחד מבתי הספר, זה גם הגיע אלינו משמועות, אבל גם מנהל אגף החינוך מסיים את תפקידו, זה גם מכרז שעומד לצאת. ו...

מר דודי אלון: ניר עדכן את זה בהנהלה, לא בעדכונים היום, אז ... אומרים את זה, זה לא חלילה...

גב' נעמי סלע: יש לנו מועמדים?

מר ניר ים: רגע, אמרתי שלושה, ארבעה. אחד – תודה לדנה. ב' – עצה ידידותית לוועדת חינוך, שבו עם הנהלת המועצה, תחתכו מה סמכות, מה אחריות, איך זה, כדאי לעשות קצת סדר בעניין הזה.

דבר שלישי – לפני שאני אומר לכם תודה רבה וסעו בזהירות, שאנחנו נפגשים בשבוע הבא, באותו מקום, באותה שעה, אז התחלנו לצמצם את המרווחים בין המליאות. והדבר האחרון, נשלח לכולכם במייל דו"ח ביקורת של מבקר המועצה לשנת 2021, תקראו אותו, ועדת הביקורת תביא את המלצותיה, וזה יגיע מתישהו בקרוב, אמן, לדיון במליאה. תודה רבה, לילה טוב.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

*** הצעה לסדר – קבלת החלטה על פתיחת כיתה ז' נוספת

החלטה: הוחלט ברוב קולות (24 בעד, 2 נגד, 0 נמנעים) לאשר את ההצעה לסדר – קבלת החלטה על פתיחת כיתה ז' נוספת

6. דיון על פתיחת כיתה ז' נוספת

החלטה: הוחלט ברוב קולות (23 בעד, 2 נגד, 1 נמנע) לאשר את פתיחתה של כיתה ז' נוספת בשנ הלימודים הקרובה.